

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

NİSAN
1984
Sayı: 55
2 DM

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST MERKEZİ YAYIN ORGANI

**Marksist-Leninist parti ve örgütlerin
2. uluslararası konferansında kurulan**

Devrimci Enternasyonalist Hareket'i selâmlıyoruz!

Devrimci Komünist Birlik (Dominik Cumhuriyeti)
Devrimci Komünist Partisi/ABD
Haiti Enternasyonal Devrimci Grubu
Hindistan Devrimci Komünist Partisi
Hindistan Komünist Partisi/Marksist-Leninist Merkezi Yeniden Örgütlenme Komitesi
İran Komünistler Birliği (Sarbedaran)
Kolombiya Devrimci Komünist Grubu
Kolombiya Komünist Partisi (Marksist-Leninist) Mao Zedung Bölge Komitesi
Nepal Komünist Partisi (Maşal)
Nottingham/Stockport Komünist Grupları (Britanya)
Seylan Komünist Partisi
Türkiye Komünist Partisi/Marksist-Leninist
Yeni Zelanda Kızıl Bayrak Grubu

MARKSİST-LENİNİST PARTİ VE ÖRGÜTLERİN İKİNCİ ENTERNASYONAL KONFERANSI'NIN BASIN AÇIKLAMASI

12 Mart 1984

Marksist-Leninist Parti ve Örgütlerin İkinci Konferansı son dönemde toplanmış ve çalışmalarını başarıyla tamamlamıştır. Kendilerini Devrimci Enternasyonalist Hareket olarak örgütleyen on dört Marksist-Leninist Parti ve Örgüt aşağıdaki kararları almıştır:

- 1- Devrimci Enternasyonalist Hareket'in Deklarasyonu'nun 1 Mayıs 1984'de 22 dilde kamuoyuna sunulması;
- 2- Kararların onaylanması;
- 3- Dünya çapında bir bağış kampanyasının başlatılması;
- 4- Devrimci Enternasyonalist Hareketin Deklarasyonu'ndan bölümlerin, Konferans kararlarının ve 1984 için ortak 1 Mayıs sloganlarının enternasyonal proletarya ve ezilen halklara 12 Mart 1984'de duyurulması;
- 5- Devrimci Enternasyonalist Hareket'in Komitesi'nin seçimi;

Aşağıdaki parti ve örgütler, Marksist-Leninist Parti ve Örgütlerin İkinci Konferansı'nda kendilerini Devrimci Enternasyonalist Hareket olarak örgütlemişlerdir.

Devrimci Komünist Birlik (Dominik Cumhuriyeti)

Devrimci Komünist Partisi/ABD

Haiti Enternasyonal Devrimci Grubu

Hindistan Devrimci Komünist Partisi

Hindistan Komünist Partisi/Marksist-Leninist Merkezi Yeniden Örgütlenme Komitesi

Iran Komünistler Birliği (Sarbedaran)

Kolombiya Devrimci Komünist Grubu

Kolombiya Komünist Partisi (Marksist-Leninist) Mao Zedung Pölge Komitesi

Nepal Komünist Partisi (Maşal)

Nottingham/Stockport Komünist Grupları (Britanya)

Seylan Komünist Partisi

Türkiye Komünist Partisi/Marksist-Leninist

Yeni Zelanda Kızıl Bayrak Grubu

Devrimci Enternasyonalist Hareket'in Deklarasyonu'ndan Bölümler

"Dünya bugün muazzam olayların eşiğindedir. Emperyalist sistemin krizi hızla hem yeni, üçüncü bir dünya savaşının patlak verme tehlikesini hem de dünyanın dört bir yanındaki ülkelerde gerçek devrim fırsatlarını gündeme getirmektedir." 1980 Sonbahar'ında yapılan Birinci Enternasyonal Konferansımız'ın yayınladığı Ortak Açıklama'da yer alan bu sözlerin bilimsel isabetliliği dünyadaki son gelişmelerle sadece bütünüyle doğrulanmakla kalmadı; aynı zamanda dünyada durum o zamandan bu yana daha da belirgin ve şiddetlenmiş bir hal almıştır.

Dolayısıyla Marksist-Leninist hareket geleceğe doğru şekillenmekte olan muazzam mücadeleler, heybetli fırsat ve sınavlar için saflarını daha da birleştirmek ve hazırlamak açısından istisnai derecede ciddi bir sorumlulukla karşı karşıyadır. Ulusal plandaki gelişmelerin dünya çapındaki gelişmelerden daha da derinlemesine etkilendiği ve devrim için daha önce görülmemiş boyutlarda ihtimallerin şekillenmekte olduğu, özellikle bu konjonktürde, proletaryanın tarihsel misyonu gelişmelerin seyri içindeki ani değişiklik ve sıçramalar için vargücümüzle hazırlığı her zamankinden daha acil olarak zorunlu kılmaktadır. Bu fırsatları sınıfımızın çıkarları için en iyi şekilde kullanabilmek ve proleter dünya devrimi için mümkün olan en ileri mevzileri fethetmek amacıyla, devrimci uyanıklığımızı keskinleştirmeli, siyasi, ideolojik, örgütsel ve askeri hazırlığımızı artırmalıyız.

Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung'un bilimsel öğretileri ile silahlanmış olan bizler, bizden beklenen görevlerin tamamıyla bilincindeyiz ve bu tarihi sorumluluğu yüklenip, gereğince hareket etmekten gurur duyuyoruz.

Marksist-Leninist hareket, Mao Zedung'un ölümünden sonra Çin'deki gerici darbe ve Enver Hoca'nın ihaneti ile had safhaya varmış olan derin ve ciddi bir kriz ile yüz yüze olmaya devam etmektedir. Ne var ki, bu geri dönüşlere rağmen, bütün kıtalarda komünizm için mücadeleyi bırakmayı reddeden gerçek Marksist-Leninistler mevcuttur.

Uluslararası Komünist Hareket daha da pekiştirilmiş birlik ve Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi'nin bilimsel ilkeleri doğrultusunda ilerleyen bir süreç içinde gelişmektedir. 1980'den bu yana, gücümüzü geliştirmiş, gelişmelere önderlik etme ve onları etkileme yeteneğimizi artırmış bulunuyoruz. Marksist-Leninist Parti ve Örgütlerin, elverişsiz ve zor şartlara rağmen başarı ile toplanan İkinci Konferansı hareketimizin birliği ve olgunlaşmasında nitel bir sıçramayı temsil etmektedir. Yerine getirilmek için haykırılan görevler, revizyonist ve her türden burjuva ideolojisine karşı yıkılmaz bir barikat oluşturarak, kabaran devrimci dalgaların en önünde yer alıp, bunlara bilimsel önderlik sağlayarak ve pratiğimize yön vermek, devrimci sınıf mücadelesinin kızgın örsünde tec-

rübelerimizi özümlemek için bilinçli bir şekilde Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi'nin ilkelerini uygulayarak başarılabilir ve başarılacaktır.

Aşağıdaki Deklarasyon, Devrimci Enternasyonalist Hareketi oluşturan Marksist-Leninist Parti ve Örgütlerin İkinci Enternasyonal Konferans'ında delege ve gözlemcilerin ihtimamlı, kapsamlı tartışmaları ve ilkeli mücadeleleri ile ortaya çıkarılmıştır.

Marksist-Leninist'lerin İdeolojik, Siyasi ve Örgütsel Birliği İçin

Komünist Hareket enternasyonal bir harekettir ve ancak böyle olabilir. Gerçekten de, bilimsel sosyalizmin ortaya atılışının bizzat kendisi, Komünist Manifesto, "Bütün Ülkelerin İşçileri, Birleşin" beyanını ilan etmekteydi. Ekim Devriminin başarısı, Komünist Enternasyonal'in oluşturulması ve takiben Marksizm-Leninizm'in dünyanın her köşesine yayılması ile, işçi sınıfının enternasyonal birliği daha da derin bir anlam kazandı.

Bugün, Marksist-Leninist saflardaki derin bir kriz ortamında enternasyonal birliğe ve yeni bir enternasyonal örgüte olan ihtiyaç acil bir şekilde hissedilmektedir.

Dünya çapında örgütünü inşa etmede, enternasyonal proletarya birikmiş olumlu ve olumsuz tecrübelerine sahiptir. Dünya partisi kavramı ve bunun neticesi olarak Komintern'in aşırı merkezileşmesi değerlendirilmeli, ki bu dönemden ve bunun yanısıra Birinci, İkinci ve Üçüncü Enternasyonal'in olumlu başarılarından gereken dersler çıkarılabilsin. Komintern'in olumsuz yanlarına karşı Çin Komünist Partisi'nin uluslararası düzeyde Marksist-Leninist güçlerin örgütsel birliğini inşa etme konusunda zorunlu önderlik rolünü oynamayı reddetmeye götüren aşırı tepkisinin değerlendirilmesi de aynı zamanda gereklidir.

Dünya tarihinin bugünkü konjonktüründe, enternasyonal proletarya, geçmişin değerli tecrübelerini özümleyerek, kendi örgütünü Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi temelinde yükselen yeni tip bir enternasyonal oluşturmak için zorlu çabayı yüklenmek zorundadır. Ve bu amaç, enternasyonal proletarya ve dünyanın ezilen halkları önünde cesaretle, Paris Komünü'nden Şanghay'ın proleter asilerine kadar, enginleri fethetme cesaretini, "imkansız"ı başarıya —komünist bir dünya inşa etme— kararlılığını gösteren, seleflerimizin aynı devrimci cüretkarlığı ile ilan edilmelidir.

Böylesi bir örgütü oluşturma süreci, büyük bir ihtimalle uzun süreli olacaktır.

Not: "Mao Zedung Düşüncesi" hakkında tavrımız, Ortak Açıklama (Deklarasyon)'da çıkaracaktır. (İKK—Y.K.)

Bu açıdan Marksist-Leninistler'in karşı karşıya olduğu en canalıcı görev, bir genel hattın ve bugünkü dünyanın karmaşık gerçeği ve onun önümüze koyduğu zorlu görevlere uygun, doğru ve geçerli örgütsel biçimin oluşturulmasıdır.

Böylesi yeni bir Enternasyonal'in fonksiyonu, tecrübelerin değerlendirilmesini sürdürüp, derinleştirmek, üzerinde kurulduğu genel hattı geliştirmek ve çok yönlü genel, yönlendirici siyasi merkez olarak hizmet etmek olacaktır. Bu görevler, Marksist-Leninistlerin ideolojik ve siyasi birliği temelinde, demokratik merkezîyetçiliğin bir şekli gereklidir. Fakat bu tek bir devletteki bir partinin işleyişi ile aynı nitelikte olamaz, zira böylesi enternasyonal bir örgütün bileşkenleri, dünya devriminin hazırlıkları ve hızlandırılmasında her partinin payı anlamında her ülkede devrime önderlik etme hak ve sorumluluğunda eşitlik sahibi farklı partiler olacaktır.

Marksist-Leninist Parti ve Örgütlerin İkinci Konferansı'nda eriştikleri ideolojik ve siyasi birlik ve olgunluk seviyesi gözönünde bulundurulursa, yukarıda bahsedilen daha yüksek görevleri yerine getirme doğrultusunda, aşağıdaki ön adımları atmaları gerekmektedir.

1)— Enternasyonal bir dergi, enternasyonal komünist hareketin yeniden inşasında hayati önem taşıyan bir araç olarak geliştirilmelidir. Bu aynı zamanda hem bir tahvil ve siyasi yorum organı hem de enternasyonal hareketin sorunlarının tartışıldığı bir forum olmalıdır. Mümkün olduğu kadar fazla dile çevrilmeli, Marksist-Leninist partilerin saflarında ve diğer devrimci güçler arasında canlı bir şekilde dağıtılmalıdır. Marksist-Leninist partiler dergi ile sürekli olarak haberleşmeli ve makaleler ve eleştirilerle katkıda bulunmalıdır.

2) — Yeni Marksist-Leninist Partilerin kurulmasına yardım etmek ve mevcut olanları güçlendirmek, enternasyonal komünist hareketin ortak görevidir. Bu canalıcı görevi yerine getirme konusunda, çeşitli ülkelerin Marksist-Leninistlerine enternasyonal hareketin bir bütün olarak yardımcı olması için imkanlar ve yollar bulunmalıdır.

3) — Marksist-Leninist Parti ve Örgütler tarafından ortak ve koordineli kampanyalar yürütülmelidir. 1 Mayıs

faaliyetleri ortak sloganlar altında yürütülmelidir.

4) — Değişik Marksist-Leninist Parti ve Örgütler, Enternasyonal konferanslar tarafından benimsenen ve bu partiler tarafından kabul edilen siyasi çizgi ve kararları, farklılıklar üzerinde ilkeli mücadele yürütmeye devam ederken bile, uygulamalıdır.

5) — Bütün Marksist-Leninist Parti ve örgütler kapasiteleri ölçüsünde, Komünistlerin birliğini ilerletmeye ilişkin görevlere mali ve pratik açıdan katkıda bulunmalıdırlar.

6) — Komünist Hareketin genel hattı için bir öneri taslağı hazırlığıda dahil olmak üzere, komünistlerin ideolojik, siyasi ve örgütsel birliğini ilerletme sürecine önderlik etmek için bir ara komite —embriyonik bir siyasi merkez— kurulmalıdır.

Marksist-Leninistlerin, ilkeli mücadele yoluyla elde edilen, daha yüksek düzeydeki ideolojik ve siyasi birliği üzerinde temellenmiş olan Devrimci Enternasyonalist Hareket'in oluşturulması enternasyonal komünist hareket için son derece önemli bir adımı temsil etmektedir. Fakat, koşup dünyadaki objektif gelişmelere ardından yetişmek ihtiyacı hala barizdir. Bütün ülkelerde halk kitlelerinin devrimci mücadelesi gerçek devrimci önderlik için haykırmaktadır. Gerçek Marksist-Leninist güçler tek tek ülkelerde ve dünya çapında böylesi önderliği, kendi birliklerini pekiştirmek, seviyesini yükseltmek için mücadeleye devam ederken bile, temin etme sorumluluğunu taşımaktadırlar. Bu şekilde, doğru ideolojik ve siyasi çizgi yeni askerleri öne çıkaracak ve dünyada daha da kudretli bir maddi güç haline gelecektir. Komünist Manifesto'nun sözleri bugün daha da berrak bir şekilde çınlamaktadır: *"Proleterlerin zincirlerinden başka kaybedecek bir şeyi yoktur. Kazanılacak bir dünyaları vardır."*

Mart 1984

Marksist Leninist Parti ve Örgütlerin İkinci Enternasyonal Konferansı'nın Kararları

Çiang Çing, Çang Çun-çiao ve Çin'in Proleter Devrimcilerine Mesaj

Marksist-Leninist Parti ve Örgütlerin İkinci Enternasyonal Konferansı zaferle sonuçlanışını kutlarken, Çin'deki proleter devrimcilere ve onların en önde gelen temsilcisi, proleter devrim ve komünizmin kızıl bayrağını acı bir yenilgi karşısında yükseklerde dalgalandıran Yoldaş Çiang Çing ve Yoldaş Çang Çun-çiao'ya selamlarımızı göndermemiz doğru ve gereklidir.

Yoldaşlar, Mao Zedung yoldaşın önderliğinde verdi-

ğiniz kahramanca mücadele, Büyük Proleter Kültür Devrimi, hiçbir zaman yokedilemez. Parti içindeki burjuvaziye karşı mücadeleye atıldığınız zaman, milyonlarca kitleyi kapitalist restorasyona karşı savaşmak için şevlendirip seferber ettiğiniz zaman, sömürücü toplumun sosyalizm altında hala mevcut olan kalıntılarına karşı daha önce emsali görülmemiş taarruzun başını çektiğiniz zaman, proletarya ve kitleleri komünizm yolunda daha ileri gö-

türme cesaretini gösterdiğiniz zaman, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesinin dünyanın her köşesine yayılmasına hizmet ettiniz. Sizin mücadeleniz, sadece Çin'de iktidarı gaspeden revizyonistlerle bugün hesaplaşmak arzusu ile yanan milyonlarca devrimci halef yetiştirmekle kalmadı, enternasyonal komünist hareketin devrimci çizgi doğrultusunda yeniden inşa edilmesinin temelini de hazırladı.

Hua Kua-feng ve Teng Hsiao-ping, Mao Zedung'un ölümünden kısa bir süre sonra, gerici darbeve önderlik ettiklerinde, Enternasyonal Komünist Hareket, 1956'da Kruşçev'in darbesi ile Sovyetler Birliği'nin kaybedilmesinden bu yana en büyük kaybı sineye çekmek zorun-

da kaldı. Çin'de yeni burjuvazi çılgınca Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesine saldırdı, yoldaş Mao'nun en yakın silah arkadaşlarını hapsedti ve işçi sınıfı ve kitleler üzerine gerici burjuva diktatörlüğünü yeniden kurdu. Aynı zamanda, utanmadan Mao Zedung'un eseri diye tezgahlamaya çalıştıkları, "Üç Dünya Teorisi"nin tabelası altında emperyalizme teslim oldular, karşı-devrimci çizgilerini enternasyonal komünist harekete zorla dayamaya çalıştılar. Fakat enternasyonal komünist hareket içinde darbenin yol açtığı çok derin krize rağmen, tüm kıtalarda, sizin Çin'de Kültür Devriminde yükseklerde taşıdığınız ve yere düşürmeyi reddettiğiniz Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesinin bayrağını ileri taşımaya devam eden devrimciler mevcuttur. Yoldaş Çiang Çing ve Çang Çung-çiao, ölüm tehditi altında sizlerin mahkemedeki kahramanca tavrınız tüm dünyada milyonlara güç ve ilham kaynağı oldu.

Yoldaşlar, hiç şüpheniz olmasın ki, Devrimci Enternasyonal Hareket ve komünizm için döğüşen herkes sizinle aynı siperlerde savaşmaktadır. Çin'de sosyalist devrimin yenilgisi sadece geçicidir. Proleter devrimi ilelebet gömdüklerini sanan yaygaracı karşı-devrimcileri sürprizler beklemektedir.

Çin'deki yoldaşlarımız Enternasyonal Komünist Hareketin bölünmez bir parçasıdır bugün ve biz eminiz ki Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi temelinde yeni tip bir enternasyonal oluşturulduğunda şeref mevkinde yerleri olacaktır. Mao Zedung'un sözleri, "Gelecek parlak, yol zahmetlidir", tüm doğruluğuyla yankılanmaya devam ediyor bugün.

Peru Komünist Partisine Mesaj

Marksist-Leninist Parti ve Örgütlerin İkinci Konferansı, Peru proletaryası ve halkına, gerici Belaunde rejimi ve emperyalist efendilerine karşı verdiği yiğit silahlı mücadelede cesurca önderlik eden, Peru Komünist Partisine kardeş selamlarını iletir. Kurucusu Carlos Mariategui'nin çizdiği ışıklı güzergahta yürümeye devam eden Peru Komünist Partisi her renkten revizyonistlere, bilhassa ezilen halkları ve proletaryayı emperyalizmle uzlaşmaya zorlayan Çin'de iktidarı gaspeden revizyonistlere ve Arnavutluk Emek Partisi'nin komünistleri ve kitleleri Mao Zedung'un Marksizm-Leninizm bilimini nitel geliştirmesinden mahrum etmek için gösterdiği ihanetçi çabalarına ağır bir darbe indirmektedir. Dolayısıyla, Peru'da Halk Savaşı'nın ilerleyişi, modern revizyonizm ve onun son çirkin tezahürlerine karşı mücadele eden dünyanın dört bir yanındaki Marksist-Leninist güçleri kuvvetlendirmekte ve onlara ilham kaynağı olmaktadır.

Peru'daki mücadelenin gelişmesi Enternasyonal Komünist Hareketin ve genel olarak devrimci hareketin bugünkü durumu açısından büyük önem taşımaktadır. Doğru bir Marksist-Leninist çizginin yokluğunda, ezilen halkların ve ulusların verdiği anti-emperyalist mücadelelerin çoğu bugün iki emperyalist blok tarafından kendi aralarındaki rekabete alet edilmektedir. Fakat Peru'daki devrimci savaş, doğru bir çizginin küçük bir ülke halkını, tüm emperyalistlere ve onların karşı-devrimci kukla-

larına karşı, haklı savaşı başlatmaya ve geliştirmeye muktedir kılabileceğini somut olarak göstermektedir. Bunun içindir ki her iki emperyalist blok da Peru'daki mücadeleyi aktif olarak bastırmaya çalışmakla meşgul, basın yayın ve diğer araçlar yoluyla yalan ve tahrifat çığırkanlığından oluşan bir bend çekmeğe çalışıyorlar. Fakat Mao Zedung'un ifade ettiği gibi, "Düşman tarafından saldırılmak, kötü değil, iyi bir şeydir."

Emperyalistler tarafından desteklenen karşı-devrimci rejimin vahşi baskısına rağmen, Peru proletaryası ve halkı —öncü müfreze Komünist Partisi'nin rehberliğinde— mücadelesinde sebat etti ve önemli zaferler kazandı.

Marksist-Leninist Parti ve Örgütlerin İkinci Konferansı Devrimci Enternasyonalist Hareket'e iştirak eden herkese ve diğer gerçek komünist güçlere Peru Komünist Partisi ve başkanı yoldaş Gonzalo'nun önderliği altında Peru'da yürütülen Yeni Demokratik Devrimi aktif olarak destekleme çağrısını yapmaktadır. Her ülkede Marksist-Leninist güçler sınıf bilinçli işçileri ve devrimci kitleleri, bu mücadeleyi propaganda, sempati ve maddi yardım yoluyla desteklemek için seferber etmelidir.

YAŞASIN PERU'DAKİ SİLAHLI MÜCADELE !

PERU KOMÜNİST PARTİSİNİ DESTEKLE !

Filistin Halkının Haklı Mücadelesini Destekleyelim

Marksist-Leninist Parti ve Örgütlerin İkinci Konferansı Filistin halkı üzerinde ve Orta-Doğu'nun genelinde emperyalistler, sosyal-emperyalistler ve onların uşakları tarafından sürdürülen zulüm ve katliamı lanetler. Bu baskı ve zulüm, ezilen halklar ve ulusların pervasızca sömürüsü ve tahakkümü temelinde yaşamını sürdüren emperyalizmin kanemici niteliğinin çarpıcı tezahürlerinden biridir.

Bugün, emperyalist sistemin krizinin derinleşmesinin bir ürünü olarak, bütün çelişkileri keskinleştirmektedir. Bir yandan, başını ABD ve SSCB'nin çektiği iki emperyalist blok arasındaki çelişki şiddetlenmekte ve kendisini savaş hazırlıklarında yansıtmaktadır. Diğer yandan, emperyalistler imparatorluklarını muhafaza etmek için ezilen halk ve uluslara karşı azgınca saldırılarını yoğunlaştırmaktadır; ezilen halkların mücadeleleri de aynı zamanda yükselmektedir. Bugünkü uluslararası durumun kargaşası içinde, emperyalistler kendilerini tehdit eden ulusal ve sosyal kurtuluş mücadeleleri karşısında daha da sıkışmakta, bu mücadeleleri bastırmak, içten yıkmak için her türlü caniyane manevraya başvurmakta, bu mücadeleleri kendi hegemonya dalaşlarında kullanılacak piyonlar haline getirmeye çalışmaktadırlar. Filistin ve genelinde Orta-Doğu, ezilen halkın kurtuluş için yiğitçe, boyun eğmeksizin mücadele ettiği, amansız emperyalist baskı, zulüm ve manevraların gözler önünde cereyan ettiği bölgelerden biridir. ABD emperyalistlerinin kukla devleti İsrail ve diğer yerel uşaklar vasıtasıyla, Filistin halkı kendi ülkesinden sürülüp çıkarıldı, birçok defalar katliamlara maruz bırakıldı. Bunda, ABD başını çektiği emperyalist blok kadar, sosyal-emperyalistler de eşit derecede suçludur. Ya vahşi baskı yoluyla ya da arabulucu veya dost pozuna bürünerek, bütün emperyalistler başından beri Filistin halkını yok etmeye, böylece bağırlandığı bir dikenden daha kurtulmaya çabalamaktadırlar.

1982'de Lübnan'ın İsrail tarafından işgali ve Filistin Kurtuluş Hareketinin ve genel olarak devrimci kitlelerin aldığı ağır darbenin ardından, ABD emperyalistleri ve

müttefikleri bir kukla rejim kurdular ve daha da dolaysız bir tarzda kitlelerin bastırılması görevini üstlendiler. Sosyal-emperyalistler de, Suriye'deki uşaklarını yeniden silahlandırıp güçlendirerek, Filistinli militanların ve kitlelerin uzlaşmacı siyasete karşı haklı duygularını kendi çıkarları için kullanarak, rekabeti artırdılar. Ne var ki, emperyalist baskı ve entrikalar, mücadele içinde tekrar tekrar ayaklanan kitlelerin gözünü korkutamamıştır. Bugün, emperyalistlerin, özellikle ABD emperyalistlerinin planları bir kere daha Lübnan'da kitlelerin haklı mücadelesini karşısında bulmaktadır. Bu durumda, emperyalistler hakimiyetlerini silah zoruyla (hem doğrudan askeri saldırı hem de şu veya bu emperyalist blok ile ittifak içinde bulunan güçlerin silahlandırılması) empoze etmeye çalışıyorlar, müzakere kılıfı ardında yeni komplolar düzenliyorlar, kitlelerin mücadelesini saptırmaya, yönünü şaşırtmaya ve kendileri için sermaye olarak kullanmaya çalışıyorlar.

Filistin kurtuluş mücadelesinin bugüne kadarki tüm tecrübesi, özellikle de son dönemin tecrübesi, emperyalizm ve gericilikten gerçek kurtuluşu ancak Marksizm-Leninizm ile silahlanmış proleter öncü müfrezenin, gerçek bir komünist partisinin önderliğinde başarılacağıni en güçlü bir şekilde göstermektedir. Böylesi bir öncü müfrezeye olan ihtiyaç, ki bu derhal giderilmeyi beklemektedir, Filistin halkının emperyalizme karşı mücadelesinin zaferi için başarılması gereken acil, hayati bir görev olarak durmaktadır.

Devrimci Enternasyonalist Hareket enternasyonal proletaryayı Filistin halkının haklı mücadelesini desteklemeye çağırılmaktadır. Siyonist İsrail devletinin yıkılışı ve bağımsız demokratik Filistin'in kuruluşu ancak kitlelerin proletarya önderliğinde emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve onların uşaklarına karşı silahlı mücadelesi ile başarılacaktır.

Filistin kurtuluş davası yenilmedi ve hiç bir zaman yenilmeyecektir. Tüm dünyada ezilen halklar ve proletarya ile birlikte, Filistin halkı nihai zafere yürüyecektir.

Dünyanın Her Yanında Devrimin Zindanlardaki Tüm Neferlerine

Devrimci Enternasyonalist Hareket emperyalizme ve gericiliğe karşı mücadele sırasında esir alınıp düşmanın zindanlarına atılan, ve bu mücadeleyi zindanlarda, insanlık dışı ve en ağır şartlar altında yürütmeye devam edenleri selamlar.

Devrimin zindanlardaki neferleri, sizler, emperyalizm ve gericiliğin güçleri ile devrimin güçleri arasındaki amansız antagonizmanın en yakın şahitlerisiniz. Dünyanın hapishaneleri bu sınıf çatışmasının birer yoğun ifadesi ve mücadelenin kızgın bir arenasıdır. Sizin kalıranca direnişiniz enternasyonal Marksist-Leninist hareket için büyük ilham teşkil ediyor, ki enternasyonal

Marksist-Leninist hareket de, sizler gibi, yenilgi ve saldırı karşısında teslim olmayı reddetti ve şimdi emperyalizm ve her türden gericilikle hesaplaşmanın tarihsel savaşında yeni bir taarruza hazırlık için ideolojik, siyasi ve örgütsel birliğini güçlendirmektedir.

Devrimin yolu düz bir hat izlemez, ve her nerde mücadele varsa, orda yenilgi ve kayıplar da olacaktır. Direnme irademizi kırma, bizi yıkma umuduyla, düşman azgınca, ve delicesine saldıracaktır. Ama düşmanın bu azgın saldırılarının kendisi aynı zamanda biz devrimcilerden kendilerinin ölümcül düşmanı olarak korktuklarının kanıtıdır.

Lenin'in söylediği gibi, "Hayat kendini kabul et. İrecek. Bırakın burjuvazi köpürsün, cinnet getsin, raseseleri abartsın. Bırakın aptallığını göstererek Bolşeviklerden intikamını peşinen alsın ve (Hindistan'da, Macaristan'da, Almanya'da vb.) yüzlerce, binlerce, dükkü ve yarıklı Bolşevikleri öldürsün. Böylelikle burjuvazi de tarihin mahkum ettiği bütün sınıflar gibi hareket etmiş olacaktır. Komünistler ne olursa olsun geleceği kendilerine ait olduğunu bilmelidirler; bu nedenle büyük devrimci kavga için içimizde beslediğimiz o güçlü tutkuyu —delice köpürmekte olan burjuvaziye karşı— en ağır ve en ciddi bir şekilde yürüteceğimiz değerlendirme ile bir arada sürdürmeliyiz, sürdürebiliriz de."

Ne burjuvazinin köhne zindanları, ne onların mahke-

meleri, işkencehaneleri ne de devrimci harekete çılgınca saldırıları ve silahlı güçlerinin kudreti bu gerçeği asla değiştiremez.

Marksist-Leninist Parti ve Örgütlerin İkinci Enternasyonal Konferans'ında oluşturulan Devrimci Enternasyonalist Hareket devrimin zindanlardaki tüm neferlerine desteğini uzatır ve sizleri Marksizm-Leninizm ve proleter devrim bayrağı etrafında kenetlenmeye çağırır. Saflarımızı daha da birleştirerek, devrimci kararlılığımızı sınıf mücadelesinin niteliği, araçları ve amacı hakkında bilimsel anlayış üzerinde daha derinlemesine temellendirerek, bizler hep birlikte karanlığın güçlerinin yıkımını hızlandırabilir, sınıfsız, sömürsüz bir dünya inşa etme için şanlı mücadelede daha da ilerleyebiliriz.

Devrimci Enternasyonalist Hareketin Bir Mayıs Sloganları

YAŞASIN PROLETER DÜNYA DEVRİMİNİN
SEMBOLÜ KIZIL I MAYIS !

ENTERNASYONAL PROLETARYANIN
BİRLİĞİNİ İNŞA ET !
DEVRİMCİ ENTERNASYONALİST
HAREKETİN OLUŞTURULMASINI
SELAMLA !

DÜNYA SAVAŞINI ENGELLE !
DÜNYANIN HER YANINDA
DEVİRİM İÇİN MÜCADELEYİ YÜKSELT !

EMPERYALİST SAVAŞ HAZIRLIKLARINA KARŞI
KİTLE MÜCADELELERİNİ DEVRİM İÇİN
BÜYÜK BİR GÜCE DÖNÜŞTÜR !

PERU'DAKİ HALK SAVAŞINI VE EZİLEN
HALKLARIN EMPERYALİZME VE GERİCİLİĞE
KARŞI YÜKSELEN TÜM DEVRİMCİ
MÜCADELELERİ DESTEKLE !

DEVİRİMİN ZINDANLARDAKİ NEFERLERİYLE
DAYANIŞMAYA GİR !
ONLARIN KURTULUŞU İÇİN MÜCADELE ET !

ZİNCİRLER KIRILSIN; BIRAKIN KADINLARIN
ÖFKESİ, DEVRİM İÇİN BÜYÜK GÜCE DÖNÜŞSÜN !

TKP/ML Merkez Komitesi-Siyasi Büro'nun Açıklaması

Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung'un devrimci mirası üzerinde yükselen Devrimci Enternasyonalist Hareketi onaylıyor ve destekliyoruz !

EMEKCİLER, YOLDAŞLAR !

Uluslararası Komünist Hareket zor ve çetin bir dönemi yaşıyor. ÇKP ve AEP'nin ihanetiyle uluslararası ML'lerin saflarında bir dağıntılık, örgütsüzlük ortamı oluşmuş ve yıllardır, burjuvazinin her yönlü azgın gerici saldırılarına karşı koymakta yetersiz kalmıştır. ML Parti ve Örgütlerin örgütsel dağıntılığı, güçlerini toparlayamaması, zorlukların altedilmesinde yarattığı zayıflık durumu, atılacak ilk adımın nasıl olması gerektiğine de işaret etmiştir. Burjuvaziye karşı mücadeleyi sadece bir ülkenin sınırları içinde kabul etmek değil, bunu diğer ülkelerdeki mücadelelerle birleştirmek ve daha güçlendirmek olarak ele almadan başarı kazanmak mümkün değildir. Bugün tek tehlikelerde dahi proletarya ve ezilen halklar, kendilerine karşı birleşmiş uluslararası burjuvaziye karşı karşıyadırlar. Kendi enternasyonalist birliğini, dayanışmasını ve mücadele birliğini oluşturmadan, birleşik bir düşmanı alt etmek hemen hemen imkansızdır. Lenin, Ekim Devriminin başarısında, proletaryanın enternasyonalist desteğinin rolünü belirtirken bu gerçeği söylüyordu.

ML Parti ve Örgütlerin İkinci Enternasyonal Konferansı kararlarıyla, eksikliği derinden hissedilen devrimci bir Enternasyonal oluşturmak için ileri doğru ciddi adımlar atmıştır. Daimi bir komite oluşturulmuş; burjuvazinin saldırılarına karşı mücadelede bir silah olmasını sağlamak ve ML hareketin üzerinde yükseldiği ideolojik ve siyasi temeli güçlendirmek, birliği daha pekiştirmek ve geliştirmek için, hareket içindeki farklı görüşlerin tartışılmasını koordine eden, tecrübeleri toparlayıp geliş-

tiren, genelleştiren ve yayılmasını kapsayan merkezi bir derginin yayınlanması, hareketi ilerleten, güçlendiren doğru bir karardır.

Konferans'ın sağladığı birlik, mevcut ayrılıklar hesaba katıldığında küçümsenmeyecek derecede ileri bir birliktir. Birinci Konferans'a göre daha ileri ve kapsamlı bir birliktir. Bu birlik sağlanırken, farklı görüşlerin açılması ve tartışılması kararı, birliğin anlamını güçlendiren ve onu köf, göstermelik birliklerden ayıran ve ayrılıklarını ortaya koyup tartışma cesareti gösteren ciddi bir birlik olduğunu gösterir. Birlik, siyasi görüşlerin açılıp tartışılmasıyla gelişecek ve güç kazanacaktır. Bugün ihtiyaç duyulan böyle bir birliktir.

Emekçiler Yoldaşlar !

Siyasi Büro, Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung'un devrimci mirası üzerinde yükselen bu birliği onaylıyor ve destekliyor. Devrimci mücadelemiz böyle bir birlikle daha güç kazanacaktır. Bütün çabamızla uluslararası komünist hareketin birlik ve mücadelesini güçlendirelim ! Geniş şekilde propagandasını yapın, bağış kampanyasını destekleyin ! Ortak sloganlarını hep beraber haykıralım; dünyayı gür sesimiz sarssın !

Yüce amaç etrafında birleşen Devrimci Enternasyonalist Hareketi selamlıyoruz !

—YAŞASIN PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ!
—YAŞASIN MARKS, ENGELS, LENİN, STALİN VE
MAO ZEDUNG'UN KIZIL YOLU !

Nisan 1984 TKP/ML—MK Siyasi Büro

DEVİRİMCİ ENTERNASYONALİST HAREKET'İN BASIN TOPLANTISINDAN NOTLAR

"Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung'un bilimsel öğretileriyle silahlanmış olan bizler, bizden beklenen görevlerin tamamıyla bilincindeyiz ve bu tarihi sorumluluğu yüklenip, gereğince hareket etmekten gurur duyuyoruz."

12 Mart 1984'te Devrimci Enternasyonalist Hareket'in Londra'da düzenlediği basın toplantısında, Seylan Komünist Partisi Genel Sekreteri N. Sanmugathasan, açılış konuşmasında, Deklarasyon'daki bu sözleri tekrarlıyordu. Marksist-Leninist parti ve örgütlerin İkinci Enternasyonal Konferans'ında oluşturulan Devrimci Enternasyonalist Hareket'i ve Konferans sonucu ortaya çıkan, şu anda 14 parti ve örgütün imzalamış olduğu Deklarasyon'u dünya kamuoyuna duyurmak üzere Londra'nın Enternasyonal Basın Merkezi'nde düzenlenen basın toplantısını, uluslararası basın kuruluşlarının 20 mensubu izledi. Devrimci Enternasyonalist Hareket'i temsilen ise, Seylan Komünist Partisi Genel Sekreteri N. Sanmugathasan, Türkiye Komünist Partisi/Marksist-Leninist'ten Delal Kamacı, ABD Devrimci Komünist Partisi (RCP/USA)'dan Carl Dix bulunuyordu. Toplantıya katılmaları planlanmış olan iki parti temsilcisinden Hindistan Komünist Partisi (Marksist-Leninist)/Merkezi Yeniden Örgütlenme Komitesi temsilcisi K. Chittanjam, İngiltere'ye girişi için gerekli vizeyi alması engellendiğinden; İran'lı Komünistler Birliği (Sarbedaran) temsilcisi Ferhad Safinya ise gerici humeyni rejimine karşı savaşırken aldığı yaralardan dolayı toplantıya katılamadılar. Bu iki temsilcinin basın açıklamaları yazılı olarak basına iletildi.

Basın toplantısını açan N. Sanmugathasan, 1 Mayıs'ta dünyanın birçok ülkesinde 22 dilde dağıtımına başlanacak olan Deklarasyon'dan bazı bölümleri dile getirdi. Konuşmasında, Mao Zedung'un ölümünden sonra Çin'de gerçekleştirilen darbeden sonra Enver Hoca'nın da ihanetiyle derin bir kriz içine giren uluslararası komünist hareket için önemli bir adımı temsil eden İkinci Konferans'ın "bu geri dönüşlere rağmen, bütün kıtalarda komünizm için mücadeleyi terketmeyi reddeden gerçek Marksist-Leninist'lerin" mevcut olduğunu kanıtladığını vurguladı. Marksist-Leninist'lerin, ilkeli mücadele yoluyla elde edilen, daha yüksek düzeydeki ideolojik ve siyasi birliği üzerinde temellenmiş olan Devrimci Enternasyonalist Hareket'in 1980'de yapılan Birinci Konferans'taki birliğin, siyasi, ideolojik ve örgütsel olarak daha yüksek seviyeye ilerlediğinin kanıtı olduğunu belirten Sanmugathasan, Konferansın düzenli enternasyonal bir dergi yayınlama kararını da açıkladı. Deklarasyon'un 1 Mayıs'ta 22 dilde çıkacağını ilan ettikten sonra, sözü RCP/USA temsilcisi Carl Dix'e bıraktı.

Dix, Devrimci Enternasyonalist Hareket'i oluşturan

parti ve örgütlerin isimlerini açıkladıktan sonra şöyle devam etti: "Tüm dünyada kitlelerin mücadelelerine devrimci önderlik sağlama konusunda yardımcı olma görevlerinin ışığında, aynı zamanda proletaryanın birliğini genişletip seviyesini yükseltmek için mücadele ederken, İkinci Konferans aşağıdaki kararları benimsemiştir."

Önce, Çiang-çing, Çang-Çung-çiao ve Çin'deki proleter devrimcilere, yoldaş Mao'nun önderliğindeki Büyük Proleter Kültür Devriminde savaşarak Teng Siao-ping ve Hua Kua-feng'in karşı-devrimci darbesi karşısında onun (Mao'nun —çn) çizgisi için savaşmaya devam etme çabalarını selamlayan bir mesaj hazırlandı.

İkinci olarak, devrimin zindanlardaki tüm neferlerine bir mesaj oluşturuldu. Emperyalistler, tüm dünyada devrimci hareketi bastırma çabaları içinde, sayısız devrimci neferi zindanlara attılar: Çiang-çing'in ve birçok diğer proleter devrimcinin kapitalist yolcular tarafından cezaevlerine kapatıldığı Çin'den, cuntanın zindanları, ve işkencehanelerinde binlerce devrimcinin bulunduğu ve son birkaç gün içinde açlık grevinde olan ve aralarında Türkiye Komünist Partisi/Marksist-Leninist üye ve sempatanlarının da bulunduğu 11 tutuklu devrimcinin öldüğü Türkiye'ye kadar. Sözümona demokratik ülkeler olan İtalya ve Büyük Britanya'da dahi, binlerce kişi devrimci olma suçundan hapishanelere atıldı. Devrimci Enternasyonalist Hareket, bu devrimcilerle dayanışma çağrısı yapmakta ve onları da proleter devrim davasına katılmaya çağırılmaktadır.

Üçüncü olarak, Peru Komünist Partisi'ne kardeşçe selam mesajı yer alıyor. Hem ABD hem de Sovyetlerin başını çektiği blokların emperyalist sözcülerinin Peru'daki silahlı mücadele hakkında yaydıkları yalan ve çarpıtmalar göstermektedir ki Peru'lu devrimciler tüm gerici-lerin bam teline vurdular. Bundan da öte, Peru'daki mücadele ezilen bir halkın ancak şu veya bu emperyaliste dayanarak kurtuluş mücadelesi verebileceği şeklindeki doğru olmayan görüşü teşhir etti. Devrimci Enternasyonalist Hareket, tüm dünyadaki devrimcileri Peru'da Peru Komünist Partisi önderliğindeki yeni demokratik devrim için destek toplama ve bu desteği propaganda, sempati ve maddi yardımla harekete geçirmeye çağırılmaktadır.

Son olarak, Filistin halkını ve haklı mücadelelerini destekleme kararı bulunuyor. Filistin ve genel olarak Orta-doğu, ezilen bir halkın kurtuluş için verdikleri amansız mücadelenin ve emperyalistlerin baskı, saptırma ve manevralarının çarpıcı bir şekilde kendisini gösterdiği bir bölgedir. İsrail siyonist devletinin ortadan kaldırılması ve bağımsız demokratik bir Filistin'in yaratılması, ancak gerçek bir komünist partisi önderliğinde, kitlelerin silahlı mücadelesiyle mümkün olacaktır. Filistin'in kurtuluşu

davası yenilmemiştir ve yenilmeyecektir.

İkinci Konferans'ın ve benimsediği bu kararların, tüm dünyadaki devrimci hareketin dünyadaki duruma bakışta ve bu durumun tahlilinde ortak bir yol geliştirme yeteneğinin daha da ilerlediğinin özellikle anlamlı bir yansıması olduğu görüşündeyiz. Yine şu görüşteyiz ki bu, gelecekte birliğimizin seviyesi yükseldikçe dünyayı hem tahlil etme, hem de değiştirmede çok daha fazlasını yapabileceğimizi yansıtmaktadır.

Carl Dix'ten sonra, Devrimci Enternasyonalist Hareket'in ortak 1 Mayıs sloganlarını açıklayan TKP/ML temsilcisi Delal Kamacı, şöyle devam etti:

"Dünya proletaryasının ortak çıkarları, mücadelelerini güçlendirmelerinin temelidir. Bundan böyle, proletaryanın Devrimci Enternasyonalist Hareket'i, dünya proletaryasını birleştirmek için komünist sloganlar altında ilerleyebilir. İşçi sınıfının tarihsel günü olan 1 Mayıs, bugüne dek emperyalizm, kuklaları ve her çeşit revizyonist tarafından yozlaştırılmıştır. Proleterlerin tüm düşmanları, bu tarihsel günü kendi çıkarları yönünde saptırmada geçici olarak da olsa başarı sağlamışlardır... Bu sloganlar altında bilinçli proletarya ve düzene karşı olan herkes 1 Mayıs'ın gerçek ruhunu benimseyecek, silahlılarını dünya savaşına hazırlananlara karşı çevirecek ve emperyalizmin kökünü kazımak için her fırsattan yararlanacaklardır."

Açılış konuşmalarından sonra, tartışma basına açıldı ve basın mensuplarının çeşitli konularda sorularına cevap verildi. Bu soru ve cevaplardan bazıları şöyle:

Basın: İki kararname saydınız, biri Peru Komünist Partisi'ni, diğeri Filistin halkının mücadelesini destekliyor ve ben zannettimki her iki örgüt sizinle ilişki içinde olmalı ve eğer gerçekten aynı çizgilerde olsaydınız çalışmalarını desteklerlerdi. Bu örgütlerle gerçekten ilişkiniz varmı, yaptıklarınızı destekliyorlar mı, ya da biliyorlar mı?

Carl Dix: Peru Komünist Partisiyle ilgili olarak bu soruya cevap verebilirim. Onların önderlik ettiği mücadeleyi desteklediğimizi açıkça belirttik ve dünya çapında bu mücadeleyi destekleme çağrısı yaptık. Peru Komünist Partisi'yle ilişkiye girmiş bulunuyoruz. Bundan haberleri vardır ve bize belirttiklerine göre Deklarasyon'un sonuçlarını inceleyecekler; diğer partilerle ilgili olarak söylediğim gibi, bu hareketle ilişkilerini, ürettiğimiz belge ve İkinci Konferansın diğer kararları temelinde tayin edecekler... Diğer örgüt diye bahsettiğinizin hangisi olduğundan emin değilim; eğer FKÖ den bahsediyorsanız, biz, FKÖ'yle siyasi ve ideolojik olarak aynı temelde çalışma yürüttüğümüz görüşünde değiliz.

Basın: Peru Komünist Partisi'nden bahsederken, Ayakuc-ho'da çalışma sürdüren Sendero Luminoso'dan bahsediyorsunuz değil mi?

Carl Dix: Evet, tam da öyle. Bahsettiğimiz, burjuva basında genel olarak Sendero Luminoso ya da Işıklı Yol adı verilen Partidir. Asıl ismi Peru Komünist Partisi'dir. Onların yürüttüğü mücadeleyi kesinlikle savunuyoruz, ve Devrimci Enternasyonalist Hareket'i oluşturmak için biraraya gelen birçok değişik örgüt, Peru'daki devrimle ilgili olarak yayılmaya çalışılan yalan ve iftiraları teşhir etmişlerdir. Bence şuna da dikkat çekmek gerekir ki, Peru'daki devrimle ilgili yayılmaya çalışılan iftiralar, emperyalizmin, devrime, özellikle ilk

aşamasındaki devrime tavrını temsil etmektedir. Onlar, terörizm ve anlamsız şiddet olarak iftira ederler, biz ise gerçek bir Ulusal Kurtuluş Mücadelesi olarak savunmaktayız.

Basın: Arnavutluk'taki komünist rejimi taktir ediyormusunuz? Arnavutluk'taki siyasi partiyle ilişkidemisiniz?

N. Sanmugathan: Hayır, anlaşılan siz toplantıya biraz geç geldiniz. Hayır, biz Enver Hoca'nın Mao Zedung'a haince saldırısını tamamıyla mahkum ediyoruz. Bizim tavrımız şöyle: Mao Zedung'un ölümünden sonra, Enver Hoca'nın uluslararası Marksist-Leninist harekete önderlik etme fırsatı vardı; fakat Enver Hoca böyle yapacağına, aynı Kruşçev'in Stalin'e saldırdığı gibi davrandı. Hoca, yoldaş Mao Zedung'a iftira kampanyası açtı ve asılsız saldırılara girişti; işte bu yüzden onunla alıp vereceğimiz hiçbir şey olamaz. Şahsen kendi adıma konuşacak olursam, ben Arnavutluk'a beş defa gittim ve üç tane Kongrelerine katıldım, fakat Enver Hoca'nın Mao'yu açıkca lanetlemesinden sonra onlarla tüm ilişkimizi durdurduk ve oradaki hiçbir kimseyle ilişkimiz yoktur.

Basın: ...Siyasi amaçlara ulaşmak için güç kullanma sorunuyla ilgili tavrınız, özellikle terörizm konusundaki tavrınız nedir?

N. Sanmugathan: Terörizm konusunda cevap vermeyi yoldaş Kamacı'ya bırakacağım; fakat genel olarak güç kullanma sorunuyla ilgili tavrımız, şiddete tapanlar olmadığımız, ama emperyalizm ve kapitalizm işçi sınıfını ve halkı sömürmek için şiddet kullandığına göre, karşı-devrimci şiddetin ancak devrimci şiddetle yenilebileceğidir. Başka yol yoktur. Ve gördünüz; Vietnam'da, Lübnan'da, Grenada'da, Afganistan'da, Polonya'da, Falkland'da gördük. Her yerde hakim sınıfların halkı bastırmak için kullandığı yol şiddettir ve biz diyoruz ki, bunu sadece devrimci şiddet yenebilir. Türkiye'li yoldaşın terörizm hakkında söyleyecekleri olduğu kanısındayım.

Delal Kamacı: Terörizmle neyi kastediyorsunuz? Bizler Marksist-Leninist'iz ve işçi sınıfını iktidara götüreceğiz olan ideoloji de budur. Bunu, silahlı emperyalistlerin orduları, polisi, istihbaratı, zindanları vs. olan gericilerin karşısında gerçekleştirebilmek için silahlı devrimci mücadele tek çözümdür. Silah kullanmamayı tercih ederdik, fakat bu bize emperyalizm ve gericiler tarafından dayatılmıştır; o halde davetleri kabulümüzdür. İktidarı yalvararak elde edemeyiz. Nihai hedefimiz, silahlı kitle mücadelesi yoluyla tüm silahları ortadan kaldırmaktır. Bunu yapabilmek için, silahlı emperyalistleri ve gericileri, silahla devirmemiz gerekiyor.

Basın: İtalya'daki Kızıl Tugaylar konusundaki tavrınız nedir?

Carl Dix: ...Elimizdeki rakamlara göre bugün İtalya'da aşağı yukarı 5.000 siyasi mahkum bulunuyor, ki bu mahkumiyetlerinin sebebi mutlaka bir eylem yürütmüş olmaları değil, şu veya bu ölçüde Kızıl Tugaylar olarak bilinen siyasi eğilimi desteklemeleridir, ve bizce aralarında devrim için mücadele edenler mevcuttur. Onları proleter devrim davası ve Marksizm-Leninizm biliminin saflarına çağırıyoruz. Onlarla stratejik ve taktiksel farklarımıza gelince ne şiddete karşıyız ne de onları "fazla devrimci" görüyoruz;

Devamı Syf: 17'de

"KIRILSIN ZİNCİR YIKILSIN DUVAR,"

GENEL AF !

**MERKEZ KOMİTESİ SİYASİ BÜRO'SUNUN
"BÜTÜN PARTİ ORGAN VE ÖRGÜTLERİNE" YOLLADIĞI
TALIMATTAN BAZI BÖLÜMLER AKTARIYORUZ.**

TKP/ML—MK Siyasi Büro'su, tüm yurttaki, yurtdışında yaygın ve güçlü bir "Genel Af" kampanyasını başlatma ve örgütlenme kararı almıştır. "Bütün Parti organ ve örgütlerine" göndermeye başlanan talimatta şunlar söyleniyor.

"Yoldaşlar; SB, ülke çapında ve yurtdışında yaygın, etkili ve güçlü bir "Genel Af" kampanyası başlatma kararı almıştır. Örgütlü olduğumuz bütün alanlarda, kampanyayı aynı anda başlatabilecek ortak bir tarih tesbit edilmedi. Bu gerekmediğinden dolayı değil, içinde bulunduğumuz şartların zorunlu sonucudur. Böyle bir ortak tarih tesbit edilse dahi, pratikte bölgeler arasındaki haberleşmede doğan ve doğacak olan muhtemel aksama ve gecikmelerden, bölgelerdeki polis baskısı veya operasyonların sürmesi; hazırlık durumunu (ki bundan anladığımız esas olarak kadroların hazırlanması sorunudur) etkileyecek ve sonunda ortak başlatma kararı gerçekleşmeyecekti. Bu açıktır ! Bütün bölgeler için kampanyayı başlatma tarihi bu talimatın (sözlü olarak, ya da herhangi bir yolla verilen de dahil) alınmasıyla birliktedir. Zaman kaybetmeden, hemen toplanılmalı, sorun tartışmaya açılmalı ve önlerine kampanyanın somut uygulanışına ilişkin görevler koymalı ve uygulamaya başlanmalıdır.

"Talimat, tüm parti organ ve örgütlerinde topluca okunmalı, tartışılmalı, yeni öneriler ve daha önceki kampan-

yaların tecrübeleriyle zenginleştirilmeli ve somut görevler ve görev bölümleri yapılmalıdır. Kampanyanın yürütülmesi eski biçim ve araçlarla sınırlandırılmamalı, yeni biçim ve araçlar bulunmalı, araştırılmalı, tartışılmalıdır. Bütün kadrolar, üyeler ve örgütlü sempatanlar uygulamadan sorumludurlar, sorumluluklarının bilincinde hareket etmelidirler. Alt organlarda çalışanlar bu konuda düşünülmesi ve önerilmesi gereken her şeyi yukardan bekleyip, kendilerini pratik işlerin peşinden koşturmakla sınırlayamazlar, sınırlanamazlardır. Yönetici organlarda bulunan yoldaşlar, kampanyanın önemini ve gerekliliğini alt organlara kavratmalı, tartışarak onların karşılaştıkları sorunların çözümünde yardımcı olmalı veya sorunların üstesinden gelebilmeleri için teşvik etmeli yol göstermeli ve seferber etmelidirler. Sadece talimatları alt organlara ileterek işlerini bitirmiş olamazlar. Bu konuda alt organlardakiler üstü denetlemeli ve hatalarını eleştirmelidirler; fakat diğer yandan kendilerine verilen görevi iyi dinlemeli ve söylenenlere kesin olarak riayet etmeli, bütün güçleriyle onu hayata geçirmeye çalışmalıdırlar. Hiç kimse, mazaret gösteremez, hiç bir mazaret çalışmaları, görevlerin yerine getirilmesini aksatmamalı, onları yollarından alıkoymamalıdır. Engelleri aşmasını bilmeli ve bunun için sürekli çaba ve dikkat göstermelidirler...."

Örgütsel sorunla birleştirerek bazı zaafı üzerinde duran talimat, daha sonra ikinci bölümde kampanyanın gerekliliği ve zorunluluğu konusunda açıklamalarda bulunarak şöyle devam ediyor:

"....Bugün sıkıyönetim ve sivil cezaevlerinin tümünde, halen varlığını sürdüregelen feodal gelenek ve alışkanlıklarla birleşen faşist zulüm, ülkemiz tarihinde emsali nadir görülmüş baskılar, işkence ve onur kırıcı yöntemlerle cezaevlerini dolduran yüzünü aşkın insana, devrimciye kan kusturuyor. Türkiye'nin cezaevleri ağır cezaların altına sokulmuş, yüzünü aşkın insanla tıka-basa doldurulmuştur. Cezaevlerindeki sefaletin örnekleri gazete sayfalarını da taşarak, parlamentoda konuşulur hale gelmiştir. Onbinlerce siyasi tutuklunun yanısıra —küçük bir grubu oluşturan MHP'li cani militanları ayrı tutarsak— daha kalabalık bir kesimi emekçi sınıfların çeşitli kesimlerinden gelen tutuklular oluşturmaktadır. Ülkemizde cezaevi sorunu, bir yanıyla halen bir köylü sorundur. Toprak, yayla, kandavas gibi ekonomik ve feodal aşiret, gelenek ve göreneklerinin sonucu "suç" işlemiş cezaevlerine düşmüş, ya da feodal karanlığın körlettiği şartlandırdığı anlayışlarının sonucu olarak içeri düşmüş büyük sayıda insan vardır. Ayrıca şehirlere göçmüş ve gecekonduarda yokluk ve sefalet içinde yaşayan yarı-köylüler, bizzat yaşadıkları şartların sonucu olarak "suç" işlemeye sevk edilmişlerdir. Çürümüş, topluma yabancılaşmış ve gerçek anlamda suç işlemeyi alışkanlık ve meslek haline getirmiş olan küçük bir azınlık (ki bunların suçlusu sistemin kendisidir)

hariç, cezaevlerini dolduran bu insanlar, ekonomik, sosyal ve siyasal nedenlerden ötürü, kültürel gerilik ve cahilliklerinden dolayı doğrudan gerici hakim sınıflarca bu duruma itilmişlerdir. Bunlar, buldukları cezaevlerinde devrimci tutuklularla yüz yüze geldiklerinde, tavırlarında ve bilinçlerinde önemli değişiklikler olmakta ve çoğunlukla onlarla birleşebilmekte ve hatta örgütlü militanlar haline gelebilmektedirler.

"Cezaevlerindeki yüzünü aşkın kişi, aile çevresi ve yakınlarıyla birlikte çok geniş bir kitleyi oluştururlar. Parti, bu gücü harekete geçirmek ve devrimci mücadeleyle birleştirerek iktidar hedefine yönelmek göreviyle karşı karşıyadır. Açıktır ki, sorunun önemi sadece cezaevlerinde bulunan yüzlerce yoldaşımızın ve devrimcinin serbest bırakılması değildir. Daha da önemlisi, yüzbinlerce emekçiyi ilgilendiren, etkileyen böyle bir sorunu, kitlelerin acil talebi olarak ele alınmasıdır. Mahkum aileleri ve yakınlarını oluşturan emekçi yığınların, hergün giderek artan öfke ve mücadelesi önemli bir birikime yol açmıştır. Bu yüzden ki, hakim sınıf partileri, seçim propagandasına başlarken, "Genel Af"tan yana olmakta, birbirinden geride kalmamaya çabalamalarıdır. Gazeteler, trajolarını yükseltmek için cezaevi ve "Genel Af"a ilişkin haberleri kaçırmamaya özen gösteriyorlar. Dışarda ise, özellikle Avrupa kamuoyunda bu harekete ve isteğe sempati ve destek gösteriyorlar. Bu durum kendi parlamentolarına yansımakta ve bu konuda kararlar bile alınmaktadır. Sonuç olarak; siyasi mahkumlar başta olmak üzere, bütün mahkumların serbest bırakılmasını içeren bir kampanyanın zemini ve şartları her bakımdan olgunlaşmıştır. Bunun başarısı bizim çalışma ve yeteneğimize kalmıştır. Bütün gücümüzle mahkumların ve ailelerinin öfkelerini devrimci bir güce dönüştürmeye ve kitlelerle birleşmeye çalışın!"

Talimatın üçüncü bölümünde, kampanyanın nasıl ele alınması gerektiği, ve amacı üzerinde durulmaktadır. Daha sonra bu konularda "sağ" ve "sol" hatalı anlayışlara değinilmektedir.

"..... Tartışmaya gerek yoktur ki, yürüttüğümüz bütün kampanyalarda; kısmi ekonomik-demokratik hakların kazanılması için yürütülen mücadeleden esas amaç, siyasi iktidarı ele geçirme hedefine yönelik olmalıdır. Kısa ya da daha uzun vadeli kampanyalarda tek tek somut taleplerin kendileri, siyasi iktidarın elde edilmesi perspektifinden yoksun olurlarsa, sürekli olarak bu amaca hizmet eden bir araç olarak ele alınmazlarsa, gösterilecek böyle bir çaba, devrime hizmet etmeyecek, dev-

rimci olmayacak, en bayağı cinsten reformculuğun damgasını taşıyacaktır. Fakat hiçbir zaman sadece keskinlik ve saf "devrimcilik" adına, stratejik slogan ve hedeflerin tekrar edilip durulması, kitlelere iktidarı göstererek saldırı korutları vermesi, pratikte kitlelerin ilgisiz bakışlarını kazanmakla yetinmek zorunda kalacak ve kitlelere kabahati yükleyerek karşı-devrimci teorilere sarılıp gideceklerdir. Kitlelerin acil sorunlarında, ekonomik ve kısa vadeli bazı haklarının savunulmasında onları yalnız bırakan ve bu istekleri için onlara yardım etmeyen ya da onların hayatlarında kısmi düzelmeler sağlayacak mücadelelerde yanlarında olmayan bir parti, kendi programını ve amaçlarını onlara kavratamaz ve gerçekte onları devrim için mücadelede seferber edemez. Lenin basit bir ücret artışı mücadelesi yürüten grevleri bir okul olarak değerlendirirken haklıydı, Bolşevikler yanlış olduğunu bildikleri halde, Kanlı Pazarda kitleleri yalnız bırakmadılar. Bu anlayış Partimizin kuruluşundan bu yana sahip olduğumuz tek anlayıştır. Buna ilişkin Partizan Dergisinin 5. sayısında yayınlanan şu satırları yeniden aktarmakta fayda vardır:

"Bu taktiksel ilkenin uygulanmasında düşülebilecek "sağ" ve "sol" hatasını kendini kitlelerin mevcut taleplerini gözönüne almama, kitlelerin siyasi tecrübelerine boş verme, siyasi kampanyanın "saf proleter" niteliğini koruma gibi eğilimlerde gösterecektir. O zaman, siyasi kampanyanın muhtevası "Parti Sloganları"ndan ibaret olacak; Marksist-Leninist hareket, kitleleri kendi programının gerçekleşmesi için harekete geçirecek yerde, ondan kopacak ve tecrit olacak; kendi kendine döven bir lafazan derekesine düşecektir. Siyasi kampanyanın muhtevasının saptanmasında ortaya çıkabilecek sağ hatası ise; kitlelerin kendi siyasi tecrübelerini gözönüne alayım derken kitle kuyrukçuluğuna ve ekonomizme düşmektedir. Bu hataya nasıl düşülür? Eğer bir siyasi kampanyanın kitlelerin öz tecrübelerine dayanmakla beraber, işçi, köylü ve diğer emekçi yığınlarını "Parti Sloganları"na bir adım daha yaklaştırmak için yürütüldüğü gerçeği unutulursa! Eğer, kitlelerin en ufak bir ekonomik-demokratik hakkına dahi sahip çıkılması meselesi, siyasi hedeften soyutlanır ve böylece kitlelerin talep ve haklarına, Marksist-Leninist öncününün siyasi iktidar mücadelesine hizmet etmesi için değilse, salt bu talep ve hakların kazanılması perspektifiyle yaklaşırsa!....."

Talimatın diğer bölümlerinde, kampanyanın örgütlenişine ilişkin daha somut öneriler bulunuyor. Hakim sınıfların devrimcilerin haricinde kalan ve

kendilerince "kader kurbanları" olarak adlandırılan mahkumların kısmen salıverilmesinin zorunluluğunu hissettiği ve böyle bir "af"la kitleleri aldatmaya ve tepkileri yatıştırmaya" çalışabileceği üzerinde duruluyor ve kampanyada siyasi tutukluların salıverilmesi talebinin, öne çıkarılması gerektiği vurgulanıyor. Bu konuda da yine dikkat edilmesini isteyen talimatta: "Bu talebin, diğer siyasi olmayan hükümlülerin talebinin geri plana itilmesi şeklinde yapılmaması gerekir. Mesela, siyasi olmayan mahkum ailelerinin ve yakınlarının yoğunlukta olarak buldukları bir toplantıda, durmadan 'siyasi tutuklulara özgürlük' vb. sloganlar ne ölçüde uygun olur? Propagandacılar bu tür sorunlara dikkat etmelidirler. Siyasi mahkumların salıverilmesi sorununu, diğerleriyle birleştirmek ve ortak talep haline dönüştürmek ve bunu kitlelere maletmek gerekir. Oluşacak tepkileri ve hareketleri iyi yönlendirmek, burjuvazinin oyunlarını ve tepkileri dağıtmayı hedefleyen uygulamalarına karşı uyanık olmalıyız" denilerek bir uyarı yapılıyor.

Yine atılacak sloganlar sorununda yapılan açıklamada ise şöyle denilmektedir: "Bazı yoldaşlar MHP'li faşistlerinde cezaevinde bulduklarını ve bizler tarafından ileri sürülen talebin onları dışlamadığını ileri sürebilir ve MHP'li faşistler dışında tüm tutuklular serbest bırakılmalıdır" vb. şeklinde bir sloganla işi halletmeyi önerebilir veya eleştiri getirebilirler. Büromuz böyle bir sloganı taktik olarak uygun görmedi. Faşistlerin MHP kliğine bağlı bazı katilleri, bugün cezaevinde bulunmaktadır. Bunların elebaşları ve yöneticileri zaten teker teker salıverildiler. İçerde bulunan bazı elemanlarda zamanla çıkarırlar. Bizim böyle bir talep ileri sürmemiz, yani, faşist devletten devrimcileri bırakıp faşistler içeri tıkmalarını istememiz pratik olarak hiçbir anlam ifade etmeyecektir. Böyle bir slogan ajitasyonda kullanılabilir. Bugün böyle bir sloganı ileri sürmek, kampanyanın başarısının zarar görebilmesi için iktidardaki faşistlere fırsat vermiş olmaktan, başarı elde edildiği takdirde bunu bölmesi ve dağıtması için demogoji yapmaları için kendi elimizle fırsat vermiş olacağız. Bu açıdan, faşistlerin çıkmasını istediğimizden değil, devrimci tutukluların serbest bırakılmasını sağlamak için, pratik olarak anlamsız bir sloganın atılmaması doğru olacaktır."

Talimatta; "Partiyi ve Orduyu Güçlendirme Kampanyası'nın derslerinden öğrenmemiz gerektiğini ve sorunu sadece mahkum aileleriyle değil, geniş

Okuyucu Mektupları :

Dersim`de uluslararası kadınlar günü coşkuyla kutlandı !

Dersim'in kazasının iki köyünde (bir köyde 50-60, diğer köyde ise 80-90 civarında kişinin katılımıyla) 8 Mart Uluslararası Kadınlar Günü kitlesel olarak kutlandı. Emekçi kadınların ağırlıklı olarak katıldığı toplantılar "KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ, DEVRİM OLMADAN KADINLAR KURTULMAZ" şiarının somut gerçeğinin coşkulu ruhu halinde geçti.

Partimiz önderliğinde gerçekleşen bu toplantılar tüm dünyada ve ülkemizde Proletarya Devrimi mücadelesinde şehit düşen kadın ve erkek şehitler anısına yapılan bir dakikalık saygı duruşundan sonra konuşma yapan bir yoldaş; 8 Mart uluslararası kadınlar gününün tarihçesini, anlamını ve günümüzde onu anmaktan ne anlaşılması gerektiği ile dünya emekçi kadınlarının Bağımsızlık, Demokrasi, Sosyalizm ve yüce Komünizm uğrunda yürütülen mücadeledeki rolleri ve yerleri üzerinde duruldu. Ayrıca bugün içinde bulunduğumuz durum üzerinde konuşuldu. 12 Eylül Askeri faşist cuntasının başa gelmesinden sonra devrimci hareketin aldığı yenilgi, devrimci durumdaki gerileme ve bunun nedenleri üzerinde duruldu. Ve kitleye önümüzdeki dönemde halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin yeniden yükselme göstereceği, bu durumun hep böyle gitmeyeceği kavratılmaya çalışıldı. Kaldı ki, bunun böyle olacağını gösteren en somut örneğin böylesi zor ve baskı koşullarında dahi düzenleyebildiğimiz bu ve benzeri toplantılar olduğu ve toplantıların ileride daha geniş kitleleri kucaklar hale gelebileceği vb. kavratılmaya çalışıldı.

Daha sonra yerel seçimler ve bazı köy sorunları üzerine de tartışma yürütüldü ve tavrımız onlara kavratılmaya çalışıldı. Toplantı bir ozan yoldaşın

söylediği devrimci marşlardan sonra, devrim andı içilerek son buldu.

Bu toplantıların da bir kez daha açığa çıkardığı gibi, gerçekten de dünyanın her yerinde kadınlar, kadın-erkek demeden sömürü ve zulme karşı erkek yoldaşlarıyla omuz omuza ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesinde aktif olarak yer alıyorsa; bu hala kadını bir "mal" ve bir "zevk aracı" olarak gören burjuvazinin ve gericiğin kara perdesine vurulan bu şamanın 1857'lerde yükseltilen ve 1910'larda örgütlülüğe dönüşen şanlı mücadelenin ve bu mücadelenin ölümsüz önderi Klara Zetkin'in ender etkisi ve büyük çabalarıdır.

Bugün Nikaragua'da, El Salvador'da Filistin'de vb. gibi birdizi yerlerde Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm uğruna silah elde mücadele yürüten ve bu uğurda şehit düşen kadınların sınıf mücadelesinde oynadıkları rol gerçekten inkar edilemez ve saygı duyulması gereken bir mücadeledir. Çünkü, onun mücadeleye katılması sıradan bir taraftar ve destekleyicilik değil, işin bizzat önderliğini yapmak, bizzat cephe savaşmaktır. İşte kadının devrimdeki rolü budur.

Toplumun yansını oluşturan kadınların taşıdıkları bu çifte baskının ve her geçen gün artan öfkelerinin devrim için maddi bir güce dönüşmesi halinde sonunun ne olacağını daha bugünlerden gören ve bunun için proleterleri kadın ve erkek olarak cinsiyet temelinde ayıran burjuvazi devamlı gerici ve yoz kültürüyle kadınları sosyal hayatın dışında tutmaya ve onları boğucu ve bunaltıcı olan ev içi ekonomisi içinde mutfağın kölesi haline getirmeye büyük özer göstermektedir. Evde bir "çamaşır makinası" bir "bulaşık makinası", "bir çocuk doğurma aleti" "zevk aracı" ve "süs eşyası" gibi kulla-

nılmak istemeyen kadınların bazıları doğru bir bakış açısından yoksun olduklarından çözümü hep başka şekillerde aramak isterler. Bu eğilimlerin başında da FEMİNİSTLER gelir. Bunlar kadınların kurtuluşunun kocalarına karşı mücadeleden geçeceğini söylemektedirler. Proleterleri böldüğü ve kadınların hedeflerini gerçek düşmanlarından saptırdığından dolayı objektif olarak burjuvazinin ekmeğine yağ süren bu anlayış sakattır. Kadınların gerçek kurtuluşunu değil halen daha böyle kölece yaşamalarını sağlayan bir anlayıştır.

Ülkemizin kendine özgü sosyal ve kültürel yapısından dolayı kendine özgü çok çeşitli sorunları içeren kadınların gerçek kurtuluşu ancak proletarya önderliğindeki Demokratik Halk Devrimiyle olacaktır. Bunun dışındaki önerge ve alternatiflerin hepsi ham hayal peşinde koşmak olacaktır. Kaldı ki, ülkemizde bunu gören ve bu uğurda mücadeleye atılan ve şehit düşen kadınların saygıyla anılacak mücadeleleri vardır. MERAL YAKAR'ların, SIRMA BOYOĞLU'ların, NURAY EREN'lerin, BAHAR'ların vb. vb. gibi daha nicelelerinin simgeledikleri mücadeleler ülkemizde de "KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ" şiarının sadece bir şiar değil aynı zamanda bunun pratikte yürütülen mücadelesinin somut kanıtlarıdır.

Bu mücadeleyi daha da güçlendirmek ve kadınları siyasi hayatta oynayacakları rollerine çekebilmek için yoğun bir faaliyet yürütmek gerekmektedir. Yoksa sembolik bir anma anlayışı ile her 8 Mart'tan 8 Mart'a kadınlar sorununu bir anma ile geçiştirmek gerçekten sorunu kavramamanın bir göstergesi olacaktır.

—YAŞASIN 8 MART ULUSLARARASI KADINLAR GÜNÜ !

—KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ, DEVRİM OLMADAN KADINLAR KURTULMAZ !

—YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM!

IKK Dersim Haber Bürosu

Cuntanın yeni taktiği

21 Şubat 1984 tarihli Cumhuriyet gazetesi bir haber yazısında, DPT'nin işçilere dini eğitim verilmesini öneren raporuna yer vermiştir.

Haber özetle şöyle idi: Çalışma barışını sağlamak için özellikle işçiler din eğitiminden geçirilmelidir. Kuru-lacak din eğitim birimleriyle iş merkezleri ve fabrikalar huzur içinde çalışma olanağına kavuşacaklar ve verim oranı artacaktır. Esnaf kuruluşlarında esnafa din eğitimi verilmeli, ticari ahlak, haram, haksız kazançtan kaçınma konularında esnaf aydınlatılmalıdır. Herkesten çok manevi destek ve morale ihtiyacı olan hastalara dinsel telkinde bulunmaları için doktor, hemşire, hastabakıcıların din eğitiminden geçirilmeleri, gerekir. Gazete ve diğer yayın organları da kitlelerin dini açıdan eğitilmeleri doğrultusunda çalışmalıdırlar.

Verilmesi planlanan din eğitimi işçileri pasifize etmeyi amaçlamaktadır. İşyerinde meydana gelen bir kazanın gerçek nedenleri araştırılmayacak, bir işçi öldüğünde "tanrı böyle istemiş" veya "Allahın hikmeti" gibi hiçbirşey açıklamayan basmakalıp sözlerle işçinin ölümünden sorumlu olan komprador burjuvazinin sömürü isteği gizlenmiş olacaktır. İşçinin ailesine dinsel telkinlerde bulunularak, sonuçta kaderine razı olması istenecektir. Eğer işçi yaralanmışsa kaldırıldığı hastahanedeki doktor, hastabakıcı ve hemşireler hastaya dinsel telkinlerle "manevi desteklerini" yapacaklardır.

Faşist cunta, günden güne yoksullaşan esnafın "haksız kazançtan" kaçınması için dinsel eğitimi önermekte, faturalarla "haksız kazancı" büyük ölçüde önleyen cunta, işini dinsel eğitimle sağlama bağlamak istemektedir.

Biz faşist cuntaya soruyoruz; komprador burjuvazi ve toprak ağalarının, emekçi halkın sırtından çaldıkları "haklı" kazanç mı oluyor da onlara dinsel eğitim verilmiyor?

Ama ne olursa olsun, şurası açık bir gerçektir ki, cuntanın asıl hedefi, işçi sınıfının sınıf bilincini köreltmek, zulmün, sömürünün asıl kaynağını gizleyerek bunları tanrıya mal etmek, böylece Türkiye halkının komprador burjuvazi ve toprak ağalarına karşı olan kinini ve mücadelesini saptırmaktır.

Ama çabaları boşunadır. Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı, bu oyunları çok görmüştür. Proletaryanın öncü gücü TKP/ML meydanı hiç bir zaman emperyalist uşaklara bırakmamakta, fabrikada, tarlada, okulda, sokakta her yerde faşist cuntanın asıl a-

mac'ını teşhir etmektedir.

Basın ve diğer yayın organlarının görevi, cinsel sömürünün yanında dinsel sömürüyü de hedefleyen haberlere yer vererek, cuntanın kitleyi uyutma taktiğine gider ayak daha fazla araç olmaktadır.

Artık okullarda, fabrikalarda ve diğer kuruluşlarda yemeğe dua ile işe derse, besmele ile başlanması istenirse

hiç şaşırmayız.

Faşist Evren bu uygulamayı halkımıza benimsetmek için gezilere bile çıkabilir. Evren'in "hemşehrilerim, 12 Eylül'den önce dinin, Allahın lafı bile edilmiyordu. O zamanlar Komünistler bunu engelliyordu. Şimdi ise 'Allaha çok şükür' her işimize besmele ile başlıyoruz" şeklindeki konuşmalarını tahmin etmek hiç zor değil.

Yüksek Öğrenim Gençliğinden
Bir İKK Okuyucusu....

Dersim`de operasyon ve katliam devamediyor

6 Şubat tarihinde Dev-Sol'dan dört arkadaş Çemişgezek'in Tekeli köyüne bağlı Eğnik mezrasında konaklamışlar. Sabaha doğru askerlerin geldiğini farkederek Dev-sol'cu arkadaşlar köyü terkederek Hozat'ın Seydik köyüne bağlı olan Hadişar mezrasına gelmişlerdir. Hakim sınıf uşakları ise Eğnik'ten geçerek Hadişar mezrasına doğru yol almışlardır. Köye giren askerlerle Dev-Sol'cu arkadaşlar arasında çatışma çıkmıştır. 3 arkadaş uzaklaşmayı başarmış ise de bir tanesi bacağından aldığı yara nedeniyle kaçamamıştır. Yaralanan bu arkadaş düşmanla çatışmaya devam etmiştir. Daha sonra bu arkadaş iyice yaklaşan faşist köpekler onu katletmişlerdir. Ve cesedini bir torbaya koyarak Hozat'a götürmüşlerdir.

Olaydan hemen sonra köylüleri toplayan faşist köpekler köylüleri yalınayak karın üzerinde bekletmişler ve dövmüşlerdir. Kadın-erkek, çoluk-çocuk demeden hepsine azgınca saldıran faşist köpekler aynı mezradan bir kadını çok feci bir şekilde dövüp komaya sokmuşlardır.

Bu olaydan hemen sonra harekete geçen düşman güçleri helikopterli bir operasyon başlattılar. Operasyon yaklaşık 10 gün sürdü. Operasyon döneminde Ali boğazı mevkiinde bir mezrada Dev-Yol'cu arkadaşlarla Çemişgezek'ten gelen 30'a yakın asker arasında bir çatışma çıktı. Yaklaşık 1,5-2 saat kadar süren çatışmada Hozat'tan da 200 civarında asker takviye edildi. Helikopter 2 yere asker indirip kendisi de operasyona katılmasına rağmen yine de bir sonuç alamadılar. Yine bu defa olay yerindeki köylülere en aşağılık yöntemlere başvurmaktan geri kalmayan hakim sınıf köpekleri, bu yapılan operasyonlardan istediklerini elde ede-

meyince kör pişman geri döndüler. Şubat ayının 16-17-18 ve 19 tarihlerinde Hozat'ın arka tarafındaki Hızan dağında da operasyon yürüten hakim sınıf köpekleri buradan da birşey elde edemeyince bu defa da aramalarını Hozat'ın içine kaydırıldı. Bütün iğrençlikleriyle halka saldıran faşist köpeklerin baskı ve katliamları halen devam etmektedir.

Operasyonlar döneminde halkın canına kasteden ve akla gelmez vahşiliklere baş vuran faşist köpekler, halkı ekonomik olarak da güçlükler içine soktular. Önlerine katarak dağ bayır gezdirdikleri köylülere olmadık hakaretlerde bulunan bu uşaklar, gittikleri köylerde hayvanları zorla kestirip yiyorlardı. Tüm iğrençliklerini kusan faşistler Tanarde'deki çobanlara önce ateş edip sonra yakaladıktan sonra alıp Hozat'a götürmüşlerdir. Yine çeşitli köylerde muhtarların evine karakol kurmuşlar ve ev halkı ölümle tehdit edilmiştir. Bu operasyon cuntası sonrasında yapılan kış operasyonlarının en ciddiisi olarak değerlendirilebilir. Hakim sınıflar bu defa kaza merkezinde dinlendikten sonra değişik yönlerden operasyonlarını yürütmekteydiler.

Bütün bunlara rağmen herhangi bir kayıp vermememiz düşmanın taktiklerine karşı olarak karşı taktiklerin uygulanması ve gizliliğe ve Partimizin getirdiği kurallara dikkat edilmek ile açıklanabilir. Sınıf mücadelesinin örs ve çekici arasında çelikleşen yoldaşlarımızın mücadelesi ve varlıkları halen daha düşmanın uykusunu kaçırmaktadır. Ama düşman ne yaparsa yapsın yok olmaya giden bu düzenini kurtarmayacaktır. Zafer mutlaka bizlerin olacaktır.

Dersim'den bir İKK okuyucusu

1983 yılı döneminde ve sonrasında Erzincan ve çevresinde uygulanan faşist cuntanın baskı ve zulümleri

Emperyalizm ve ülkemizdeki uşakları olan komprador burjuvazi ve büyük toprak ağaları gelişen mücadeleyi bastırmak için, her türlü faşizan baskı metodlarını hayatın her alanında uygulamaktadırlar. Faşist cunta, ülkemizin dört bir yanında baskı ve zulümlerini uyguladıkları gibi, özellikle de bu baskı ve zulümlerini Kürt bölgelerinde daha da yoğunlaştırmaktadırlar. Bu Kürt bölgelerinden birisi de Erzincan'dır. Faşist cunta son dönemler Erzincan'da baskı ve zulümlerini daha da katmerleştirerek yoğunlaştırdı. Erzincan'da yapılan operasyonların esas amacı; Türk hakim sınıfları kendi saltanatlarının ömrünü uzatmak ve sağlamlaştırmak için, kendisinden olmayan tüm sınıf katmanlarını baskı altına almak ve sindirmek, zorla halktan silah toplamak; buna bağlı olarak da gelişen mücadeleyi dağıtmak, gelişmesini engellemek için, halkın önderlerini ve yurtsever, devrimci, demokrat ve tüm ilerici insanları baskı altına almak ve onları sindirmek ve birçok insanı da zindanlara tıkmaya çalışmaktır. Faşist cunta bu amaçlarına ulaşmak için Erzincan'da, Erzincan halkına olmadık baskı, zulüm, işkence, yani akla gelmez insanlık dışı faşist uygulamalara giriştiler. Faşist cunta yaptığı bu uygulamalarıyla faşist yüzünü birkez daha gösterdi. Şimdi bu faşist uygulamaları kısaca kamu oyuna anlatayım.

Faşist cuntanın Erzincan'da köpekliğini yapan TUGAY Komutanı (.....) Erzincan ve çevresinin tümüne giderek, halka açık hava toplantıları yapmış ve buna bağlı olarak da köy muhtarlarıyla da toplantılar düzenlemiş, bu düzenlenen toplantıda Tugay Komutanı konuşma yaparak halkı sahtekar laflarla kandırmaya çalışmış ve birçok konuşması içerisinde de halka açıkca tehditlerde bulunmuştur. Bu toplantının esas amacı halktan zorla silah almak ve Erzincan yöresinde var olan devrimci ve Komünistleri yakalamaktır. Bu toplantıda her köy muhtarına mutlaka silah getirmeleri için belli bir süre tanınmış ve bu süreye kadar kendi umdukları silahlar getirilmemesi halinde, her köye operasyon yapacaklarını ve "o zaman silah olup olmadığını sizlere gösteririm" temelinde muhtarları tehdit et-

miştir. Muhtarlar da bu itin dediklerini gidip köylerinde köylülere anlatmışlardır. Tugay Komutanı birçok yere gittiğinde konuşmasında ben; "Maraş'ı nasıl düzene getirdimse burayı da düzene getirene kadar uğraşacağım" temelinde halka açıkca tehditlerde bulunmuştur. Bu uygulamalarına rağmen Erzincan yöresinde bu politikayla esas oranda silah alamamışlardır. Bunun sonucunda, faşist cuntanın kolluk kuvvetleri harekete geçmişlerdir. Yaptıkları bu operasyonlarda halka en adi işkencelerde bulunmuş, kısacası insanın aklına gelmez faşist uygulamalarda bulunmuşlardır.

İlk olarak Erzincan merkezini ve merkeze bağlı köylerde uygulanan baskı ve zulmü anlatacak olursam:

Faşist cuntanın kolluk kuvvetleri Erzincan mahallelerine düzenledikleri operasyonda halka her türlü işkence yapmış, yine birçok insanı da silah teslim etmeleri için geceyarılarında evlerinden alarak merkez karakoluna ve birinci şubeye götürüp saatlerce sorguşturmaya ve işkenceye tabi tutulmuşlardır. İlk olarak Erzincan mahallelerinden olan Cumhuriyet, Arslanlar, Yüzdoksan Evler, Kurtuluş, Şirinevler, Şekerevler, Yenimahalle, Atatürk Mahallesi vs. vs. gibi mahallelere daha da fazla baskı uygulamışlardır. Mesela: Arslanlar mahallesi muhtarı günlerce birinci şubede gözaltında bulundurularak işkence görmüştür ve silah vermeyen birçok mahalle halkı da geceyarılarında evlerinden alınıp götürülerek uzun süre sorguşturmaya tabi tutulmuş ve ağır işkencelerden geçirilmiştir. Yine merkeze bağlı Ula köyü ve Kurubirastik köylerine yaptıkları operasyonlarda halka baskı uygulanmış ve birçok insanı da getirip karakollarda işkenceye tabi tutmuşlardır. Mesela, Ula köyünde genç-ihtiyar ayırım yapmadan, birkaç kişi evlerinden alınarak, karakollarda işkenceye tabi tutmuş ve bazı

gençleri içeri atmışlardır. Bizzat operasyona giden yüzbaşı köy muhtarına şunu söylemiştir "bana birkaç kişinin listesini ver ben onların canını haşlayayım." Muhtar da birkaç kişinin ismini vermiştir ve bunlar ağır işkencelere uğramışlar ve içeri atılmışlardır. Bu kişilerin tek "suçları" geçmişte devrimci mücadeleye destek vermek ve devrimci mücadeleye katılmaktır. Bu durum birçok yerde uygulanmıştır. Haydutlar her gün köye asker gönderip, köyden birkaç kişiyi alıp karakollarda uzun süre sorguşturmaya ve işkenceye tabi tutmuşlardır. Bu işkenceyi görenler bizzat devlete silah teslim etmeyenlerdir. Faşist cuntanın bu uygulamaları sonucunda birçok insan evini barkını terk ederek evinden ayrılmıştır. Bu faşist uygulamalar, Erzincan mahallelerine ve merkez köylerinin hepsine uygulanmıştır. Mesela, merkez köyleri, (Ula, Kurubirastik, Aydoğdu, Sürban, Köprüler vs. vs.).

Yine Türk hakim sınıflarının kolluk kuvvetleri, Çağlayan nahiyesi ve bu nahiyeye bağlı köylerde yaptıkları operasyonlarda halka her türlü insanlık dışı muamelelerde bulunarak birçok insanı da "anarşist"siniz diye ağır işkencelerden geçirilerek cezaevlerine göndermiş ve birkaç insanı da silah vermeleri sonucunda sakat bırakmıştır. Bu yöreler geçmişte devrimci mücadelenin kabarık olduğu alanlardır. Çağlayan ve Çağlayan nahiyesine bağlı köylerde (Tilek, Erdene, Sırnaz, Karataş, Yalınca (Mığısı), Değirmenköy (Zekiğ), Handisi, Küçükkadağan, Molla köyü, Yeniköy, Köprüler, vs. vs.) yapılan baskıları kısaca ele alırsak:

Yalınca (Mığısı) köyüne yaptıkları operasyonda, ilk olarak köyden birkaç köylüyü okula çağırıp bunlardan açıkca silah istenmiş ve "geçmişte siz anarşik olaylara katılmışsınız ve örgütlerle ilişkiniz olmuştur" temelinde köylüler sıkı sorguşturmaya tabi tutulmuş, ama buna rağmen köylüler direnerek hiçbir suçlamayı kabul etmemişlerdir. Bu durum karşısında işkenceciler, bu sefer de köy meydanında köylülerin yanında meydan dayacağına çekilmiştir. Bu ağır işkence sonucunda işkence görenlerden birisinin kolu kırılmış ve kolunun damarları

kopmuştur. Bunun sonucu olarak sakat bırakılan bu kişiyi mecburen hastahaneye kaldırmışlardır. Bu baskı ve zulümleri yetmiyormuş gibi halka en adi küfürler yağdırarak halkı açık bir şekilde tehdit etmişlerdir. Köy meydanında köylülere küfür yağdıran ağzı salyali Tugay Komutanı "silah vermezseniz köyünüzü yakıp yıkarım, biz bu köyün geçmişini iyi biliriz" sözleriyle halkı açık tehdit etmiştir. Bunun sonucunda bazı köylüler getirip silahlarını teslim etmişlerdir.

Yine Çağlayan nahiyesine bağlı Tilek köyüne yaptıkları bir operasyonda halkın silah teslim etmemesi üzerine, köylülere ağır işkence yapılmış, bunun sonucunda köylülerden birisi, köy öğretmenini söylemiştir. Köy öğretmeni, yapılan işkenceye dayanamayıp birçok belge ve klasik kitaplar ile bazı patlayıcı maddeler ele vermiş, buna bağlı olarak da birçok yurtsever insanın ismini vererek bunların yakalanmasına sebep olmuştur.

Türk hakim sınıflarının kolluk kuvvetlerinin baskıları aşağı yukarı hemen hemen her köyde aynı şekilde devam etti. Mesela, Erdene, Sırnaz, Karataş, Zekiğ, Mollaköy, Yeniköy, Köprüler gibi yörelerde aynı uygulamaları halen devam etmektedir.

Erzincan yöresinde olduğu gibi, Kemah kazasında ve köylerinde baskı ve zulüm uyguladılar. Sahtekar lafların yanısıra halkın silah teslim etmesi için açık olarak köy meydanlarında tehditler savurdular. Amaçları halktan silah almaktır. KEMAH ve Kemah'a bağlı köyler (Dereşoran, Birastik, Gamarik, Tımgı, Cebesoy, Komik, Cefarlı, Sızmit, Habuşta, Dereköy, Meyvanlı vs. vs.) köylerine yaptıkları operasyonlarda köylülere olmadık baskılarda ve zulümlerde bulunmuşlardır.

Hakim sınıfların kolluk kuvvetleri ilk başlarda izledikleri politika ile halktan istedikleri silahları alamayınca geceyanları köylülerin evleri basılarak hakaretlere uğratılmakta ve bazıları da sorgusuz sualsiz karaköllere götürülmekte, günlerce gözaltında tutulmaktadırlar. Mesela, Cebesoya ilk başta yaptıkları operasyonda köylülerden istedikleri silahları alamayınca, köylülere adi küfürler yağdırarak tehditlerde bulunmuşlardır. Ve bunun sonucunda bazı köylüleri karaköllere götürüp (götürülenlerin çoğu yaşlı köylülerdir.) ağır işkencelere ve soruşturmalara tabi tutmuşlardır. Yine aynı şekilde Sızmit muhtarını ve azalarını Kemah karakoluna götürülerek işkence yapmışlardır. Bu uygulamaları yetmiyormuş gibi, köylüler sırasıyla karaköllere götürülüp falakaya çekilmişlerdir. Amaçları halktan zor ile silah almaktır.

A. Muharrem Çiçek yoldaş anıldı

Dersim'in çeşitli kazalarının köylerinde düzenlenen toplantılarda A. MUHARREM ÇİÇEK yoldaş militanca anıldı. Yine bunun dışında Gerilla Alt Bölge Komitemizin çıkardığı bildiri geniş bir şekilde dağıtıldı. Bildiri A. MUHARREM ÇİÇEK yoldaşın kim olduğu hakkında kısaca bilgi verdikten ve yine onun patron-ağa devletine karşı yürüttüğü kararlı mücadeleden bahsettikten sonra, bugün onu anmanın ne anlama geldiğini ele alıp kitlelere kavratmaya çalışmaktadır. Bildirinin sonlarına doğru ise şöyle denmektedir.

"AHMET MUHARREM YOLDAŞ!

Biz TKP/ML militan ve taraftarları olarak;

İnsanlık düşmanı faşist canilere karşı yürütmüş olduğun mücadele önünde saygıyla eğilir, silahımızın son mermisine, kanımızın son damlasına kadar, tüm enerjimizi harcayarak kokuşmuş emperyalizmin uşakları, komprador patron-ağa devletini yerle bir edip, sınıfsız sömürsüz bir düzen yaratana dek mücadelemizi sürdüreceğimizi ezilen çeşitli milliyetlerden Türkiye Halkının huzurunda bir kez daha sana söz veriyoruz. Sen rahat uyu ölümsüz yoldaş.

Emekçiler, Devrimciler, Yoldaşlar;

Faşist komprador patron-ağa devleti ve onların savunucusu cuntaya karşı canımız ve kanımız pahasına yürütmüş olduğumuz halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesinde sizleri proletaryanın öncü müfrezesi Partimiz TKP/ML önderliğinde TIKKO saflarında örgütlenmeye çağırıyoruz.

Yine faşist cuntanın kolluk kuvvetleri Erzincan yöresinde olduğu gibi Tercan ve Cayırlı kazalarında ve köylerinde de zulümlerini devam ettirmiştir.

Cayırlı'nın merkezine yapılan operasyonda, Cayırlı halkı adı işkencelerden geçirilmiş ve birçoğuna elektrik verilmiş, bazı halktan insanlar da meydan dayağına çekilmiştir. Cayırlı'da bir hacıdan silah istenmesi üzerine; hacı silahının olmadığını söyleyince, elektrik işkencesine tabi tutulmuş ve ağır küfürlerle maruz kalmıştır. Baskıların yapılmasına rağmen hacı, silahının olmadığı cevabını vermiştir.

Cayırlı merkezindeki bu faşist uygulamaların aynısı Cayırlı'nın köylerine de uygulanmıştır.

Erzincan merkezinde ve kazalarında olduğu gibi, Türk hakim sınıflarının operasyonları, baskı ve zulümleri Ter-

"Önümüzde çetin ama şanlı mücadele günleri var. Sınıf mücadelesinin denizine bütün varlığımızla atılalım.

Bu mücadelede kahraman işçi sınıfımıza, fedakar ve çilekeş köylülerimize, yiğit gençliğimize sonsuz bir güven duyalım." (İBRAHİM KAYPAKKA-YA)

—AHMET MUHARREM ÇİÇEK YOLDAŞ ÖLÜMSÜZDÜR !

—AHMET MUHARREM ÇİÇEK'İN ÖCÜ FAŞİST KOMPRADOR PATRON-AĞA DEVLETİNİ YIKMAKLA ALINACAKTIR !

—O, ÖLMEDİ YAŞIYOR MÜCADELEMİZDE !

—YAŞASIN HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELEMİZ !

—YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML VE ÖNDERLİĞİNDEKİ TIKKO !

—KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON-AĞA DEVLETİ ! KAHROLSUN CUNTA !

—YAŞASIN HALK SAVAŞI !

Dersim Haber Bürosu

can kazasına ve köylerine de uygulanmıştır. Mesela, Tercan'ın merkezine düzenlenen operasyonda birçok halktan insan baskı ve zulüm görmüştür. Bu baskı ve zulüm görenlerden birisi de Tercan merkezinin muhtarıdır. Tercan muhtarı istenilen silahları teslim etmeyince gözaltında sorgulamaya tabi tutulmuş ve ağır işkenceye uğramıştır. Muhtara uygulanan bu işkencenin aynısı Tercan halkının çoğuna uygulanmıştır. Tercan kazasına uygulanan bu baskı ve zulümün aynısı Tercan'ın köylerine de uygulanmış, yoksul köylüler silah vermeye zorlanmışlardır.

Erzincan çapında, Türk hakim sınıflarının kolluk kuvvetleri operasyon adı altında baskı ve zulümlerini devam ettirmektedirler.

Erzincan İKK muhabiri.

NATO GENEL SEKRETERİ JOSEPH LUNS'A GÖRE:

"TÜRKİYE BATI'NIN JANDARMASI DEĞİL" miş!

Nato nükleer planlama grubunun 35. olağan toplantısı, 4-6 Nisan tarihleri arasında 200 kadar delegenin katılımıyla İzmir Çemşe'nin Altinyunus tesislerinde yapıldı. Basına kapalı olarak yapılan toplantıda, son yıllarda Sovyet orta menzilli füzelerine karşı Nato'nun güya dengeyi sağlamak amacıyla Batı Avrupa'ya aynı türden füzeleri yerleştirme girişimi ile, diğer yandan yine Sovyetlerin ilk kez Demokratik Almanya Cumhuriyeti ve Çekoslovakya'ya yerleştirmek istediği ileri hat SS-12 ve SS-22'lerin hazırlığına başlaması sonucu, ABD'nin iki milyar Dolarlık yeni bir "stratejik nükleer savunma sistemi projesi"ni uygulamaya koymas ve yine son yıllarda "Yıldız Savaşları" olarak bilinen yeni saldırı ve savunma silahları hakkında video filmle birlikte verilen konferansla birlikte, birçok Nato üyesi ülkenin askeri durumunun ve yapılacak yardımların gözden geçirildiği toplantı; toplantı delegelerinin belirttiği gibi, "hayli yoğun gündem maddeleriyle doluydu."

Nato'nun son yıllarda yapılan bütün toplantılarında olduğu gibi, bu toplantıda da en önemli maddeyi yine "uluslararası nükleer denge" oluşturuyordu. Yeni bir dünya savaşında baş rolü oynayan ABD'nin başını çektiği Nato, sözüm ona "uluslararası nükleer dengeyi sağlamak" için iki alternatifle yola çıkıyordu. Bunlardan birincisi, diplomatik yollardan yumuşama politikası uygulayarak Sovyetler ile karşılıklı olarak nükleer silah sayılarını azaltmak, ikincisi ise bu "yumuşak taktiklerinin" sökmemesi halinde de "caydırıcı" bir tehdit unsuru olması için Varşova'nın SS'lerine karşılık, Cruise ve Pershing'lerinin sayısını devamlı artırarak, Avrupa'nın çeşitli ülkelerine yerleştirme devam etmektedir.

İşte bu ikinci madde gereği, 1979 yılında yapılan Nato toplantısında Avrupa'nın çeşitli ülkeleri olan İngiltere, İtalya, Almanya, Belçika ve Hollanda'ya 572 adet nükleer füze yerleştirilmesi kararı alındı. Sözde önce sorunu karşılıklı anlaşmalarla çözmek isteyen Nato 30 Kasım 1981'de Sovyetler ile Cenevre'de başlayan "barış" görüşmelerinde "sıfır çözüm" önerisini sunmuş ve yapılan toplantılar bir sonuç veremince de 1983'ün sonlarında 108'i Pershing ve 464'ü Cruise olmak üzere, toplam 572 adet nükleer füzelerin ilk parçalarını İngiltere ve Almanya'ya yerleştirmeye başlamıştı.

Çemşe'de yapılan bu son toplantıda üzerinde en çok tartışılan konulardan biri ise Belçika ve Hollanda'nın Nato kararları doğrultusunda hareket etmemeleridir. Bu ülkeler gerek parla-

mento ve gerekse de kamuoyundan gelecek tepkilerden dolayı bu karara şimdilik uymamaktadırlar. Belçika ve Hollanda'nın böylesine bir tavır içine girmeleri Nato üst düzey yetkililerini yeni alternatifler aramaya itmiştir. Bu konuda akla ilk gelen mantıklı çözüm Nato'ya bir köpek sadakatiyle bağlı olan Türkiye neden olmasındı !!!

Bu durum yerli ve yabancı basın mensupları ve gözlemcilerin dikkatini çekmiş olacak ki, bu konuda basında epeyce tartışmalar oldu. Kendine yöneltilen sorular üzerinde açıklama yapan faşist milli savunma bakanı Zeki Yavuztürk, önceleri "Nato'nun bütün ülkelerinde nükleer silahlar vardır" diyordu. Şimdi bu faşistin açıklamasından şu çıkıyor mu? "O halde bizde Nato üyesi olduğumuza göre, demek ki bizde de nükleer silahlar vardır." Ama bunu açık açık söyleme cesareti göstermeyen bu faşist sorulara net cevap vermekten özellikle kaçındı, işi hep geçiştirmeye çalıştı. Daha sonra bu konuda gelişebilecek tepkileri hesaba katılar ki, bu defada "Türkiye'ye nükleer füzeler yerleştirilmeyecek demeye başladılar.

Kamuoyunda oluşan kıpırdanma sorununa gelince bu ülkemizde parlamento dışı muhalefeti oluşturan SODEP, DYP ve RP'sinden gelen çeşitli mesajlar ve bazı gazete yazarlarının köşe yazıları ile dış basında özellikle Sovyet dış politikasının önde gelen yetkililerinden Vadim Zağladin'in İngiliz televizyonuna yaptığı açıklamalar vb'ni kapsamaktadır. Gerek parlamento dışında kalmaları ve gerekse de muhalefette olmalarından dolayı, "demokrasi meleşti" kesilen ülkemizdeki çeşitli hakim sınıf partilerinden SODEP ve RP'nin o dönem verdikleri mesajlara gelince, SODEP bunu "ulusal savunmamıza yönelik bir tehdit" olarak nitelerken, RP ise, "Böyle bir şeye izin verirsek, Türkiye nükleer savaşın boy hedefi olur" demektedir.

Türkiye'nin yeni bir dünya savaşında boy hedefi haline gelip gelmemesi veya kendini böyle bir savaşın içinde bulup bulmamasını sadece nükleer füzeler sorununa bağlamaya çalışan bu faşistler, ashında kitlelerin uyanıklığını köreltmek için çabalamaktadırlar. Bırakalım bizleri, burjuva basınının kendisi bile şu anda Türkiye'nin Sovyet

saldırısına uğraması için yeterli 64 hedefin olduğundan bahsetmektedir. Birde buna Türkiye'nin dünya üzerindeki jeopolitik durumu ve Nato açısından taşıdığı önemi eklediğimizde çıkacak bir savaşta Türkiye'nin bu savaşın dışında kalacağını söylemek saçmalık olur. Nato'nun Orta-Doğu'ya ve Doğu Akdeniz'e müdahalesinde önemli bir üs durumunda olan Türkiye'nin aynı zamanda çıkacak bir dünya savaşında İran üzerinden hareket edip, Sovyet ordularının Orta-Doğuya ve Akdeniz'e inmelerini önlemeye çalışacağına göz önüne alırsak, Türkiye'nin böylesi bir savaşta oynayacağı rolü şimdiden görebilmek mümkündür. Tüm hazırlıklarını bu yönde yapan ve bu doğrultuda 2. orduyu Malatya'ya kaydıran faşist Türk ordusu, yüklendiği zor görev gereği, Nato'dan devamlı yardım talep etmektedir. Kendi askeri gücünü devamlı Sovyet, Bulgaristan ve Suriye sınırlarındaki askeri güç ve lojistik ile kıyaslamaya çalışan faşist Türk ordusu, askeri tekniğinin geriliğinden hep yakınmaktadır. Yine bu konuda bir demeç veren faşist Özal, Türk ordusunun iyi eğitildiğini ama elindeki araçların ikinci dünya savaşından kalan geri teknik olduğunu belirtiyor ve Nato'dan özellikle yardım talep ediyordu.

Nato üst düzey yetkilileri ise, yapılan yardımın yetersiz olmasına rağmen, yinede en fazlasının Türkiye'ye yapıldığını söylüyor ve Portekiz örneğini veriyorlardı. "Portekiz'de ekonomik sıkıntı geçirmesine rağmen, onlara verilen askeri yardım sizden azdır. Ama bir Portekiz ile Türkiye'nin Nato için taşıdığı önem elbette tartışılmaz"

diyordu.

İşte Nato için böylesine önemli bir durumda olan Türkiye'nin çıkacak bir savaşta yer almayacağını söylemek saçma olur. Kaldı ki bu sorun, bugünde değil, daha 1960'lı yıllarda yapılan bir istatistikle bile ele alınıyordu, 1960'lı yıllarda Amerikan Hava Kuvvetleri desteğinde kurulmuş, Pentagon'a bağlı "RAND CORPORATION" adlı örgütün yaptığı araştırmalarda ortaya konmuştu.

Bir nükleer savaşın çıkması halinde, Nato üyesi ülkelerde kaçışının hayatını yitireceği ve bunda her ülkenin hissesine kaç milyon ölünün düşeceğini araştıran bu örgütün yaptığı istatistikten Türkiye'nin payına yedi buçuk milyon düşüyordu. 1960'dan bu yana geçen 24 sene içinde Türkiye nüfusunda meydana gelen artışı da hesapladığımızda, bu rakamın 10-11 milyon ölüyü bulacağını rahatlıkla söyleyebiliriz.

Biri "Hür dünyayı" diğeri "Sosyalizmi ve onun kazanımlarını" "koruma" adına hareket ettiklerini söyleyen ve Nato ve Varşova gibi iki emperyalist askeri bloğun başında bulunan ABD ve RSE baş savaş kışkırtıcılığını oynadıkları yeni bir emperyalist paylaşım savaşına giden yolun çakıl taşlarını döşerlerken, dünyanın önemli stratejik mevzilerine nükleer silahlarını yerleştirmekte ve yine kendi müttefiklerinin askeri güçlerini modernize etmek için onlara çeşitli askeri yardımlarda bulunmaktadırlar.

Çeşme'de yapılan toplantıda Türkiye açısından tartışılan diğer bir önemli konu ise, 1984-1985 yılı için öngörülen askeri yardım sorunudur. ABD di-

şileri komisyonunun ödenmesi öngörülen 755 milyon Dolar krediden 215 milyon Dolarlık hibe'ye karşılık olarak Kıbrıs'ın Maraş bölgesinin Rumlara devredilmesini istemesi büyük tepkilere yol açtı. Bu bir anlamda Maraş bölgesini 215 milyona bize satın demektir. Yurdumuzun yer altı ve yer üstü kaynaklarını emperyalistlere peşkeş çeken ve her gün yeni yeni anlaşmalarla yurdumuzu satan bu hainler aslında bu alış veriş işinin özüne karşı değillerdi, ama ne de olsa herşeyin bir yolu yordamı vardı. Bu işi böyle açıktan pazarlık konusu yapmanın kendilerine neye mal olacağını bildiklerinden, bu işe göstermelikte olsa karşı çıkar göründüler. Hele köprüyü, Barajları vs. vs'yi satmaya alışan Özal'ın bu teklife mutlaka ağzının suyu akmıştır ama. İşte o ama yok mu !!!

Herşeyiyle emperyalizme bağımlı olan Türkiye'nin sözde "yurdumuzu düşmanlara karşı korumak amacıyla" oluşturulan faşist ordunun nasıl oluşturulduğu emperyalistlerin nasıl milyonlarca Doları birden bağışladığı açıkça ortadadır. Emperyalistler tarafından beslenen ve silahlandırılan faşist ordunun halka böylesine alçakça saldırması, faşist ordunun kimin dostu, kimin düşmanı olduğunu ve yurdu kim karşı koruduğu açıkça ortaya çıkmaktadır.

Durum bu iken, Nato genel sekreterinin halen daha Türkiye Batı'nın jandarması değildir demesi, demogojiden başka birşey değildir. Ama şu unutulmasın ki, Türkiye'nin gerçekten bağımsızlık ve demokrasiye kavuşması da böyle uzak değildir !

BASIN TOPLANTISINDAN NOTLAR...

Baştarafı Syf: 9'da

farkımız eninde sonunda gelip şu noktaya dayanıyor: Kitleleri harekete geçirmenin, siyasi bilinçlerini yükseltmenin ve emperyalizmi devirmek üzere zincirlerinden boşalmalarını sağlamanın gerekliliğini görmemeleri, ve onun yerine bir avuç kişinin eylemlerinin, kitlelerin insiyatifinin yerini alması. Ve bu anlamda bizce Kızıl Tugayların stratejisi yeteri kadar devrimci değildir çünkü emperyalizmin devrilmesine götürmeyecektir.

N. Sanmugathan: Ben de bir nokta ekleyeyim. Terörizm dediğimiz bu tip bir sapma, Sovyetler Birliği'ndeki revizyonist ihanetin doğrudan bir ürünüdür. Komünizme inanan ve devrimle komünizmi gerçekleştirmek isteyenler, hayal kırıklığına uğramış hissedyorlar, bunahıyorlar... ve kısa yoldan amaçlarına ulaşabileceklerini zannediyorlar. Kitleleri harekete geçireceklerine, birkaç kişinin silahlı eylemiyle, ya da basının terörist eylem dediği eylemlerle, Rusya'da ve Çin'de kitle ayaklanmaları ve Halk Savaşıyla başarılarını başaracaklarını zannediyorlar. Hindistan'da da böyle oldu.. Bengal teröristleri vardı, ve tek tek valileri öldürerek ya da Hindistan Genel Valisini öldürerek Hindistan'ı bağımsızlığına ulaştıracaklarını sandılar. İçgüdüleri haklı olmuş olabilir ama yoldaş Car'ın da dediği gibi, taktikleri, istenen sonucu getirmiyor.

Basın: Çiang-çing'e çok değer verdiğiniz anlaşılıyor. Bunu kanıtlamak için kendisine ait ne gibi açıklamalar, teorik yazılar, kendisinin Kültür Devrimi'nde yaptığı somut işler gösterebilirsiniz? Örneğin, Çang Çung-çiao, okuyup değerlendirebileceğimiz birçok belge yazmıştır. Çiang-çing açısından ne gibi malzemeler gösterilebilirsiniz?

N. Sanmugathan: Kendisiyle ilgili, Çang Çung-çiao veya Yao Wen-yuan'ın yazdığı gibi yazılar gösteremeyebiliriz, fakat şu noktaya dikkat çekmek gerekiyor: ben şahsen Kültür Devrimi'nde Çin'i üç kez ziyaret ettim ve tanıklık ederim ki Çiang-çing, Mao'nun Çin'deki Kültür Devrimi konusundaki çizgisinin en geniş sözlü propagandasını yapan dört önderden birisi idi.

Basın mensuplarının diğer bazı soruları da Parti temsilcileri tarafından cevaplandırıldıktan sonra, N. Sanmugathan, teşekkürlerini sunarak basın toplantısının sona erdiğini belirtmiştir.

cuntanın faşist uygulamalarına karşı bütün gücümüzle direnelim!

Çeşitli milliyetlerden emekçiler!

Faşist cunta'nın halka yönelik baskıları, çeşitli kılıf ve biçimler altında devam ediyor. Faşist cunta üç buçuk yılını dolduran icraatıyla halka baskı, sömürü ve zulüm yapmaktan başka hiçbirşey vermedi. Cunta, bu kadar sömürüsüne rağmen bu dönem zarfında halk muhalefetine yok edemedi. Yok etmenin de ötesinde bugün bütün çabalarına rağmen, halk muhalefetine gelişmesinin önünde engel teşkil edemiyor. Halk muhalefeti, cuntanın bugünde başta olmasına rağmen gelişmesi eli kanlı generaller çetesini küplere bindirmektedir.

Cunta, halka yönelik baskılarını demokrasi sahtekarlığına rağmen, sinsice devam ettiriyor. 6 Kasım seçimlerinde beklenenin de ötesinde, desteklediği Milliyetçi Demokrasi Partisi (MDP)'nin halkımız karşısında aldığı tuşu kendisine yediremeyen cunta, kendisi içinde dolaylı bir şamar demek olan halkımızın tavrı karşısında iyice azgınlaştı. Mangalda kül bırakmama misali, demokrasiye bağlılığını ispatlamaya çalışan generaller çetesi, ulusun iradesi olarak tanımladığı parlamento ahır üyelerinin seçilmesine rağmen bu ahırdeki oylamayı beklemeden sıkıyönetimi bütün ülke çapında dört ay uzattılar. Bu sürenin bitiminin hemen arkasında, bu sefer de kendilerinin vizesine tabi tutularak oluşturdukları parlamento üyelerini, sıkıyönetimi onüç il hariç diğerlerinde yeniden uzattılar. 13 ilin sekizinde ise sıkıyönetimden temelden hiçbir farkı olmayan "olağan üstü hal yasasını" uygulamaya soktular. Birinci uzatmanın arkasından halk muhalefetine geliştiğini farkeden generaller cuntası, sıkıyönetim komutanlıkları aracılığıyla yayınladıkları bildirilerde halkı tedirgin etmeye çalışarak devrimci faaliyetleri engellemenin bir yolu olarak, halkı toplu ihbarcılığa davet ettiler. Devrimcilere destek veren emekçi halkımızı açıktan tehdit ettiler. Bütün bu ve buna benzer gerçekler faşist cuntanın ne derece demokrasi düşmanı olduğunu ortaya koymaktadır.

Faşist cuntanın, özellikle son dönemlerde bölge halkına yönelik faaliyetlerinin birincisi; emekçi halkımızın partimize ve devrimcilere verdiği desteği azaltmak veya yok etmek için

Dersim'in Ovacık ilçesinde uygulamaya koyduğu imza toplama girişimleri, ikincisini ise; silah toplama bahanesi ile halka yönelik baskıları oluşturmaktadır.

Cuntanın birinci, karşı-devrimci girişimleri ne zaman gündeme geldi? Bilindiği gibi özellikle Ocak ayı içerisinde, özellikle de bölgemizin bir ilinde faşist güçlerle partimiz ve devrimci teşkilatlarla faşist ordu arasında birden fazla silahlı çatışmalar meydana geldi. Bu çatışmaların bir özelliği de, devrimcilerin kayıp vermeden faşist güçlere karşı direnmeleridir. Cuntanın eli kanlı köpekleri, bu çatışmaları bahane ederek; halka yoğun baskılar yaptılar. Bu baskılar özellikle Dersim'in Ovacık ilçesinde yoğunlaştırıldı. Baskılarda, baş rolü oynayan Ovacık jandarma üst teğmeni Osman Gazi Saylı, halka olmadık baskılar yaptı. Köylülerin bıyıklarını yarım yamalak kesti. Köylüleri kar üzerinde süründürerek koyun gibi meletti. Önce köylüleri dövdü ve sonra oynamalarını istedi. Halkın davasını zorla kestirdi. Kadınlara sarkıntılık yaptı. Aynı baskıların benzerleri diğer alanlarda da uygulandı. Özellikle çatışmaların çıktığı köylerde halka yoğun baskı yaparak; toplu tutuklamalar ve haftalık dayak fasılları uyguladılar. Ardında vali ve sıkıyönetim komutanlıkları önderliğinde yoğun olarak muhtarlar ve öğretmenler toplantısı yapıldı. Bu toplantılardan birden fazlası da Ovacık ilçesinde yapıldı. Bu toplantılarda, aşağıda aynen yayınladığımız belgeyi imzalamak için halka yoğun baskı yapılacağını açıkladılar. Bu belge Şubat ayı içerisinde Ovacığın hemen hemen tüm köylerine zorla imzalatıldı. Söz konusu bu belgede şunlar yazılıdır:

Faşist Cunta'nın eli kanlı bölgesel elemanlarınca hazırlanan ve sanki halkın kendisinin yazıp imzaladığı imajını veren ve halka zorla onaylatılan bu belge ile neler amaçlanmaktadır?

Birincisi: Halkın üzerinde bir denetim kurmayı ve halkın ne ölçüde kendilerini dinlediklerinin, halka hangi yaptırımları uygulayabileceklerinin yeni yeni provalarını yapmaya çalışmaktadırlar.

İkincisi: Emekçi halkımızın devrimcilere verdiği desteği yok etmek veya zayıflatmak veya bu desteği verenleri tedirgin duruma sokmak.

Üçüncüsü: Yıllardan beri yapılan ağır baskılara dayanamayan ve bu baskılardan kurtulmanın bir yolu olarak özellikle operasyonlarda kaçan köylülerin bu yolla kaçmalarını önlemek, kaçan köylülerin olması durumunda kurşunlamaları meşru hale getirmek isterken, bu yolla aynı zamanda köylülerin kaçmalarını engelleyerek büyük ihtimalle operasyon sırasında kaçanların devrimciler olduğunu tahmin ederek devrimcileri imha etmeyi daha kolay hale getirmeye çalışmaktadırlar.

Dördüncüsü: Köylerde çıkabilecek muhtemel çatışmalarda kendilerinin verebilecekleri kayıpları (can, silah, malzeme vb.) gözönünde bulundurularak bu kayıpların değerlerini de halkın sırtına yüklemeye çalışarak, adeta yeni bir vergi sistemini de beraberinde getirmektedir. Bunun da ötesinde muhtemel olaylara karşı halkı zorla ve tamamen toplu bir biçimde kanuni ve cezai sorumluluk altına sokarak toplu olarak cezalandırmak istemektedirler. Öyleki bu anlayışa göre herhangi bir köyde, bir evde olay olması durumunda veya olay esnasında devrimciler köye uğrayıp köy yolundan

BELGE:

"Köyümüzde yapılacak operasyonlarda, askeri uzaktan gören dahil, hiç kimse köyü terketmeyeceğiz, teröristlerin ve kanun kaçaklarının köyümüzde barındıkları tesbit edildiği takdirde, ayrıca köyümüzde yapılacak bir operasyon neticesinde, askere birşey olduğu takdirde, sorumlusu olduğumuzu kabul eder ve müşterek imzamızla tastik ederiz."

2.3.1984

İmza

geçse veya aynı köyde devrimcilerle uzaktan yakından ilgisi olmayan sıradan bir insan bile aynı sorumluluğu taşıyacaktır. Yani bu açıkca baskının ve zulmün kapsamını genişletmek ve resmen meşru hale getirmek anlamına gelmektedir. Bu politikanın emekçiler birbirlerine karşı ihbarcılığı körüklediği de bir gerçektir. Çünkü çeşitli nedenlerden dolayı devrimcilerin amacını anlamayan veya devletin aşırı baskılarından oldukça korkan bazı insanlar, bu işleme tabi tutulmamak için, bu tip şeyleri düşünerek halktan bazıları bu anlayışla ihbarcılık yapacaktır.

EMEKÇİ HALKIMIZ!

Komprador patron-ağa devletinin bu karşı-devrimci uygulaması tamamen bizlerin çıkarlarına karşıdır. Bunun da ötesinde, bu uygulama kendi kanunlarında bile mevcut değildir. Uygulama bölgesel ve özellikle devrimci faaliyetlerinin yoğunlaştığı alanlara aittir. Komprador patronlar ve toprak ağaları yıllardan beri kendi saltanatlarını korumak için yoğun operasyonlar yapıyorlar. Yapılan bu operasyonlarda yüzlerce emekçinin malı talan ediliyor, zorla davar kestiriliyor, ev eşyaları çarçur edilerek dışarı atılıyor, bazı kıymetli eşyalar çalınarak el konuluyor. Yaptıkları işkencelerle halktan insanları katlediyorlar. Operasyonlarda köylere girerken, kendilerini hoş karşılamayan bazı köpeklerin kendilerine ürmelerini "teröristlere haber veriyorlar" bahanesiyle kurşunlayanlar, bizlerin kayıplarından dolayı hiçbir kanuni sorumluluk altına alınmaz ve göstermelik bazı işlemler hariç, hiçbir işlem yapılmazken, kendi kayıplarını bizlerin üzerine yıkmak istemektedirler. Bu düpe düz sahtekarlıktan başka bir anlam ifade etmiyor. Bu, resmen ayrıcalığın ve soygunculuğun, zulmün, sömürünün daniskasıdır.

Emekçi Halkımız!

Ashında yapılmak istenenler öz itibarıyla yeni değildir. Ama karşı-devrimciler açısından ileri bir adımı teşkil etmektedir. Çünkü onlar devrimcilere verilen desteği daha riskli hale getirmek istiyorlar. Olabilecek muhtemel olaylarda halkın savunma hakkını tamamen ortadan kaldırarak cezayı bize baştan kabul ettirmiş oluyorlar. Bu ise, yarın olabilecek olaylarda savunma hakkımızın tamamen elimizden alınacağı anlamına gelmektedir. Bu belgeye bu açıdan imza atmak ise yarın mahkeme salonlarında sanık yerine suçu ve cezası önceden önceden kesilmiş kişi olmuş oluruz ki, bu durumda; mahkemeye de gitmeye gerek yoktur. Gidilmesi gereken yer cezaevleridir.

Cunta, bu yolla aynı zamanda sizlerin çıkarlarını savunan devrimcileri sizlerden tecrit etmeyi amaçlamakta-

dır. Karşı-devrimcilerin bu uygulamalarına karşı toplu olarak karşı duralım. Elbette ki devrimcilere, Partimize verilen her desteğin bir değeri ve anlamı vardır. Bunun da ötesinde genel olarak bu düzen şartları arasında, özel olarak; cunta dönemi açısından verilen her desteğin bir riski vardır. Risklidir diye destek vermekten kaçmak doğru bir anlayış değildir. Önümüzde iki yol vardır: Ya kompradorların ve toprak ağalarının bütün uygulamalarına karşı boyun eğip köleliğini devam ettireceğiz, ya da askıya ve zulme karşı koyup bu kölelik zincirini köhnemiş ve kahpeleşmiş bu düzeni yıkacağız. Birlik olduğumuz ve doğru bir önderlik altında hareket edip her türlü haksızlığa karşı koyduğumuz müddetçe zafer mutlaktır. Bütün gücümüzle sözkonusu belgeyi toplu olarak imzalamayalım. İmzalayanları ikna edip imzaları geri alalım. "Gülü seven dikenine katlanır" anlayışıyla devrimcilere destek olalım.

ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERDEN EMEKÇİ HALKIMIZ!

Faşist cuntanın son dönemlerde bizler üzerinde baskı yapmada bir gerekçe olarak kullandığı diğer bir sorun da silah toplama meselesidir. Öyle ki; faşist yetkililere göre halkımızın hemen hemen tümünde silah vardır. Ve bu silahların önemli bir bölümü de uzun namlulu silahlardır.

Proletarya partisi olarak, partimiz TKP/ML'in silahlanma konusundaki politikası nedir?

Proletarya partisi olarak, ta ki sınıfsız topluma varıncaya kadar, yani uzlaşmaz sınıflar, emperyalistler, sömürücüler ve onların uşakları var olduğu müddetçe halk sınıf ve tabakaların kendi gerçek düşmanlarına karşı ve savunma amacıyla bu dönem zarfında hiçbir zaman halkın silahlanmasına karşı değiliz. Tersine, halkın gerçek düşmanlarına karşı silahlanma politikasını her şart altında desteklerken; amaçları dünya halklarını soymaktan başka birşey olmayan ve sömürden daha fazla pay almak için yapılan her türlü silahlanmanın karşısındayızdır. Proletarya ne zaman emperyalizmi, sosyal-emperyalizmi yıkıp sınıfsız topluma geçerse, o zaman silahların hiçbir anlamı olmayacak ve işte o zaman tüm silahları tarihin çöp tenekelerine atmaktan çekinmeyeceğiz.

Kan emici zalimler bugün kendi saltanatlarını sürdürmek için harıl harıl silahlanmaktadırlar. Tamamen bizlerin sömürüsüne dayanarak elde ettikleri kârların önemli bir bölümü yine bugün bizleri sömürmek için kullanılıyor. Bütün bu olanlar karşısında bizler suskun duramayız ve bunları yok etmek için silahlanmamız ne kadar haklıysa o ka-

dar da doğaldır. Bugün ülkemiz hakim sınıfları da NATO çıkarlarını savunup biz emekçilerin çıkarlarına karşı ve kendi saltanatlarının devamı için harıl harıl silahlanıyorlar. Bugün emekçiler aklıktan ölüp, milyonlarca kişi işsiz dolaşırken, hakim sınıflar kendi ve emperyalist para babaları için her yıl ortalama 2,2 milyar dolar (yaklaşık 693 milyar TL.) silahlanma ve savunma harcamaları yapıyorlar. Aynı amaçla 1981'de bütçe gelirlerinin % 20,7'si bu alana harcanmıştır. Peki bunlar neden silahlanıyor? Biz emekçilerin çıkarları için mi? Tek kelimeyle hayır. Peki niçin silahlanıyorlar? Tek cümleyle kendileri ve emperyalist para babalarının çıkarları için. Dolayısıyla, bu silahlanma haksız bir silahlanmadır. Peki bütün bunlar meşru görülürken, neden bizlerin silahlanması meşru görülmemekle kanun dışı ilan ediliyor. Bunun tek nedeni vardır. Bugün bu silahların bütününün olmasa bile, yarın bu silahların hemen hemen hepsinin kendilerine ve düzenlerine yöneceklerini çok iyi biliyorlar. Bu nedenle onlar halkın ve onun bir parçası olan devrimcilerin silahlanmalarına alabildiğince karşı çıkıyorlar. Ve bu amaçlarına varmak için her türlü baskı yöntemlerini kullanıyorlar. Bu nedenle; bugün halkımıza çağrımız eldeki silahları düşmana teslim etmemektir. Aksine silahlanmaktır.

Emekçi Halkımız;

Komprador patron-ağa devletinin bu konudaki baskıları ne ilk ne de son olacaktır. Onlar saltanatlarını korudukları müddetçe bizlere bu alanda baskı yapmaya devam edeceklerdir. Bu nedenle, soruna geçici olarak yaklaşmak yanlıştır. Geçmişte bu konuda halka olmadık baskılar yapıldı. Emekçi kadınların ırzına geçildi. Erkekler cinsel organlarına ip bağlanarak çekildi. Köylüler toplu olarak dayaktan ve işkenceden geçirildi. Güya halkın birliğinden dem vuran bu kan emici zalimler, kendi emellerine varmak için, bu konuda da "böl yönet" politikasının bir parçası olarak Kürt-Türk, Alevi-Sunni çelişkilerini körükleyerek halkı birbirlerine ihbarlatacak önemli başarılar elde ettiler.

Düşman sınıflar bu konudaki amaçlarına varmak için, caydırıcı bir yol olarak "silahları getirin falan yere bırakın", "biz hiçbirşey yapmayacağız" taktiğini kullanmaktadırlar. Öte yandan onlar gerçektende silahı olmayan emekçide, bir sigara parası olmayan insanlardan bile silah istiyor. Eğer o kişi yok diyorsa, faşist köpekler çekinmeden "yoksa git para ile al" diyerek bir yandan kaçakçılığa teşvik ediyorlar,

Seçimlerden sonra demokrasi değil, zam furyası geldi

Faşist cuntaya sivil bir görünüm kazandırmak amacıyla tezgahlanan 6 Kasım seçimlerinden sonra, bu doğrultuda ikinci önemli adım olan 25 Mart seçimlerine katılmasına izin verilmeyen üç partinin 25 Mart yerel seçimlerine katılmış olması, hakim sınıfların farklı kanatlarının serbestçe siyasi faaliyet yürütmesi açısından, önem taşıyordu. 25 Mart yerel seçimlerinin sonuçları, bazı "hayal gücü güçlü taktik-siyenlerin" beklentilerini değil, genel tahminleri doğruladı. 6 Kasım seçimlerinde, % 45 oy alarak, parlamentoda çoğunluğu sağlayan T. Özal'ın ANAP'si, yerel seçimlerde oyların % 41,5'ni alarak, yine en güçlü parti olarak çıktı. Kendi eliyle yarattığı seçim sisteminin avantajlarından da yararlanarak % 41,5 oyla 1690 belediye başkanlığından 966'sını kazandı. 6 Kasım seçimlerine konsey partisi olarak katılan ve % 23 oy alarak en sonuncu olan MDP ile yine cunta tarafından uysal bir muhalefet olarak örgütlenmesi teşvik edilen ve 6 Kasım seçimlerinde % 31 oy alarak Ana muhalefet partisi olan HP'nin oyları 25 Mart yerel seçimlerinde % 10'un altına düştü. MDP % 7, HP % 8,6 oy aldılar. 6 Kasım seçimlerine katılmalarına cunta tarafından izin verilmeyen, ama yerel seçimlere katılan üç partiden SODEP % 22, DYP % 13,7, RP % 4,7 olmak üzere toplam olarak % 40'nin üzerinde oy almaları, muhalefetin parlamento dışında oluşmasını sağladı. 25 Mart yerel seçim sonuçları; 6 Kasım % 45'lik oyla hükümet olan ANAP'ın konumunu güçlendirmiştir. Bundan dolayı da kısa vadede bir erken seçim ihtimali yoktur. Ayrıca yerel seçim 6 Kasım seçimleriyle oluşan parlamento muhalefetinin tabanını olmadığını ve muhalefetin parlamento dışında kaldığını göstermiştir.

25 Mart seçimlerinin, 6 Kasım seçimlerinden en önemli farklılığı, 6 Kasım seçimlerine cuntanın izniyle ancak üç parti katılabilmişken, 25 Mart yerel seçimlerine, bu seçimlere katılmasına izin verilmeyen üç partinin de katılması ile 6 partinin katılmış olmasıdır. Bu farklılık ne anlama gelir, ve kimler bu-

nu nasıl nitelendirdi ?

Başta Kenan Evren olmak üzere, faşist cuntanın çeşitli sözcüleri, sık sık "kademeli olarak demokrasiye geçişten" söz ettiler. Bundan ne anladıklarını geçmiş pratikleride en açık şekilde gösterdi. Bu 12 Eylül askeri faşist darbesiyle bütün ipleri eline geçiren faşist cuntanın 3 yıl sonra kendi konumunu sarsmayacak biçimde diğer hakim sınıf kanatlarının da politik örgütlenmesine ve faaliyetine adım adım müsaade edilmesidir. Bu "kademeli sivilleşme" olarak lanse edilmektedir. Bu yolla hem faşist devletin yeni biçimlenişi ve cuntanın devlet içindeki konumu meşurlaştırılmakta, hem de diğer kanatların siyasi örgütlenmelerine müsaade edilerek (bunu uzun süreli engellemesi zaten mümkün değildir) demokrasiye geçildiği izlenimi yaratılmaya çalışılmaktadır. Halbuki, 6 Kasım seçimlerinden önce, cuntanın, seçimlerden sonra cunta ANAP hükümeti ikilisinin halka yönelik politikasında hiçbir önemli değişiklik olmamasına, halkın seçim öncesi olduğu gibi, seçim sonunda da ve bugünde tüm demokratik haklarının süngü zoruyla gaspedilmiş olmasının sürmesine rağmen, özellikle demokrasi kriterini SODEP ve DYP partilerinin seçimlere katılıp, katılmamasına indirgeyen bazı güçler açısından, 25 Mart seçimleri, demokrasi açısından çok önemli bir olay olarak nitelendirilmiştir. Nitekim bu üç partide demokrasiye geçişi kendilerinin seçimlere katılıp, katılmamaları ile özdeşleştirmişlerdir. Tıpkı, faşist cunta gibi bunlar içinde, işkencelerin operasyonlarının tüm hızıyla sürmesinin, halkın söz söyleme ve örgütlenme özgürlüğünün olmamasının hiç mi hiç önemi yoktur. Hatta bunların olmayışı, demokrasinin gereğidir. Yeter ki, kendileri serbestçe at oynatabilecek ortamı bulsunlar.

Başını sosyal-faşist T'K'P'nin çektiği ve ideolojik gıdasını ondan alan bir dizi modern revizyonist siyaset, SODEP, DYP ve RP'lerinin 25 Mart yerel seçimlere katılmasını "faşist (diktatörlük) partilerine karşılık, burjuva muhalefetin seçimlere katılması" olarak nitelendirerek, "faşist partilere karşı,

burjuva muhalefet partilerinin desteklenmesi" çağrısı yaptılar. T'K'P; 1 Mart tarihli Atılım'da "Şimdi seçime katılma olanığına kavuşan burjuva muhalefet partilerinin diktatörlük partilerinden alacakları bir fazla oy, sahte parlamentonun "değerini" sıfıra indirebilir" demekte ve devamla "oyların üç cunta partisinden, üç muhalefet partisine kayması, bunlardan hangisi daha çok oy alırsa alsın, cuntayı ve hükümeti yıkmak için, işçi sınıfının ve halkın eline iyi bir silah verir" demektedir. PKK ise, aynı görüşü şöyle dile getirmektedir. "Esas olarak SODEP ve DY partileri etrafında yeniden örgütlenilmeye çalışılan burjuva liberal ve küçük-burjuva muhalefete..." (Serxwehun. S 25) Boynuzun kulağı geçtiği gibi, T'K'P'yi bu konuda gerilerde bırakarak, ona rahmet okutan İşçinin Sesi ise şöyle diyor: "yerel seçimlerde SODEP'e oy verelim. Bu nesnel olarak faşizmin çözülüşünü hızlandıracaktır. SODEP'e değil, faşizmin çözülüşüne oy vermek anlamına gelecektir. Ayrıca çok önemli bir işlev daha görecektir. Geniş halk yığınlarının bilinçlenmesi musibetlerin pratikte sergilenmesiyle yakından bağlıdır." (İ. Sesi. 17 Mart)

Başını T'K'P'nin çektiği modern revizyonist kamp, modern revizyonist düşüncesinin farklı biçimlerini savunmaktadırlar. Bunlar 6 Kasım seçimlerine katılan partilerle, bu seçime katılmayan SODEP, DYP ve RP'leri arasında nitelik farkları yaratacak, 60 yıldır en kaba biçimleriyle muhalefet partilerinin oynadığı "demokrasi oyununa halkı alet etmek için devrimcilik, solculuk maskesiyle, dün olduğu gibi, bugünde kuyrukçu aşağılık rollerini oynamaktadırlar. Şimdi sormak lazım; neden MDP, HP, ANAP faşist (Atılım "diktatörlük" diyor, ne anlama geliyorsa !) partiler oluyorsa, diğerleri burjuva muhalefet, liberal burjuva partileri oluyor ? Bunun kriterleri nedir ? Bu sorulara hiç cevap yok. Peki dün bugünkü MDP'nin ANAP ve DYP'lilerin yönetici kadrolarının önemli bir bölümü AP içinde yer alırken, bugün AP'nin direkt devamı olan DYP burjuva muhalefet, diğerleri nasıl faşist oluyor ? Türkiye siyasi tarihinde hakim sınıfların bir kanadına karşı diğer kanadının kuyruğuna takılma teorisi olan modern-revizyonist teoriler, 60 yıldır çokca yaşandı. Milli Şef iktidarına karşı Amerikancı Demokrat Partinin desteklenmesi, Amerikancı DP'ye karşı, İnönü'nün CHP'sinin kuyruğuna takılınması, Demirel'in Amerikancı AP'sine karşı, CHP'nin desteklenmesi, faşist cuntaya karşı Demirel'lerin DYP'sinin, SODEP'in, RP'sinin desteklenmesi, hakim sınıfların

iktidar olan kesimine karşı "demokrasi" havarisi kesilen muhalefetin kuyruğuna takılma olan geleneksel çizginin bir devamıdır bu. Bu çizgi, 60 yıldır halka kuyrukçuluktan, düzen sınırları içine hapsolmaktan başka birşey vaatmediği gibi, bugünde vaatmeyecektir. Marksist-Leninistler bu partiler arasında yaratılmak istenen ayrımın suni olduğunu 25 Mart seçimleriyle ilgili tavırlarında açık açık belirttiler. Bu partilerin tümü emperyalist uşağı hakim sınıf partileridir. Ve hepside halk düşmanı faşist partilerdir. Bunlardan bir kısmının, bugün demokrasi havarisi kesilmesi hakim sınıflar arasındaki dalaşmadan ötürüdür. Devrimcilerin görevi, muhalefetin iktidara karşı desteklenmesi değil, tümünün gerçek yüzünün ortaya serilmesi ve teşhir edilmesi olmalıdır. İşçinin Sesi denilen grupçuğun, şatafath, keskin laflarla gizlenmiş sözleri, çok daha anlamlıdır. "SODEP'e oy ver, Faşizmin çözülüşü hızlansın" azıtlı halk düşmanlarının oluşturduğu SODEP ile, kendisinin propagandasını bu şekilde yapmaktadır. "Devleti korumak, milletin bütünlüğünü sürdürmek" ve cuntaya güvence vermek için ikide bir komünizme küfür ederek, "aşırıları içimize almayacağız" diye demeçler veren SODEP yöneticilerine karşılık, İşçinin Sesi halka çağrılar yaparak, SODEP desteklenmeli diyor. Hem de niçin? SODEP'in "musibetlerinin pratikte sergilenmesi" için halkı hakim sınıfların çeşitli kanatlarının musibetlerini sergilenmesi için deneme tahtası olarak gören bu alçaklara en iyi cevabı birgün halk devrimle verecektir.

25 Mart seçimlerinde 6 Kasım seçimleri gibi, halka zam, zulüm, işkenceden başka birşey getirmemiştir. Seçimler sonrası yaşanan zam furyası, Özal hükümetinin halka teşekkürü olmuştur. Seçimler öncesi işçi ve memurlara kışıkla verilen, seçim sonrası kepçeyle yeniden alındı. YHK'nun 1984 yılı için tespit ettiği % 25 → 2000 ücret zammını, bırakalım geçtiğimiz yıllarda sürekli olarak düşürülen işçinin alım gücünü yükseltmeyi, yerel seçimlerin peşinden ilaçtan ekmeğe, PTT ücretlerinden çaya, yağdan taşıma ücretlerine kadar bütün temel ihtiyaç maddelerine gelen okkalı zamlar, bu artışı bir çırpıda silip süpürdü. Petrol fiyatının dolara göre ayarlanması, zamları günlük hale getirmiştir. ANAP hükümetinin 4 aylık icraatlarından da görüleceği gibi, halk için kemer sıkma, açlık, sefalet doğrultusunda ardarda kararlar çıkarılırken, başta ABD emperyalistleri olmak üzere, emperyalistlerin ve onların uşaklarının, özellikle en palazlanmışlarının sömürüleri ve kârları hızla artmaktadır.

25 Mart seçimleri ABD emperyalistleri ve onların ülkemizdeki uşaklarının istekleri ve çıkarları doğrultusunda sonuçlandı. Halk sınıflarının çıkarlarını savunan hiçbir parti ve örgütün yasal olarak seçimlere katılma izninin olmadığı şartlarda yapılan yerel seçimler de, 6 Kasım seçimlerine kıyasla daha fazla partinin katılmış olması, halka hakim sınıfların şu veya bu partisini seçmesinin dayatılması gerçeğini değiştirmedir. Başta Partimiz TKP/ML olmak üzere, devrimci-demokratik örgütlerin aldıkları ağır darbeler, yaşanan yenilgi ortamından henüz kurtulamamış oluşları, yerel seçimlerde proletarya partisinin ve diğer devrimci demokratik örgütlerin etkisini önemli ölçüde sınırlandırdı. Birçok mesleki örgütün kapatıldığı, birçoğunda hakim sınıfların has adamları önderliğinde yeniden örgütlendiği, halkın yaygın bir ör-

gütsüzlük içinde bulunduğu bu şartlarda, başta ABD emperyalistlerinin ve onun denetimindeki IMF ve Dünya Bankası gibi kuruluşların, ve Türk hakim sınıflarının en geniş kesiminin ve özellikle de son yıllarda hızla palazlanan Holding'lerin her türlü desteğini alan ANAP, bu seçimlerden de en güçlü parti olarak çıktı.

Seçimler, proletarya Partisi ve tüm devrimci örgütler için, aldıkları yaraların sarılması ve kitlelerin bugün cılızda, güçsüzde olsa, devrimci alternatifler sunma yolunda çabaların yoğunlaştığı bir dönem oldu. Faşist cuntanın ve Özal hükümetinin hiçbir baskısı, zulmü ve engellemesi, Partimiz TKP/ML'in yaralarını sarmasını, yığınlara ulaşmasını engelleyemedi ve engelleyemeyecektir. Bugünkü durum böyle devam etmeyecek, değişecek ve zafer mutlaka bizlerin olacaktır.

Türkiye'de faşist cunta protesto edildi!

Diyarbakır askeri cezaevinde başlayan ve daha sonra Mamak askeri cezaevine sıçrayan siyasi muhkamların şanlı direnişleri yurtdışında önemli bir destek gördü. Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde yürütülen dayanışma eylemleri, o ülkelerdeki anti-faşist ve ilericilerce desteklendiği gibi, önemli bir kamuoyu oluştu.

Özellikle B. Almanya'nın Stuttgart şehrinde Partimiz sempatizanlarının başarıyla yürüttükleri açlık direnişi bekleneninde ötesinde geniş çevrelerce desteklendi. Alman TV'si ve basını eyleme yer verirken, Yeşil'ler, Alman Sendikalar Birliği ve Uluslararası Af örgütü vb. gibi bir dizi demokratik kuruluş, eylemi desteklediklerine dair birer basın açıklaması yaptılar.

Almanya'da bu eylemin yankıları devam ettiği bir dönemde, ülkemizde mahalli seçimlere 2 gün kala 3'ü Yeşil milletvekili olan, 7 Alman anti-faşisti şimdiye kadar alışlagelmiş devletler arası diplomasi kurallarını bir yana iterek, proleter dayanışmanın güzel bir örneği olan protesto gösterisi düzenlediler.

23 Mart günü saat 11'de Ankara-Kızılay'da birbirlerine zincirli bir vaziyette "İşkence ve İdamlarla Demokrasi Olmaz, Genel Af" yazılı pankart açan ve yine "İşkenceye Son, Genel Af" başlıklı Türkçe bildiri dağıtan 7 Alman anti-faşistin cuntayı protesto eden eylemleri, çevrenin önemli bir anda ilgi-

sini çekti, biriken kalabalık ve dağıtılan bildiriler üzerine harekete geçen cuntanın köpekleri, ancak 15 dakika sonra eylemi engelleyebildiler. Yeşil'leri ve basın mensuplarını ekip arabalarına apar-topar bindiren kolluk kuvvetleri bir yandan da dağıtılan bildirileri geri toplamak için sağa sola kudurmuşcasına saldırdılar.

Gözaltına alınanlardan basın mensupları daha sonra serbest bırakılırken eylemciler de bir uçakla hemen sınır dışı edildiler. Aynı gün akşam saatlerinde Frankfurt havaalanına inen Yeşil'ler, Partimiz taraftarlarının içinde bulunduğu kalabalık bir kitle tarafından karşılandılar.

Yeşil'ler yaptıkları eylem ve edindikleri izlenimler hakkında yaptıkları basın açıklamasında şöyle diyorlardı:

"Bazılarımız iki gün önce Ankara havaalanında, bir arkadaşımızda İstanbul havaalanında inerek, Ankara'da buluşmak üzere gittik. Gösteriden birgün önce bazı hazırlıkları yapmak için buluştuk. Gösterinin hazırlıklarını kısaca görüştük....."

"..... 23 Mart 1984'de saat 11'de Kızılay meydanına gelir gelmez, elimizdeki pankartı açtık. Arkadaşımızdan birinde daha önce hazırladığımız bildiriler vardı. Bir araya gelerek kenetlenmeye çalıştık. Bu arada gelen gidenlerin dikkatini çekmiştik, etrafta toplanmaya başladılar. Elimizdeki bildirileri halk kapışırçasına al-

yordu. Oradan geçen iki polis, güvensiz gözlerle bakarak yanımıza geldiler. Elimizdeki pankartı çekiştirip, almak istediler. Fakat biz kenetlenmiş, pankartı tutmuştuk. Pankartı vermedik. Daha sonra jandarma ve polisler gelerek, basın mensuplarıyla beraber bizi tutukladılar. Etrafımızda biriken halktan birçok kişiyi tutukladılar. Basın mensupları tutuklanıp, ayrı ayrı yerlere götürüldü. Hepsinin aletlerine el kondu. Tüm evrakları alındı...."

".....11.30'da tutuklandık ve hipodrom denilen yere götürüldük, yarım saat'lik sorgudan sonra, serbest bırakıldık. Mahkemeye çıkarılmadık. Hemen ülkeyi terketmemiz istendi. Aslında milletvekili oluşumuz, bizim işkenceden geçirilmemizi engelledi, biz bunu şans eseri olarak görüyoruz.

.....Mamak'taki açlık grevine katılan mahkumların grevi kararlılıkla sürdüreceklarını duyduk.

Generallerin iddia ettiği demokrasi bir oyundan başka birşey değildir. Bir aldatmacadır. Biz bunu böyle öğrendik ve yaşadık. Basın haklarının hiçbir değeri olmadığını öğrendik. Aslında amacımız kamuoyu yaratmaktır. Bunu başarabildikse çok sevindik..." vs. vs.

Yeşil'lerin yaptıkları bu eylemi yerinde bir eylem olarak görüyor ve destekliyoruz. Bu eylem, faşist cuntaya hiç beklemediği bir yönden vurulan bir şamar olurken, aynı zamanda kendine "sosyalist" diyen ülkelerinde gerçek yüzlerinin biraz daha açığa çıkmasına yardımcı olmuştur.

Cuntanın idam, işkence ve zulüm uygulamalarına bugüne kadar sessiz kalan sözde "sosyalist" ülkelerin "sosyalistliklerinin" ne olduğu açıkça ortadadır. Rus sosyal-emperyalizmi ve onun ülkemizdeki uşakları "cuntanın faşistlere ve Mao'cu goşistlere" yöneldiğinden bahsedip, cuntayı alkışlarken, AEP revizyonistleri ise cuntacıları Mustafa Kemal'in takipçileri olarak övgülere boğuyorlardı. AEP revizyonistlerinin ülkemizdeki şubesi HK revizyonistleri; Yeşil'lerin bu eylemine "uluslararası dayanışmanın çok güzel ve anlamlı bir örneği" derken, "sosyalist" diye göklere çıkardığı AEP'in cuntaya dizdiği methiyelere ne demektedir. Acaba, bu siyasetlerin tabanında bulunan dürüst devrimciler, artık gün gibi açığa çıkan bu konuda açıkça tavrını takının.

Hiçbir güç, uluslararası proletaryanın ve halklarının birliğini engelleyemeyecektir. Zafer mutlaka uluslararası proletaryanın ve onun önderliğindeki dünya halklarının olacaktır.

İKK Yurtdışı Haber Bürosu

Cuntanın Uygulamalarına.....

Baştarafı Syf: 19'da

öbür yandan kaçakçılığa karşı olduklarını söylüyorlar. Bununda ötesinde toplanan önemli miktardaki silahları kendi kontrolü altına alan resmi faşist güçler bu silahları para karşılığında yarıdan satarak milyonlar kazanırken, öbür yanda resmi kaçakçılığı örgütüyorlar. Bunun açığa çıkan çokca örneği vardır. Bu meselenin bir yanı, öbür yanı ise, ağzından "demokrasi" lafını düşürmeyen resmi faşist güçler, yayınladıkları bildirimlerde, silah toplama konusunda "zor alım"dan bahsetmektedirler. Nedir zor alım? Tek cümleyle baskı işkence ve zulümdür. Ama gel gelelim onlar bir yandan halkın yardımını diyorlar, öte yandan "zor alım"dan bahsediyorlar. Akli başında her emekçi bunları görmeli ve haksızlıklara karşı mücadele etmeli.

Devrimciler, Yurtseverler, İlericiler, Demokratlar, Tüm Ezilenler:

Cunta'nın bu baskılarına karşı mücadele edelim, onların halkı yıldırım için "vermezseniz islah taburu gelecek", "falan yerde silahını vermeyen falan kişi intihar etmiş" vb. yalanlarına aldanmayalım. Silahlarımızı düşmana teslim etmeyelim. Koruyamadıklarımızı geçici veya kalıcı olarak Partimize ve devrimcilere verelim. Bugün kendisini devrimci kabul eden bazı kişiler, bu konuda pasif kalmakta ve halka önderlik yapamamaktadırlar. Bunlar kendilerini düzelterek görevlerini layıkıyla yerine getirmelidirler. Aynı çağrımız tüm devrimci teşkilatlar içinde geçerlidir. Bu konularda her türlü eylem birliklerine hazır olduğumuzu diğer tüm devrimci teşkilatlara bildiririz.

—BÜTÜN GÜCÜMÜZLE DÜŞMAN SALDIRILARINA KARŞI DURALIM!

—CUNTANIN İMZA TOPLAMA GİRİŞİMLERİNE HAYIR!

—SİLAHLARIMIZI DÜŞMANA TESLİM ETMEYELİM!

—KAHROLSUN FAŞİST CUNTA!

—KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON-AĞA DEVLETİ!

—YAŞASIN HALK DEMOKRASİSİ, BAĞIMSIZLIK, SOSYALİZM VE SİNİFSİZ TOPLUM MÜCADELEMİZ!

—YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML ORDUMUZ TIKKO!

18 Mart 1984

.....Gerilla Bölgesi

Parti Bölge Komitesi

GENEL AF....

Baştarafı Syf: 11'de

yiğınlara siyasi temelde maletmenin çabasını harcamalıyız. Köylerde açık toplantı imkanları kaçırılmamalı, düzenin bütün çirkinliğiyle sırttığı bu alanda onu siyasi alanda teşhir etmeli ve içeri düşenlerin asıl suçlusunun devlet olduğunu net bir şekilde açıklamalıyız. Diğer yandan, açık kitle toplantılarında, bildiri vb. propagandalarda devletin niteliğini ve cezaevi-mahkemepolis üçlüsünün rolünü açıklamalı ve devrimin gerekliliğinin, zorun gerekliliğinin propgandasını yapmalıyız. Bu kampanyada devletin ne olduğunu sıradan insanlara kavratmanın şartları daha çokçadır."

Talimat: halk safında olan örgütleri bu hedefler üzerinde eylembirliğine çekmeye önem verilmesini ve bu birliğin etrafında çekebildiğimiz kadar insan ve örgütü birleştirmemiz gerektiğini vurgulayarak, mahkum aileleri ve yakınlarını seferber etmeye ve harekete geçirmeye dikkat çekiyor.

Yoldaşlar:

Siyasi Büro'muzun açtığı "Genel Af" kampanyasını beklenenden de öte, ileri hedeflere ulaştırmak için seferber olalım. Bu konuda bütün bölgeler kendi somut şartları içinde yürüttükleri faaliyet ve bunun tecrübelerini "Parti ve Orduyu güçlendirme" kampanyasında olduğu gibi, zaman geçirmeden İKK'ya ulaştırmalıdır. Gazetemiz İKK bu kampanya döneminde de yine ortaya çıkan tecrübeleri toparlayıp diğer alanlara ve devrimci kamuoyuna sunmaya çalışacaktır. Gerek sizlerden gelen haber ve tecrübe yazıları ve gerekse bizlerin bu konudaki tecrübelerimiz arasında kurulacak olan canlı bir diyalog ve tecrübe alışverişi kampanyanın başarısında önemli bir rol oynayacaktır.

"Partiyi ve Orduyu Güçlendirme Kampanyası"nda olduğu gibi, bu kampanyada da proletaryanın azim ve gücünü dosta düşmana göstermek için bütün yoldaşları ve okuyucularımızı görev başına çağırıyoruz!

İKK Yazı Kurulu

YAŞASIN 1 MAYIS....

Baştarafı Syf. 32'de
kullanmalı ve o gün "DEVİRİMCİ EN-
TERNASYONALİST HAREKET" in
tespit ettiği sloganları hep bir ağızdan
haykırmalıyız.

Yine 1 Mayıs'ı anarken toplumun
yarısını oluşturan ve çifte zincir taşı-
yan kadınların devrimde oynayacakları
önemli role doğru bir şekilde yanaş-
mak ve bugün durağan görünen ama iç-
ten içe bir volkan gibi kaynayan kadın-
ların bu öfkelerini maddi bir güce dönü-
ştürmek için onları bunaltıcı ev içi eko-
nomisinden ve mutfağın kölesi olmak-
tan çekip çıkarıp, sosyal hayatta ve sı-
nıf mücadelesinde erkek sınıf kardeşle-
riyle birlikte omuz omuza mücadeleye
çekmek çok önemli bir görevdir.

Kadınların bir savaş döneminde oy-
nadıkları rol ve bugün 3. bir emperyalist
paylaşım savaşı tehlikesinin kendi-
sini açıkça hissettirdiği bir dönemde
bu sorunun uluslararası proletarya açı-
sından ne derece önem teşkil ettiği
çok açık bir gerçektir.

Ülkemizin bugün içinde bulunduğu
koşullarda 1 Mayıs'ın bizler için taşıdı-
ğı önem çok daha anlamlı olmalıdır.
Karşı devrimin azgınca devam eden sal-
dırları sonucunda devrimci hareket ge-
çicide olsa bir yenilgi aldı. Yenilginin
sonucunda ortaya çıkan yılgınlık, yoz-
laşma ve inançsızlığa karşı mücadele
edip tüm bu karamsarlıkları ve zulmü
rüzgara savurup devrimci canlılık ve a-
tilganlığı sağlamak için 1 Mayıs'ları a-
dına layık bir şekilde kutlamak önemli
bir görevdir.

Yine 1 Mayıs ülkemizde hiçbir de-
mokratik ve devrimci kurum ve kuru-
luşun örgütlenmesine ve yine işçi sını-
fımızın en doğal hakkı mesleki örgütle-
rinin kurulmasına izin verilmediği şart-
larda yaşanmaktadır. Burjuvazi ayrıca
1 Mayıs'ı yozlaştırmak için onu bahar
bayramı olarak ilan etmiştir. İşçi sını-
fımız eğer 1 Mayıs'ı kendi bayrağı ya-
pacaksa, bu ancak mücadele ve devri-
min zaferi bayramı olmalıdır ve olacaktır.
Bunun için böylesine dağınık ve
örgütsüzlüğün büyük boyutlara vardığı
bir ortamda işçi sınıfımızın örgütlen-
mesine büyük bir önem verilmelidir.

Yine 1 Mayıs'ı cuntanın yıllardır
sürdürdüğü azgınca saldırılara boyun
eğmeyen ve bugüne kadar devrimin kı-
zıl bayrağını burjuvazinin en güçlü ol-
duğunu sandığı zindanlarında şerefle
yükseklerde dalgalandıran ÖZGÜR-
LÜK MAHKUMLARININ demir par-
maklıkları ve taş duvarları aşarak dalga
dalga ülkemize ve diğer ülkelere ulaşan
direnişlerinin yaygın olduğu bir dö-
nemde kutluyoruz. Onların mücadele-
lerini mücadelemiz bilmeli ve onları

CEZAEVLERİNDEKİ MÜCADELE

ENTERNASYONAL ALANDA DESTEK GÖRÜYOR

YKP(M-L) MK'nin TKP(M-L) MK'ne Mesajı

TKP/ML Merkez Komitesine

Sevgili yoldaşlar,

Gerek Partimiz, gerek ülkemizin anti-faşist, anti-emperyalist güç-
leri, yiğit politik tutukluların Amerikancı faşist cuntanın hapis-
hanelerindeki mücadelesini ilgiyle ve sevgiyle izliyorlar.

Türkiye'deki devrimci güçler, zor ve vahşi şartlar altında faşizmi
ve emperyalizmi ezmek için mücadelenin yolunu seçmişlerdir.

Partinizin öbür anti-faşist güçlerle birlikte yürüttüğü mücadelenin
sonu zaferden başka olamaz. Bu zafer Türkiye halkları içindir.

Partimizin ve diğer anti-faşist, anti-emperyalistlerin, Türkiye halk-
larının mücadelesiyle dayanışması, enternasyonal ve sürekli bir
görevdir.

Mücadeleniz bizim de mücadelemizdir.

- YAŞASIN TÜRKİYE HALKLARININ MÜCADELESİ!
- DEVİRİMCİ POLİTİK TUTUKLULARA ÖZGÜRLÜK !
- MÜCADELEDE ŞEHİT DÜŞENLERE SAYGI VE ONUR!
- FAŞİZME VE EMPERYALİZME ÖLÜM!
- TÜRKİYE HALKLARINA ÖZGÜRLÜK!

YKP/ML MK
Yunanistan Komünist Partisi
Marksist-Leninist
Merkez Komitesi
Mart 1984

yalnız bırakmamalıyız. Onlara her tür-
lü yardım ve desteğimizi sağlamalıyız.
Yine bu 1 Mayıs'ta "ZİNDANLAR
BOŞALSIN GENEL AF !" talebimizi
her yerde haykırmalıyız.

Uluslararası proletaryanın birlik ve
dayanışma günü olan 1 Mayıs'ta başta
işçi sınıfımız olmak üzere toplumun
diğer emekçi sınıf ve katmanları ara-
sındaki birlik ve beraberliği pekiştirme
yönünde örgütlenme faaliyetlerimize
hız vermeliyiz. Bilelimki biz proleter-
lerin zincirlerinden başka kaybedecek-
leri hiç bir şeyi yoktur. Ama kazana-
cağımız kos koca bir dünya vardır.
Öyleyse haydi 1 Mayıs'a.

-YAŞASIN PROLETER DÜNYA

DEVİRİMİNİN SEMBOLÜ KIZIL 1
MAYIS !

-ENTERNASYONAL PROLETAR-
YANIN BİRLİĞİNİ İNŞA ET !

-DEVİRİMCİ ENTERNASYONALİST
HAREKETİN OLUŞTURULMASINI
SELAMLA !

-DÜNYA SAVAŞINI ENGELLE !

-DÜNYANIN HER YANINDA DEV-
RİM İÇİN MÜCADELEYİ YÜKSELT!

-KIRILSIN ZİNCİR YIKILSIN DU-
VAR GENEL AF !

Demokratik Halk Devrimi ve Sınıfsız toplum yaratma mücadelemizde Şehit Düşen Yoldaşlarımızı Anıyoruz !

Ali Uçar

Partimizin üye ve kadrosu, TIKKO'nun yılmaz bir savaşçısı ve komutanı ALİ UÇAR yoldaşı bundan bir yıl önce 6 Nisan 1983 tarihinde İstanbul-Bakırköy'de çelik yelekli polis timleriyle girdiği silahlı çatışmada kaybettik.

Dersim'in Ovacık kazasının Güneykonak (Çakperi) köyünde yoksul bir Kürt köylü ailesinin çocuğu olarak dünyaya gelen ALİ UÇAR yoldaş yiğit bir devrimci ve örnek bir komünistti. Güçlüklerle dolu bir yaşamın içinde büyüyen ALİ yoldaş ortaokul'u bitirdikten sonra ekonomik nedenlerden dolayı öğrenimine devam edemedi. Daha çocuk denilecek yaşlarda İstanbul'da ekmek kavgası peşinde koşturup çeşitli işyerlerinde çalışıp ailesine yardımcı olmaya çalıştı.

İstanbul'da işçilik yaptığı 1976'lı yıllarda Partimiz'le ilişki kuran ALİ yoldaş, Partimizin düşüncelerini benimsedi ve saflarda mücadeleye katıldı. Dürüst, fedakar ve azimli çabaları sonucu her geçen gün kendini geliştiriyordu. Kendisini siyasi olarak da geliştirmeye önem vermesine rağmen O,

esas olarak Askeri alanda faaliyet yürütmek, bu dalda uzmanlaşmak istiyordu. Yoldaşın bu yapısı göz önüne alınarak sempatan olarak askeri organlarda görevlendirildi. O, bu dönemde İstanbul bölgesinde çeşitli askeri eylemlerde yer aldı. ALİ yoldaş, o dönemki silah arkadaşları olan CEMİL OKA, SELAHATTİN DOĞAN ve ALİ YILMAZ yoldaşlar ile birlikte birçok kamulaştırma eyleminde yer aldı. Yine O, Zeytinburnu'nda azılı bir faşistin cezalandırılması eylemini başarıyla yerine getirdi.

ALİ yoldaş, 1977 yılında Parti kararıyla Doğu Anadolu bölgesine gönderildi. Doğu Anadolu bölgesinin çeşitli çalışma alanlarında faaliyet yürüten ALİ yoldaş Parti I. Konferansından hemen sonra 1978'de Partiye üye oldu. Bölgede siyasi faaliyetlerin yanısıra askeri çalışma da yürüten ALİ yoldaş yine bu dönemde Elazığ'da yiğit devrimci PİR AHMET SOLMAZ'ın ölümünden sorumlu olan halk düşmanı doktor Musa Duman'ın cezalandırılması eylemi ile Tunceli, Çemişkezek kaza merkezinde MHP'li Yaşar Uytu'nun cezalandırılması gibi eylemleri gerçekleştirdi.

Parti II. Konferansından sonra iki ayrı BK'da yaklaşık iki yıl görev yapan ALİ yoldaş 1982 yılı Kasım'ında kendi isteği de göz önüne alınarak MK tarafından İstanbul ve çevre illerine askeri komutan olarak atandı. Doğudan batıya görev yaptığı bütün alanlarda alçak gönüllü ve mütevazı kişiliğinden dolayı sevilen, sayılan ve kısa sürede çalışma alanına uyum gösteren ALİ yoldaş, son olarak görev yaptığı İstanbul'da bir evi boşaltmaya giderken çelik yelekli polis timlerinin kurduğu pusuya düştü. Durumu farketğinde teslimiyet yerine direnmeyi seçen ALİ yoldaş, düşmanla girdiği silahlı çatışmada şehit düştü.

ALİ yoldaş, yılgınlık ve teslimiyet dolu bir ortamda, direniş ve kararlılığın bir sembolü olarak mücadelemizde sonsuza dek yaşayacaktır.

—HALK SAVAŞÇILARI ÖLÜMSÜZDÜR !

İsmail Hanoğlu

Partimizin değerli üyesi, TIKKO'nun yiğit savaşçısı İSMAİL HANOĞLU yoldaşı ölümünün 6. yılında saygıyla anıyoruz.

Yoksul bir köylü ailesinin çocuğu olarak dünyaya gelen İSMAİL HANOĞLU yoldaşın çocukluğu milyonlarca halk çocuğununki gibi yoksulluk ve sefalet içinde geçti. Daha orta öğrenim dönemlerinde ilerici ve devrimci düşüncelere sempati duyan ve onu benimseyen İsmail yoldaş, o dönemlerinde PDA saflarında orta öğrenim gençliğinin örgütlenmesi görevini almıştır. O, safında faaliyet yürüttüğü PDA şeflerinin hain yüzlerini kısa süre sonra görebildikten sonra bu safları terketmiştir.

1975'li yıllarda İstanbul'da çeşitli işyerlerinde ve inşaatlarda işçilik yapan İSMAİL yoldaş, bu dönemlerde Partimiz ile ilişki kurdu. Partimizin ML düşüncelerini benimseyen ve onun her yerde propagandasını yapan İSMAİL yoldaş gelişmeye açık yönü ve proleter alçak gönüllülüğüyle her geçen gün hem kendisini siyasi olarak geliştiriyor, hem de kitleler tarafından sevilen bir kişi haline geliyordu.

menüb velt wlvndur vglvscö vllvndv

1976 yılından itibaren Partimiz saf- larında tamamen profesyonel olarak çalışmaya başlayan İSMAİL yoldaş, hiçbir kişisel çıkar gözetmeksizin, Partiye, Halka ve Devrime duyduğu sarsılmaz inanç ile gönüllü ve bilinçli bir disiplin anlayışı içinde sınıf mücadelesinin zorluklarına göğüs germesini bilmiştir.

Düşmana karşı sınıf kınıyle dopdolu olan İSMAİL yoldaş Partimizin çeşitli cezalandırma eylemlerinde gönüllü olarak yer aldı. İSMAİL yoldaş son olarak 20 Nisan 1978'de Gültepe ve çevresinde polis desteğini de alarak halka kan kusturan MHP'li azıllı faşistlerden ŞERİF NEDİM denilen köpeği cezalandırmayı başarabildi. Ama kendisi de bu köpeği koruyanların kurduğu çemberden kurtulamadı. Aldığı ölümcül yaralarla silah elde şehit düştü.

Saflarımızda örnek ve militan bir mücadele yürüten, bilinçli ve deneyim sahibi olan İSMAİL yoldaş, bütün değerli komünistlerin yapabildiği gibi hata yapmıştı. Düşmanı küçümser bir anlayış ve acelecilikle tek başına gitmesi gereken bu eyleme gitmiş ve sonuçta bizleri derin bir acıya sokmuştur. Bu hata bir komünistin hatasıydı. Belki de bu türden ilk hatasıydı, ama bu ilk hata aynı zamanda son hata oldu. Yoldaş bu hatasını hayatıyla ödedi.

İSMAİL HANOGLU yoldaşı anarken burada birkez daha bütün yoldaşlara sesleniyor ve bu ve benzeri hatalardan gereken dersleri çıkarmalarını istiyoruz. Hele bugün düşmanın daha da azgınca saldırdığı koşullarda güçlükler içinde faaliyet yürüten yoldaşlarımız gizlilik kurallarına ve Partinin bir dizi talimatlarına istisnasız uymalıdır. Bu konuda "birşey olmaz" mantığına ve "adamsendeciliğe" vb. gibi anlayışlara pirim vermemelidirler.

Yapılacak bir iş ve bir eylemi çeşitli yönleriyle adeta "kılı kırk yarma" misali ele alıp değerlendirmeli ve planlarımızı onun üzerinde yapmalıyız. Bir daha böylesine acı olayları yaşamamak veya bunu çok asgari düzeye indirmek için bütün yoldaşlar azami çaba sarfetmelidirler.

—İSMAİL HANOGLU YOLDAŞ ÖLÜMSÜZDÜR!

—KOMPRADOR PATRON-AĞA DEVLETİNİ YIKACAGIZ, HALK İKTİDARI KURACAGIZ!

—YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML VE ORDUMUZ TİKKO!

YÖK ÜZERİNE

Gençlik, özellikle de üniversite gençliği dünyanın her yerinde toplumsal sorunlarla ilgilenen, bunların çözümünde aktif rol oynamak isteyen bir toplum kesimidir. Öğrenci kesiminin öğrenmeye olan açlığı, kendilerinin ve ailelerinin çektiği ekonomik sıkıntılarla birleşince hakim sınıfların verdiği burjuva eğitimi sonuçsuz kalmıştır. Doğru düşünmeyi öğrenen; sorunlara, olaylara diyalektik bir bakış açısıyla yaklaşan gençlik, hakim sınıfların başına her zaman bela olmuştur. Tarih, bunun örnekleriyle doludur. Hemen hemen her devrim döneminde öğrenci hareketlerinin rolü büyük olmuştur. Ülkemizde de gençlik, gelişen devrimci mücadele içinde yerini almış, hatta çoğu zaman kitlelere önderlik etmiştir.

12 Eylül 1980'de yönetimi ele geçiren faşist cunta da, bunca zamandır hakim sınıflara çok çektiren gençlik kesimine el atmayı başlıca görevlerinden biri saymıştır. Cunta'nın tüm halk kesimleri üzerindeki baskısından gençlik kesimi de nasibini almıştır. "Sağa da sola da karşıyız.... Üniversiteleri anarşinin kaynağı olmaktan çıkardık.... Huzur ve güven ortamı yarattık...." teraneleri ile faşist cunta, gerçekte demokratik halk kitleleri üzerinde kurduğu açık faşist baskıyı maskelemeye çalışmaktadır.

12 Eylül'den sonra tüm üniversitelerden bırakınız devrimcileri; demokratları dahi toplayıp zindanlara tıkan, en acımasız işkenceleri genç halk çocuklarına uygulayan cunta, üniversiteleri "anarşi kaynağı(!) olmaktan çıkarıp zindanlara mahkum yaratma kaynağı haline getirmiştir.

Öte yandan getirilen YÖK (Yüksek Öğrenim Kanunu) ile üniversitelerin geleceğini de —kendi çıkarları doğrultusunda— teminat altına almıştır. Devam zorunluluğu, vize sınavları, vize notlarının geçme notuna etkisi (bu, çoğunluk için olumsuz yönde olmaktadır), gaspedilen sınav hakları gibi pek çok kurallar üniversite gençliğine zorla dayatılmıştır. Paralı eğitimin ertelendiği ifade edilmektedir. Oysa 1980 yılı ile 1983 yılı kayıt ve sınav harçları bakımından karşılaştırıldığında harçların 15-50 kat arttığı gözlenmektedir.

Tüm bunların yanısıra Fakülte yönetimlerinin atamalar yoluyla belirlenmesi de cuntanın aynı tahakküm amacına yöneliktir. Pek çok üniversitenin

ve fakültenin yönetim kademelerine faşistliği kanıtlanmış kişiler atanmıştır. Bu fakültelerden biri de Ankara Üniversitesi Fen Fakültesi'dir. Buraya YÖK tarafından Prof. Sevinç Karol dekan olarak atanmıştır. Eşi faşist MHP'nin Kastamonu milletvekili olan bu kişinin 12 Mart döneminde ODTÜ Mütavelli Heyeti'nde başarılı (!) bir geçmişi vardır. O dönemde 11 kişiyi sıkıyönetime ihbar etmiştir. Sevinç Karol'un dekanlığa getirilmesiyle bu kez sayıları 90'ı bulan öğretim üye ve yardımcısı fakülteden ayrılmışlardır. Bunların pek çoğu ise sıkıyönetimce görevden alınmıştır. 12 Eylül döneminde Sevinç Karol'un başarı(!) grafiğini ne denli yükselttiği görülmektedir.

Cunta'nın şefi Evren'in "sağa da sola da karşıyız" demagojilerine rağmen üniversiteler "huzur ve güven ortamına kavuşturulurken" (herhalde gözden kaçmış olacak) geride kalan pek çok faşist öğrenci, bugün Sevinç Karol'un himayesinde faşist terör havasını Fen Fakültesinde estirmektedir. Bunlar hocalara küfür edecek kadar ileri gitmelerine rağmen, açılan soruşturmalar faşist dekan tarafından hasır altı edilmektedir. "Bu fakültede solcuları barındırmayacağını" açıkça ifade edilmektedir Sevinç Karol.

Bu örnek sadece bir tanesidir. Görülüyorki; faşist cuntanın hedefi her zaman halk kesimleri olmuştur. İşçiye, köylüye, emekçiye uygulanan baskı ve zulüm, aynı ağırlıkta gençliğe de uygulanmaktadır. Ve pratik, cuntanın kimlere hizmet ettiğini açıkça göstermektedir. Bunlar huzur ve güven ortamını, faşist terörlerini rahatca uygulayabilecekleri ortam olarak tanımlamaktadırlar.

Ancak kendilerini ne kadar gizlemeye, faşist yüzlerini ne kadar maskeleymeye çalışsalar da emekçi halkımızın gözünde teşhir olmuşlardır. Halkımız, TKP/ML önderliğinde sürdürdüğü mücadele ile faşist cuntayı da, anayasasını, sendikalar yasasını, grev ve lokavt yasasını, basın yasasını, yüksek öğrenim yasasını da hak ettiği yere, tarihin çöplüğüne gönderecektir.

—YAŞASIN DEMOKRATİK—ÖZERK ÜNİVERSİTE MÜCADELEMİZ!

İKK okuyucusu bir üniversite öğrencisi

"AÇLIK DİRENİŞİ"

ÜZERİNE (4)

GEÇEN SAYIDAN DEVAMDIR

KSAD'de örgütlülüğünün ve eylem birliğinin sağlanması eylemin platform, perspektif ve ilkelerinin ortak olarak saptanması, kitlelerin eyleme hazırlanması gibi şartların yanında... ancak küçümsenmeyecek bir güçte kamuoyunun desteğinin harekete geçirilmesi sorununda yatmaktadır. Kamuoyunun eylem dışında eylemin propagandasının rolü ile çalkalanınca, hakim sınıfların konu ile ilgili yetkili organlarına baskı unsuru olması; giderek dışarda imkanlar ölçüsünde gerçeklerin teşhir edilerek eylemin ve varlık nedenlerinin duyurulması KSAD'nin başarıya ulaşmasında büyük etkiler sağlayabilmektedir. Kamuoyunun harekete geçirilmesinde en önemli görev gene kamuoyunun bir parçasını teşkil eden çeşitli demokratik kuruluşlara, basına, avukatlara, siyasi teşkilatlara ve eylemcilerin yakınlarına düşmektedir. Onlar çeşitli yollarla sorunu kitlelere yaydıkları, tepkileri dile getirdikleri ve hakim sınıfların yetkili organlarına baskı yaptıkları oranda eyleme destek görevini yerine getirmektedirler. Tabiki bu durum her zaman sözkonusu olmayacağı gibi hazırlıklı olunsa da belirleyici rolü hiçbir zaman oynayamaz. Sadece bazı dönemler özellikle etki dereceleri oldukça yüksek olabilir. Bütün bunların yanında eylemin yaşam içerisindeki kuralları ise KSAD kitlesinin ideolojik konumu kararlılık, ısrarlılık derecesini önemli ölçüde etkilemekte ve eylemin karakterini oluşturmaktadır. Bu kuralların eylemin iç prensipleri, açlık direnişinin ana unsurlarını ihtiva etmekte, ancak KSAD'nin uygulamaya sokulduğu zamanki somut koşullara ve duruma göre özel bazı farklılıkları da içerisinde barındırmaktadır. Eylemde sigara ve su dışında hiçbir besin ve kuvvet verici direnç artırıcı maddenin alınmaması, tedavinin kabul edilmemesi, eyleme hastaların da katılması KSAD'lerinin ana kurallarından belli başlı olanlardır.

Genelde KSAD'de eylemi yürüten kitlelerin kalmakta olduğu mekan ve şartlara bağlı olarak besin maddesi, yiyecek, vitamin hapları, tuz, şeker vb. gibilerinden arındırılabilir. Süreli açlık direnişlerinde olduğu gibi şekerli suyun, eylemin yaptırım gücünün olmamasından dolayı kullanılabilirliği, KSAD açısından geçerli olamaz. Bu özellik, KSAD'nin karakteriyle çelişen bir durum arz etmektedir. Yine ölüm tehlikesinin giderek gündeme gelmesi, vücudun direncinin zayıflaması, bazı sistemlerinin işlemez hale gelmeleri ya da tüm işlevlerini yerine getirememeleri, bunların sonucunda bayılmalar, geçici denge kayıplarının oluşmaya başlaması halinde hakim sınıflarca, eylemin kırılması ve ölüm olayının örgütlenmesi (ölüm olayı onlar için oldukça olumsuz bir durum yaratacaktır), için durumu ağırlaşanların tedavi etme yoluyla eylemden koparmaya çalışacaklardır. Bunun karşısında zaten ölüm alternatifi ile yola çıkışımızdan dolayı tavrımız her türlü tedaviyi reddetmek olmalıdır. Eylemin devamında kitlede genel olarak ölüme gidüş tehlikesinin hakim sınıflara bizzat pratik olarak hissettirilmesi açısından doktor çağırılması, revire gidilmesi, hatta kamuoyu oluşturmak amacıyla hastahaneye gönderilmeye izin verilmesi gibi işlemler taktik olarak şartlara göre kullanılabilir. Böyle bir işlevin görünüşte kısmi olarak eylemcilerin ölümü göze almadıkları yolunda olumsuz bir tesir yaratacağı ayrı bir gerçek teşkil etmesine karşın son tahlilde tedavinin gene reddedilmesi bu tesiri uzun sürede ortadan kaldırmakta ve kamuoyunu uyarma, etkileme ve de hakim sınıfların düşeceği panik ve ölüm olayı endişesinin sonuçları ise kazanım olarak kalmaktadır. Hastahane, revire, muayenehaneye giden acil olarak kaldırılanların tedaviyi kabul etmemeleri ve sonuçta geri gelmesinin yanısıra, bir kısmında meydana gelen bayılma sırasında tedavi yapılması, serum takılması direniş irade dışı bir şekilde etkilemekte ise de bu durum taktik faaliyet içerisinde zorunlu olarak kabul e-

dilebilir özelliğe sahiptir. Her dönem ve her eylem için geçerli olmayan bu taktikler kamuoyunun rolü, eylemin hareketliliği ve hakim sınıfların değişik yönlerden sıkıştırılması anlamında genellikle kullanılmakta ve etki sağlayabilmektedirler. Kamuoyunun zayıf durumda olması hakim sınıfların çok katı bir politika izlemesi gibi oldukça ağır şartlarda hiç kimsenin ölmeden verilmesi biçimindeki bir mesajla hiç bir eylemcinin muayene ettirilmemesi güçlü bir baskı unsuru olduğundan taktik olarak hayata geçirilebilir. Revire, hastahane, muayeneye gidüş konusunda bazı kurallar ve önlemlerle bu taktiğin istenilen sonuçları doğurmasında önemlidir. Örneğin, tedaviyi kabul etmeyecek olan kişi, kesinlikle bunu reddettiğini yazılı olarak belgelemeli, bu yöndeki bir belgeye onayladığını tahit eden bir imza atmamalıdır. Aynı zamanda bayıldığı esnada irade dışı takılan serum da kendine geldiği anda hemen çıkartmalıdır. Taktik olarak tedaviye gidüş bir kısım kişilerin buralardaki baskılar sonucu zayıflık göstererek eylemden kopması gibi olumsuz örneklere sahne olabilmekteyse de bu göze alınması gereken bir durumdur.

Kısa sürede ölüm olayı gündeme gelebilecek ağır hastaların eylemin dışında bırakılarak eyleme sokulmaması gerekir. Bu kişilerin eyleme sokulması ve kısa süredezamanlamanın çok öncesinde hayatının kaybetmesi, hastaların açıkca intihar ettirilmesi sonucuna faydacılık anlayışının bir ürünü olacaktır. Fakat çeşitli hastalıklara rağmen normal direnç süresini önemli ölçüde değiştirmeyen (bu 5 gün fark olabilir.) hastaların eyleme katılmaları için herhangi bir sebep yoktur. Örneğin yoğun tedavi ve bakım altında olan, sürekli ilaç vb. maddeleri kullanıp, yaşaması için devamlı yüksek besin alma zorunluluğu ile yükümlü durumdaki hastaların KSAD'lerine sokulması birkaç gün içinde ölüme noktalanabileceği ve bu kişinin bu yüzden katılmasının hakim güçlere bariz bir şekilde anlaşılacağı ve olumsuz bir etki yaratacağından yanlış bir uygulama olacaktır. Doğrusu bu durumdakilerin eylemin başlangıcında eylemin dışında bırakılmasıdır. Bunun pratik olarak sağlanmasında çeşitli yöntemler sözkonusu olabilir. Çeşitli yöntemlerin neler olduğu eylemin yapıldığı alandaki kitlelerin kaldıkları yerlerin mimari durumuna göre somut olarak belirlenmelidir.

Hastaların hastahanelerini etkileyebilecekleri ve yaşamlarını tehlikeye düşüreceği gerçeği pek farklı olmamakla beraber, diğer kişiler (hasta olmayanlar) içinde geçerli olduğundan bunla-

rin eylem dışı kalmasının yukardaki istisnai durumdakiler dışında sözü edilemez. Kaldığı eylemin talepleri, somut koşullar bu uygulamayı gerektiği bir biçimde pratik olarak yerine getirme görevini eylemin insiyatifine ya da en azından mevcut koşullardaki bireysel insiyatife bırakabilmektedir.

KSAD içerisinde taktik olarak anlaşmaya oturulacak hakim güçlerle diyalog dışı ilişkiler askıya alınabilir. Kesinlikle muhatap alınmayabilir. Cezaevlerinde idare ile eylem konusu dışında zorunluluk dışı günlük olağan dışı konuşmalara girmeyip, suskun

bir tavır takınarak polemige başvurulmayabilir. Bu ve benzeri taktikler (kantin alışverişini kesme, ziyarete çıkmama, sayıdaki tavrı değiştirmeme vb.) KSAD'lerde koşullara göre kullanılabilir. Genellikle kullanılan bu taktikler, eylemdeki tavrın ciddiyetiyle ilintilidir. Bunları saptıracak olan eylem insiyatifi somut şartlara göre hareket etmeli ve sonuçlarını dikkatle düşünerek karar vermelidir. Aksi takdirde eylem gereksiz yere olumsuz etkilenmelere uğrayabilir.

KSAD boyunca kitlenin moralini ayakta tutmak ve potansiyeli yükseltmek amacıyla çeşitli ajitasyon ve propaganda çalışmaları, marşlar, şiirler söylenip konuşmalar yapılabileceği gibi, her eylem günü belirli şartlarda eyleme ait sloganlar atılabilir. KSAD'lerde önemli bir sorunda, eylemin nasıl ve ne gibi şartlarda sona erdirilebileceğidir. Konuyla ilgili önderliğe önemli görevler düşmektedir. Önderlik kitlelerin ruh halini, hakim güçlerin durumunu, eylemin gelişimini ve evrelerini iyi bir biçimde takip etmeli, ona göre uygun taktikler çizmeli ve eylemin kaderini tayin etmede gerekli rolünü oynamalıdır. Eylemin sona ermesi esasta iki şekilde olmaktadır. Ayrıca iradi olarak eylem daha değişik nedenlerin ön plana çıkması gibi şartlarda yarıda kesilerek bırakılabilir. Esasta iki şekilde sonuçlanan KSAD'lerinin, bu iki sonuçlardan birisi olumlu, diğeri de olumsuzdur. Fakat KSAD'lerde mümkün olduğu kadar ve şartlar elverdiği oranda olumsuz sonuç olumlu şekliyle gösterilerek bitirilmeli, açık yenilgi biçiminde bırakılmamasıdır. Eylemin yarıda kesilerek bırakılması, yani terk edilmesi, ülke çapında gelişebilecek önemli objektif gelişmeler sonucu olabilir. Şüphesizki burada objektif gelişim, olumsuz yönde ele alınmaktadır. Örneğin; ülkemizde açık faşizmin gelmesi bizim bu değişim öncesi başlayan KSAD tipi bir eylemden taktik olarak vazgeçmemizi gerektirebilir. Eylemi iradi olarak bırakmaktaki amaç,

eylemin yeni koşullar içerisinde, eski şartlarda varolan başarı şansını kaybetmesinden dolayı şekillenmektedir. Ayrıca biraz evvel değindiğimiz, eylemi açık yenilgi şeklinde bırakmamak, eylemin yenilgisi kesinleştikten, başarı umudu söndükten sonra eylemi bırakmadan önce hakim sınıflarla polemige girip eğer kısmi (ancak yeterli olmayan) tavizler koparılmışsa bunlar yeterli gösterilerek, böyle bir durum yoksa da somut koşullara göre daha değişik gerekçeler öne sürülerek gerçekleştirilebilir. Doğaldırki bu taktik her zaman geçerli olmayabilir, kullanılmayabilir. Diğer yandan da hakim sınıfların aslında gerçeği esas yanı sıra anlayabilecekleri, fakat bu taktiğin en azından psikolojik olarak yenilgi içerisinde olmadığımızı gösterebileceği anlamında kullanılması da gerekmektedir.

KSAD'leri devrimci direniş mücadelesinin bir parçası niteliğinde olduklarından yenilgi halinde eylemcilerin eylemi en son, topluca iradi olarak bırakmak zorunda kalmaları onların yılgınlığı veya teslim olmaları şeklinde yorumlanmayacaktır. Eylemi zorunlu bırakanların devrimci direniş mücadelesi içerisinde niteliklerini gerektiği biçimde kanıtlamaları, eylemdeki zorunlu hareketlerin anlaşılması için yeterli olacaktır. Ayrıca bu durum yenilgi sonrası doğal olarak, baskıların artabileceği sonucunu etkileyebilmektedir. Ama, herşeye rağmen hakim sınıfların saldırılarının yoğunlaşması genellikle sözkonusu olmaktadır. Bu durum zorunlu bir çekilmenin yenilginin arkasından fırsat olarak değerlendirilen hakim sınıfların doğal saldırıları şeklinde tezahür etmektedir.

KSAD eyleme neden olan taleplerden esas olanlarının gerçekleşmesi halinde sona erdirilir. Eyleme baş vurulurken belirlenen talepler arasında esas ve tali olanlar beraber ortaya konulurken etkin unsuru oluşturup uzlaşma ve esas olanın gerçekleştirilmesi yolunda daha ağır talepler de öne sürülebilir. Diyalog süresinde ağır taleplerin etkisi, bunların reddi halinde esas taleplerin kabulü için çaba gösterilerek, tali meselelerden vazgeçilerek amaca ulaşılabilir. Bu durum diyalog taktiklerini her eylemin somut durumuna ve ihtiva ettiği sorunlara göre özel olarak ayarlanması gerekmektedir. KSAD'nin istenilenlerin esasta elde edilmesiyle sonuçlanması, yani amacına ulaşarak olumlu bir tablo çizmesi, bu şekilde gerçekleşirken, diğer alternatifte eylemin olumsuz sonuçlanmasıdır. KSAD eylemi, BSAD'lerinin aksine karakterinden dolayı isteklerin yerine getirilmemesi, mevcut şartların değişmemesi halinde eylemcilerin ha-

yatı sona erene kadar değil, kitlenin ciddi bir azınlığa düşmesi durumunda görevini o süreçte tamamlayarak sona erer. Doğru bir yaklaşımla KSAD'nin kitlesel özelliğini yitirmesi, bireysel eylemcinin hayatının sona ermesiyle öz anlamda ele alınmaktadır. Kitlesel süresiz eylem olmayacağına iddiası oldukça mesnetsiz kalmaktadır. Bu dogmatik bakış açısı, kitlenin toplu olarak ölüm tehlikesini barındıran eylemlere başvurmayacağı anlayışını yaymakta bireylerin faaliyetlerini esas hale getirmektedir. Küçük burjuvazinin "sol" siyasi çıkışlarının genel siyasetine verdiği öz, anlayışın temel olduğu bu yaklaşım hayatın her alanında tarihi mücadeleler sürecinde iflas etmiştir. Daha ayrı ve kapsamlı bir konu olduğu için soruna yazımızda girmeyecek, sadece kaynak olarak vurgulayacağız.

KSAD'lerinde gelişim içerisinde kitlede çözümler baş göstermekte ve kayıplar çoğalmaktaysa doğru olan kitlevi işlevi henüz kaybolmamışken eylemi sürdürmek olmalıdır. Önderliğin gelişmelere göre uzak görüşlü bakış açılarıyla kitleyi heder etmemek için kararlar vermeli, ilk bakışta bütünüyle doğru bir yaklaşım şeklinde görülebilmekteyse de esasen bu KSAD'lerinde geçerli bir bakış açısı değildir. KSAD'lerinde en önemli özellik, eylemin her an olumlu sonuç alabilme ihtimali içerisinde bir bekleyişe sahip olmasıdır. Bekleyiş içerisinde eylemciler, sonuç alma olasılığının temel faktörleri esasta kaybolmadığı sürece, eylemi bırakmamalı ve müsait durum mevcut olduğu sürece devam etmelidirler. Sık sık başvurulmaması gereken bir özelliğe sahip KSAD'leri başlatıldığı zaman en etkili eylem biçimlerinden birisi olarak kullanıldıklarından, başarıya ulaşması için tüm imkanlar sonuna kadar kullanılmalı en son halde eylem bırakılmalıdır. Eylemin kitlede dökümler başladıktan sonra, genel moralin durumunda da bozukluk olması halinde çözümlerin hızlanmasıyla, daha kitlesel özellik kaybolmadan bırakılabileceği, devrimcilerin ileriye yönelik düşünce ve hesapları, uzak görüşlülükleri ile açıklanmakta, kitlenin boş yere heder edilmemesi öne sürülerek gerekçelendirilmektedir. Oysa bu durum eylemde muhtemel bir olumsuzluk net çözümler aşamasına kadar, eylemin bırakılmasında tayin edici olamaz. Sonuçta yenilgiye ihtimal veriliyorsa, ya da kesin gözüyle bakılıyorsa (ki kesin konuşulamaz) sadece eylemin sonuç aşamasına kadar bir kısım kitlenin daha erimemesi amaçlanmaktadır.

DEVAMI GELECEK SAYIDA

TKP 5. KONGRESİ ÜZERİNE (4)

GEÇEN SAYIDAN DEVAMDIR

Bizim, sahte "TKP"nin uşaklık orjinalitesi açısından doğal saydığımız bu durumu, onun Kongre Belgeleri, gizlemeye dahi gerek görmeden dile getiriyor:

"TKP" 5. Kongresi, bir nükleer savaşın ilk kurbanları arasında yer alacak (buraya kadarı işin edebiyatı! —İKK) işçi sınıfımız, halkımız adına (böyle bir yetkiyi kim vermişse! —İKK) SBKP'nin barış (siz savaş anlayın! —İKK) politikasını, SSCB ve Varşova Antlaşması Örgütünün tüm yapıcı, somut girişim ve önerilerini destekler. SSCB'nin ve sosyalist ülkelerin (yani RSE ve uydularının —İKK) var olan yaklaşık askersel-stratejik dengeyi korumak ve nükleer ve konvansiyonel silahları karşılıklı eşitlik ve eşit güvenlik temelinde olanaklı olan en alt düzeye indirmek (daha doğrusu yumuşama, silahsızlanma demogojisi ardından daha çok silahlanmak —İKK) yolundaki tüm çaba ve girişimlerinin, işçi sınıfımızın, halkımızın güvenliğiyle uyum içinde olduğunu vurgular." (TKP 5. KB-I. Syf: 97)

"...TKP, SBKP'nin eşsiz dayanışmasına çok şeyini (tabii ki varlığını da! —İKK) borçludur." (agb, Syf: 8)

"Şurası da açık ki, eğer TKP, uluslararası komünist hareketin kopmaz bir parçası olmasaydı, eğer kardeş partilerin en başta SBKP'nin partimize gösterdiği derin enternasyonalist dayanışma olmasaydı, parti önünde duran görevlerin hiç birisini çözemezdi (kısacası ayakta bile kalamazdı! —İKK)." (agb, Syf: 92)

Doğru söze ne demeli! Uşaklık ruhunu, işçi sınıfımızın, halkımızın ve ülkemizin menfaatlerinin RSE'ne peşkeş çekilmesinin bundan daha veciz bir ifade tarzı olabilir mi? Elbetteki hayır!

O halde, bu uşaklık teorilerini piyasaya sürmek sahte "TKP"nin hakkıysa, tüm emperyalistlere ve uşaklarına olduğu gibi, RSE'ne, onun ülkemizdeki uydularına ve baş uşak "TKP"ye de gereken cevabı, sosyal pratiğin gelişim seyri içinde vermek de, çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryası ve halkının en meşru hakkı ve görevi olmaktadır! Buna olan sonsuz inancımızı bivesile

tekrarlamakta yarar görüyoruz!

Bizim açımızdan şimdilik, özellikle de ideolojik planda önem taşıyan husus, sahte "TKP"nin, bu uşaklığını, kendisini "komünist", efendilerini de "sosyalizmin kalesi", "uluslararası komünist hareket" vs. göstererek, aralarındaki uşaklık/efendilik ilişkisini "proleter enternasyonalizmi" demogojisiyle gizlemeye çalışmasıdır. İşte tam da bu nedendir ki, onun yüzündeki sahte "komünist" maskesini düşürmek gibi, efendilerinin yüzündeki "komünist" maskesini, işçi sınıfımız, halkımız ve ülkemiz devrimci hareketi nezdinde düşürmek de o denli önemli ve zorunludur!

Aksi takdirde sahte "TKP" ve efendisi RSE'nin, ülkemiz, halkımız ve devrimimizin başına bir dizi çoraplar örmesi muhtemel ve kaçınılmazdır!

Bunu önlemek için, bugünkü karmaşık uluslararası durumu da hesaba katarak, uyanıklığımızı kat kat arttırmamız, RSE'nin ve onun "TKP" gibi uşaklarının halk ve devrim aleyhtarı planlarını ve girişimlerini deşifre ve bertaraf etmemiz çok büyük bir önem kazanmaktadır!

Bizce her konuda olduğu gibi, bu konuda da, sahte "TKP"nin diline doladığı bazı görünür gerçeklerle, onun sahtekarlık, yalan ve demogojilerini bir birinden ayırmak gerekiyor.

Meseleye bu açıdan yaklaştığımızda:

* Uluslararası durumun giderek "daha gergin, daha tehlikeli, daha istikrarsız bir hal aldığı,

* Bu durumun "baş sorumlu"larından birisinin ABD emperyalizmi, onun saldırgan ve hegemonyacı politikası olduğu,

* "Dünyayı egemenlik altına almak, tarihin gidişini geri çevirmek" isteyen en büyük emperyalist güçlerden birisi olduğu,

* Bu amaçla "yeni bir dünya savaşı hazırlıklarını" bütün gücüyle sürdürdüğü,

* Hızla silahlandığı, "askersel varlığını" görülmedik ölçüde yaydığı,

* Kendisine boyun eğmeyen ülkelerin iç işlerine karışmayı "doğal hakkı" saydığı vs. vs. ABD emperyalizminin bilinen gerçeğini yansıtan, sahte

"TKP"nin de şu ya da bu biçimde savunduğu ya da savunur görüldüğü bilinen gerçeklerdir.

Ancak sahte "TKP" kongresinin:

* "SSCB"nin bu durumdan herhangi bir payı olmadığı,

* Onun "askersel üstünlük peşinde" koşmadığı,

* "Genel ve tam silahsızlanmadan yana" olduğu,

* "Dünya barışının" korunmasının, bir "nükleer savaşın" önlenmesinin, ABD ile SSCB, Nato ile Varşova paktları arasındaki "yaklaşık askersel-stratejik dengenin" korunmasına bağlı olduğu,

* Başta "SSCB" olmak üzere, "sosyalist ülkelerin" bu dengeyi korumak için gösterdiği her çabanın "barış ve ilerleme güçleri"ne en büyük "enternasyonalist dayanışma" olduğu,

* "SSCB"nin "barışın kalesi, barış güçlerinin temel direği" olduğu vs. vs. yolundaki zıvalıkların elle tutulur yanı yoktur!

Bizce, sahte "TKP" ve kongresinin iddiasının aksine, bugünkü uluslararası durumun "daha gergin, daha tehlikeli, daha istikrarsız" bir hal almasının baş sorumlularından birisi de RSE'dir. Onun sosyal-emperyalist varlığı, militarist, saldırgan, hegemonyacı ve yayılmacı politikasıdır. RSE bu konuda ABD emperyalizminin birinci derecedeki suç ortağıdır. RSE'de tıpkı ABD emperyalizmi gibi askersel üstünlük elde ederek bütün dünyayı egemenlik altına almak ve tarihin tekerleğini geriye çevirmek istiyor. Bu amaçla bütün gücüyle yeni bir emperyalist dünyayı paylaşım savaşına hazırlanıyor. Nükleer, kimyasal, konvansiyonel her türden silah üretimini sürekli ve hızla arttırmakla kalmıyor, dünyanın her köşesinde, yeni askersel üsler, yeni köpük başları kuruyor. Askersel varlığını dünyanın dört bir yanına görülmedik biçimde yayıyor. Kendisine boyun eğmeyen ülkelerin iç işlerine karışmayı "doğal hakkı" sayıyor. ABD ile birlikte durmadan yeni yeni savaş düğümleri atıyor, mevcut relatif dünya barışının temellerine dinamit koyarak, dünyamızı hızla yeni bir emperyalist savaşın ateşine doğru sürüklüyor...

Tek farkla ki, ABD emperyalizmi bunu sözüm ona "hür dünya", "anti komünizm" maskeleri ardına gizlenerek "Sovyet yayılmacılığına karşı mücadele" adı altında; RSE ise, "komünizm", "sosyalist sistem" maskeleri ardına gizlenerek "ABD emperyalizminin yayılmacılığına karşı mücadele" adı altında yapıyor!

Ülkemizdeki ABD uşaklarının, ABD emperyalizminin gerçek yüzünü,

kendi kimliklerine yaraşır biçimde gizlemeye çalışmaları, onu "dost", "müttefik" vs. göstermeleri gibi, ülkemizdeki RSE'nin uşaklarının da değişik bir görünüm altında aynı yolu tutmaları doğaldır. Zaten uşaklık da bunu gerektirir.

Bizim sözümüz, ABD ve uşaklarının gerçek yüzünü görüpte, "TKP" ve efendisinin gerçek yüzünü göremeyenlere, onlara siyasi pirim verenlere, ideolojik olarak uzlaşmaya çalışanlardır. Yani hali hazırda genel olarak halk saflarında gördüğümüz çeşitli küçük-burjuva "sağ" ve "sol" ve orta burjuva oportünist, revizyonist, reformist akımlardır! Çünkü "TKP" ve efendisi, bir elini arkadan kendisine uzatan bu tür akımları öncelikle pençesine düşürmeye çalışmaktadır. RSE bu çabalarna, dünya ölçüsünde bugün çok daha büyük bir hız vermiş durumdadır. Efendisinin verdiği "gaz"la "TKP"nin giriştiği son manevrada, işte bu somut gerçeğin ülkemizdeki tipik bir yansımasıdır.

Elbette ki, RSE'nin ideolojik temellerini oluşturan Kruşçev-Brejnev modern revizyonizmiyle, Mao Zedung önderliğindeki gerçek ÇKP tarafından başlatılmış olan tarihi ideolojik hesaplaşmanın bundan sonra da daha da derinleştirilerek sürdürülmesi UKH önündeki en önemli görevlerden birisidir ve bu görev mutlaka yerine getirilecektir.

Ancak günümüz şartlarında, mesele bir ideolojik mücadele kapsamını çoktan aşmıştır. Şimdi mesele, "SSCB" ve uydularının "sosyalist", "komünist" vs. olup-olmadıklarının tartışılması değil, RSE'nin yayılmacılığına ve hegemonyacılığına, onun ve uydularının proletarya, halk ve devrim düşmanlıklarına karşı mücadele meselesidir. Eğer ülkemizin gerçekten bağımsızlığını istiyorsak, ABD ve diğer emperyalist güçlere karşı olduğu gibi RSE'ne ve onun ülkemiz üzerindeki oyunlarına karşı da mücadele etmeliyiz. Şu gerçek kesinlikle bilinmelidir ki, bir emperyalist güce dayanılarak, diğer bir emperyalist güce karşı mücadele edilemez. Aksi taktirde, sonuç, ülkemizi bir emperyalist gücün pençesinden çıkarıp diğer bir emperyalist gücün pençesine atmak olur. Ki böyle bir şeyi ancak emperyalizmin gönüllü uşakları isteyebilir. Tıpkı sosyal-faşist "TKP" gibi.

Oysa gerçek devrimcilerin, gerçek yurtseverlerin, halkımızın ve ülkemizin gerçek kurtuluşunu isteyen hiç kimse'nin tavrı bu olamaz.

Biz bütün bu somut gerçekleri, en genel çizgileriyle burda bir kez daha vurguluyor ve tarihe mal ediyoruz.

Kim haklı ??? Biz mi, yani ülkemizin gerçek komünistleri mi yoksa, karşı-devrimci "TKP" mi, yani ülkemizin

sahte "komünistleri" mi, ya da onlarla bin bir çeşit ideolojik, teorik kılıf altında uzlaşmaya, bir ellerini arkadan onlara uzatmaya çalışanlar mı? Bunu zaman gösterecektir!

4)- Sahte "TKP" Kongresi ABD Emperyalizminin Neyine Karşı Çıkıyor ve Emperyalizmi ABD Emperyalizmiyle Nasıl Özdeşleştiriyor?

Sahte "TKP", sözüm ona keskin ABD emperyalizmi aleyhtardır. Ancak bu konudaki iddia ve tezlerinin de kabuğunu kırdığımızda, onun genel emperyalizm uşaklığı ve özel ABD yarıdakçılığı da en bariz biçimde sırtmaktadır.

İşin gerçeği, sahte "TKP" ABD emperyalizminin kendisine karşı değildir.

O, ABD emperyalizminin;

* "Uluslararası durumu giderek daha gergin, daha tehlikeli, daha istikrarsız" bir duruma sokmasına,

* "bugünkü militarist ve aşırı serüveni politikası"na,

* "ABD ile SSCB, Nato ile Varşova Antlaşması Örgütü arasında kurulmuş olan yaklaşık askersel-stratejik dengeyi bozmak yolunda ayak" diremesine,

* "Askersel üstünlük" elde etmeye çalışmasına,

* Hızla silahlanarak "dünyanın her köşesinde yeni askersel üsler, köprü başları" kurmasına,

* "Amerikan askersel varlığını görülmedik ölçüde" yaymasına,

* "Kendisine boyun eğmeyen ülkelerin iç işlerine kabaca karışma"sına, "doğrudan ya da maşaları yoluyla açık askersel karışmada bulunma"sına,

* Cenevre görüşmelerinde, "karşılıklı eşitlik ve eşit güvenlik" temelinde RSE ile bir anlaşmaya varmamasına, vs. vs. karşıdır !!!

Görüldüğü gibi, sahte "TKP", ABD emperyalizmine temelde karşı çıkmıyor, onun RSE gibi daha "ince" sömürü ve yağma yöntemlerini kullanmamasına karşı çıkıyor ve onu bu "kaba"lığından dolayı suçluyor!

İşte sahte "TKP"nin ABD emperyalizmi düşmanlığının özü budur! Aksini iddia eden varsa beri gelsin!

Sahte "TKP", emperyalizm genel uşaklığını, emperyalizmi ABD ile özdeşleştirerek de bir kez daha ispatlıyor.

RSE'nin ve onun ABD'nin suç ortaklığı rolünü gizlediği, ABD emperyalizmine el altından hizmet ettiği yetmiyormuş gibi, sahte "TKP" bir de, bunlar dışındaki diğer irili ufaklı emperyalist güçleri gözlerden gizliyor!

Sahte "TKP" Kongre Belgelerinde, Nato örgütü tekerlemesi dışında, diğer büyük emperyalist güçlerle ilgili olarak rastladığımız tek cümle şudur:

"ABD bu tehlikeli planların gerçekleştirilmesine öteki önde gelen Nato ülke-

lerini ve Japonya'yı daha çok çekmeyi başardıkça, daha da pervasızlaşıyor." ("TKP", 5. KG-1. Syf: 16)

Şimdi soruyoruz, "TKP"nin bu "süper" emperyalizm tahlillerinin altına, RSE çığırtkanlığı da eklenmesi kaydıyla, üç dünyacı modern revizyonistler dahi seve seve imzalarını atmazlar mı?

Görüldüğü gibi, her türden modern revizyonizmin özü bir, mayası aynıdır:

Emperyalizm uşaklığı, devrim ve Marksizm-Leninizm düşmanlığı!

5)- Sahte "TKP" Kongresi, Emperyalist Savaş ve Emperyalist Savaşa Karşı Mücadele Meselesini Nasıl Bulanıyor?

Sahte "TKP"nin en çok bulandırdığı, dünyamızın ve ülkemizin gerçeklerini karartmanın en önemli araçlarından birisi haline getirdiği meselelerden birisi de, savaş ve savaşa karşı mücadele sorunlarıdır.

**Sahte "TKP, ABD'yi hazırlıklarını yapmakla suçladığı ve giderek tırmanan üçüncü bir emperyalist paylaşım savaşı tehlikesini, "sosyalist sistem" olarak adlandırdığı RSE ve uydularına doğrudan yönelen bir "saldırı savaşı" tehlikesi olarak gösteriyor.

Tıpkı 2. emperyalist paylaşım savaşı sırasında gerçek sosyalist SSCB'ye karşı yöneltilen saldırı savaşı gibi!

Oysa ki, bu iki savaş, yani emperyalist devlet ve güçlerin kendi aralarındaki bir savaşla, sosyalist sistemle, emperyalist sistem arasındaki bir savaş tamamen ayrı niteliktedir. Birincisi, tamamiyle haksız bir savaş, bir emperyalist paylaşım savaşıdır. Gerçek komünistler bu tür haksız savaşları kesinlikle desteklemezler (1. emperyalist paylaşım savaşı döneminde, Lenin önderliğindeki Bolşevik Partisi'nin yaptığı gibi). Ve ona karşı kesinlikle mücadele ederler. İkinci durumda, emperyalizmin sosyalist sisteme yönelttiği savaş, bir saldırı savaşı ve tamamen haksız bir savaştır. Oysa sosyalist sistemin emperyalist güçlere karşı giriştiği savunma savaşı tamamiyle haklı bir savaştır. Komünistlerin görevi, böyle bir savaşta, saldırgan emperyalist tarafa karşı amansızca mücadele etmek, savunma durumunda olan sosyalist tarafı ise bütün gücüyle desteklemektir. (2. dünya savaşında, Stalin önderliğindeki SSCB'nin Hitler faşizminin saldırı savaşına karşı giriştiği haklı ve meşru savaş gibi.)

Fakat sahte "TKP"nin iddiasının aksine, bugünkü durum bundan nitelik olarak farklıdır. Onun iddia ettiği bugünkü "sosyalist sistem", 2. dünya savaşı dönemindeki gerçek sosyalist sistemden nitelik olarak ayrıdır.

TARİH, 26 ARALIK'LARI, 12 EYLÜL'LERİ DE YARGILAYACAKTIR! Bir Siyasi Mahkumun Kamuoyuna Açıklaması

GEÇEN SAYIDAN DEVAMDIR

Tunceli-Hozat'ta yakalandığı TRT'den ilan edilen İ... isimli sanık, siyasi savunma yaptığı sorgulamasının tamamlanması için İstanbul sıkıyönetim komutanlığına gönderilmişti. Yine Elazığ şehir oto garında yakalandığı söylenen S. Ç. adlı bir bayan sanık, sorgulama sırasında kolunun kırılması üzerine hastaneye yatırılmış, sonradan Ankara sıkıyönetim komutanlığına gönderilmişti. (Bu sanığın halen Erzin-can'da yargılandığını ve kendisine işkence yapan polisler hakkında dava açtığını bir ara gazetelerde okudum). Ayrıca sorgulamalarda, Tunceli'de Hasan Çelik isimli Ovacık'lı bir gencin ve Mazgirt'li bir ilköğretim öğretmenin, Malatya'da ise daha başka bir kaç kişinin hayatlarını kaybettiği diğer söylenenler ve anlatılanlar arasındaydı. Bu arada, cezaevinden bazı tutukluların alınarak yeniden sorgulamalara götürüldüklerine daha sonra değineceğim. Bunlar sadece hatırlayabildiğim birkaç çarpıcı örnek. 12 Eylül sonrası gözaltı süresinin 90 güne çıkarıldığını hatırlatırsam, sanırım okuyucu, bu dönemde "sorgulama büroları"ndan geçen binlerce kişinin ne tür acı ve ızdıraplarla karşılaştığını daha iyi kavrayacaktır. Hiç şüphesiz ki, tüm bunlar unutulmadı ve unutulmayacak! Anıları hala binlerce kişinin ve halkımızın zihninde taptaze yaşıyor ve sorumlularından hesap soruluncaya kadar da yaşayacaktır. Tüm bu yöntemler nereden esinlenmişti? Bu "esin kaynağını" öğrenmek isteyenler "sorgu" isimli kitaba baksınlar. Orda tüm bu yöntemlerin çok daha geniş ve kapsamlı bir açıklama-

masını bulacak, dünyanın neresinde olursa olsun, tüm işkencecilerin aynı gerici ve vahşi mayaya ile yoğrulduklarını açıkça görecek ve tüm işkencecilere bir kez daha lanetler yağdıracaktır.

Ceza ve Tutukevlerindeki duruma gelince:

Benim konulduğum 2 nolu askeri ceza ve tutukevi (tutukevi demek daha doğru olacaktır, çünkü ceza alanlar, fazla bekletilmeden sivil ceza evlerine naklediliyorlardı); iki kısım ve biri bayanlar koğuşu olmak üzere, toplam dokuz koğuştan oluşuyordu. Her kısımda yüzün altına düşmemek üzere, genel tutuklu ortalaması 200-250'ydi. Elazığ'ın üst tarafından, Harput yolunun altında 8. kolordu askeri mıntıkasının yukarı ucundaydı. Sıkıyönetim ilanında, ilkin, buranın 100-150 metre yukarısında ve yolun üst yanında bulunan 1 nolu tutukevi hizmete açılmış; ancak zamanla ihtiyaca yetmemesi ve 14 Eylül 1977 tarihinde, sağcıların, solcu tutukluları tarayıp 1 kişinin ölümüne 14 kişi kadarının da yaralanmalarına yol açmaları üzerine, sol görüşlü tutuklular buraya, yani 2 nolu tutukevine nakledilmişlerdi. Sağcıların kalmaya devam ettiği ve bazı sol tutuklularında zaman zaman konulduğu 1 nolu tutukevinin normal kapasitesi 60-70 kişi kadardı. Mevcudun giderek kalabalıklaşması üzerine, daha sonralarda 3 ve 4 nolu tutukevleri faaliyete geçirilmişti. 3 nölünün kapasitesi 35-40, 4 nölünün 150-200 kişi kadardı. Önceleri tecrit yeri olarak kullanılan 4 nölünün adı, tutuklular arasında "Saygon" a çıkmıştı. 2 nolu tutukevinin etrafı kat kat dikenli tellerle çevrilmişti. Önünde, 50-60 metre karelik iki havalandırma sahası vardı. Tutuklular,

buraya kısımlar halinde, günde iki kez 1 saat 15'er dakika "havalandırma"ya çıkarılıyorlardı. Görüş günleri olan salı ve çarşamba günleriyle, pazar günleri havalandırma yoktu. Buna sonradan cumartesi günleri öğlen sonrasında eklendi. Buna göre, haftalık toplam havalandırma süresi 8 saat 15 dakika idi. Yani 168 saatlik bir haftanın 20'de biri, veya başka bir deyişle % 4'ü! (Ne acı bir durum! Çoğunun, halkının ve yurdunun mutluluğu uğruna gerektiğinde hayatını seve seve feda edebileceğinden bir an dahi kuşku duymadığım bu insanlara bu yurdun havası bile çok görülüyordu!) Görüşler on dakikaydı. Dışarıdan sigara ve yiyecekler dışında herhangi birşey alınmıyordu. Kantinden karşılanabilen ihtiyaçlar ise son derece sınırlıydı. Bayanlar koğuşunda önceleri 3 olan mevcut, zamanla 15'e kadar yükseldi.

Benim 2 nolu tutukevine konuluşum, burda sürdürülmekte olan açlık grevinin 3. gününe rastladı. Tutuklular, daha önce çıkan olaylardan dolayı "Saygon" a götürülen 18 kişinin geri getirilmesini; görüş süresinin uzatılmasını; kantinden sebze, meyva vb. yiyeceklerin verilmesi; dışarıdan gelecek yiyecek maddelerinin içeri alınması vb. gibi bir dizi talepler ileri sürüyorlardı. Eylemin kararlılıkla sürdürülmesi sonucu, açlık grevinin 5. gününde belli bir uzlaşmaya gidildi. Dışarıdan gelen yiyeceklerin alımı dışındaki talepler belli ölçülerde kabul edildi ve yerine getirildi. Görüş süresi 15-20 dakikaya çıkarıldı. Kantinden gelebilen ihtiyaç maddeleri bollaştı. "Saygon" dan getirilen 18 kişi burada çeşitli baskı ve işkencelere uğradıklarını; falakaya yatırıldıklarını, dövüldüklerini, gardiyanlara zorla selam vermeye ve "komutanım" demeye zorlandıklarını vs. anlatıyorlardı.

12 Eylül'e kadar, ufak-tefek bazı olaylar dışında, tutukevindeki yaşamda pek önemli bir değişiklik olmadı. 12 Eylül, burada da ister-isten:ez, bu dönemi yaşayanların zihninde asla silinmeyecek olan, bir dönemi ve bir dizi yeni uygulamaları gündeme getirdi.

12 Eylül'den hemen birkaç gün sonra, 1 ve 2 nolu tutukevlerinden bir grup koğuş kıdemlisi sıkıyönetim komutanlığına çıkarıldı. Televizyon verme, koğuş kapılarının açılması gibi bazı önemli talepler olumlu karşılanmış, ancak buna karşılık sağ ve sol tutukluların "barışma"ları şartı ileri sürülmüştü. Oltanın ucundaki yeme benzetilen bu durum, 2 nolu tutukevinin şiddetli tepkisiyle karşılaştı. Çünkü herşeyden önce, sağcılarca düzenlenen 14 Eylül katliamının anısı tüm tutukluların zihninde taptaze yaşıyordu.

Fakat tutukevi yönetimi, bu konu-

daki kararlılığını, bir süre sonra yürürlüğe koymaya çalıştığı bir uygulamayla açıkça gösterdi. G koğuşunu boşalttı 6-7 sol tutukluyla, 1 nolu tutukevinden getirdiği 6-7 sağ tutukluyu buraya yerleştirdi. 1 nolu tutukevinde de benzer bir koğuş ayarlanmıştı. Bu yöntem belirli aralıklarla tekrarlanacaktı. Eğer başarı sağlanırsa, bu yöntem giderek genişletilecekti. Böylece yönetime, tutukevindeki tedbirleri daha sıkılaştırma imkanı doğmuştu. Nitekim tutukevi yönetimi kendi yarattığı bu bahaneyi kullanarak uygulamaları giderek sertleştirmeye başladı. Tüm tutukluların sınırları son derece gerginleşmiş, bu uygulamaya karşı "ne yapılabileceği" sorusuna cevap aranması gündeme gelmişti. Bu şiddetli tepki kendisini açığa vurmakta gecikmedi. Yeni gelen bazı tutuklulara eklemek verilmemesi üzerine çıkan tartışma, bir anda tüm tutukevini sararak, kendiliğinden bu uygulamaya karşı tepki niteliğine büründü. Sağcılar derhal alındı, sol tutuklular ise geri getirildi. Böylesine sert tepki karşısında yönetim ister istemez gerilemek zorunda kalmıştı. Ancak, bu da baskıların artırılması için kullanıldı. Tüm tutuklular yerlere yatırılarak aramalar yapıldı. Ardından da gelişigüzel seçilen 20-24 kişi yeniden "Saygon"la götürüldü. Bunların, oraya gider gitmez açlık grevine başlamaları, baskılara karşı topluca direnmeleri üzerine, 1 hafta içinde geri getirildiler. Yine de tutukevindeki bu tepkiler ister istemez, bir süre için yönetimin yeni uygulamalarını yürürlüğe sokmasını geciktirdi, adımlarını daha temkinli atmaya yöneltti. Fakat yönetimin yeni yeni tertipler peşinde olduğu artık açıkça belli oluyordu. Zaten 12 Eylül'le birlikte giderek artan belli bir tedirginlik havası da tüm tutukevini sarmış bulunuyordu. Bu arada

Demek'tan gelen bir tutuklunun, oradaki tek kelimeyle "korkunç" denebilecek uygulamalar hakkında anlattıkları, kısa sürede kulaktan kulağa yayılarak bu tedirginliği daha da arttırdı. Tutuklular en azından güçlü bir önseziyle her an yeni saldırıların başlayabileceğini hissediyorlardı ve bu yüzden mümkün olduğunca yönetimin tertiplerine alet olmamaya çalışıyorlardı. Ancak durum artık çok daha farklıydı. Şimdi savunmada olan değil, sürekli saldırıda olan yönetimdi...

Beklenen uygulamaları başlatmak için, tüm çabalarına rağmen, uygun bir gerekçe elde edemeyen yönetim, sonunda bunu kendisi yarattı. Bu uygulamaları yürürlüğe sokmak için, bilinçli olarak 10 Kasım 1980 gününü seçti. Bir "Atatürk'ü anma toplantısı"nın düzenleneceğini birkaç gün önceden bildirdi ve hazırlıklarına başladı. Bu ara-

da 2 nolu tutukevinin hemen altındaki boş sahada yapımına başlanan, 150-200 metre'kare genişliğindeki yeni havalandırma sahası da hizmete açıldı. Burası, başlangıçta ek havalandırma ve voleybol sahası gibi kullanılarak, asıl amaç gizlenmeye çalışıldı. Ancak tutuklular buranın bir eğitim sahası olarak kullanılabileceğini taa başta sezinlemekte gecikmemişlerdi.

"10 Kasım" a gelince... Yönetimin bu kararı anında tüm tutukluların şiddetli tepkisine yol açtı... "10 Kasım"ın bir bahane olduğu, yönetimin yeni uygulamaları başlatmak için bunu bir sıçrama tahtası olarak kullanmak istediği apaçık ortadaydı. Kaldı ki, yönetim, "10 Kasım"ın, bu düzen ve iktidara karşı olan, bu doğrultuda çoğu canbedeli bir mücadeleye girerek buralara düşen ve belli bir dünya görüşüne yürekten inanan bu insanlar için nasıl bir anlam taşıdığını iyi biliyordu ve "ok'u" bu kez tam hedefine göndererek, tutukluları ikili bir açmaz karşısında bırakıyordu, ya mevcut uygulamalara boyun eğerek yönetimin önünde diz çökmek, dolayısıyla egemen güçler ve onların egemen ideolojileri önünde yerlere kapanmak; ya da onur ve kişiliklerini lekelemeden, kendi inançları doğrultusunda tüm bu saldırılara ne pahasına olursa olsun göğüs germek. Tutuklular tamamen en yeni bir saldırı biçimiyle karşı karşıydılar. Belli bir korku ve panik havasının egemen olduğu o günlerin ruh hali içinde, sonuçta "10 Kasım"daki anma toplantısı'na katılarak durumu geçiştirme ve yönetimin yeni saldırılarına "imkan vermeme" yoluna gidildi. Ancak bunun ne denli yanlış bir adım olduğunu, tüm tutuklular daha sonraki acı tecrübeleriyle çok iyi anlayacaklardır. Çünkü bu yeni uygulamalar tamamen keyfiydi ve hiç bir kanun kitapta yeri yoktu. Tek amaç tüm tutuklulara eziyet etmek, onları çeşitli psikolojik ve fiziki baskı yöntemleriyle yıpratmak, moralmen çökertmek, böylece egemen güçler ve ideolojileri önünde diz çöktürmekti. "10 Kasım" uygulamasına meydan veremeye, yönetimin yeni baskı tedbirleri otomatikmen meşruluk kazanıyordu.

Nitekim yönetim geriye doğru atılan bu adımı iyi kullanmasını bildi. Tüm tutuklulara, asla unutamayacakları bir "10 Kasım" yaşattı. O gün 2 nolu tutukevi bir mahşer yerini andırırdı. Yönetim, en ayrıntılı noktasına kadar önceden tasarladığı belli olan bir baskı planını, istiklal marşının iyi söylenmemesini bahane ederek yürürlüğe soktu. Tüm tutuklular 25-30'ar kişilik gruplar halinde, her üç havalandırma sahasına çıkarılarak çeşitli baskı ve eziyetlere maruz bırakıldı. Hazırol-rahata-

yat-kalk, sürün-koş vb. talimler yapıldı; çeşitli marşlar söyletildi, ırkçı sloganlar atıldı, tekmelerle, coplarla, tartaklanıp dövüldü. Küfür ve hakaretlere uğratıldı. Bütün bunları öylesine gürültülü-patırtılı bir dozajda yürütüyorlardı ki, gören kıyamet kopuyor sanırdı. Tutukluların, özellikle de koğuşlarında bu durumu izleyen bayan tutukluların feryatları adeta göğü çınlatıyordu. 3-4 saat boyunca sürdürülen ve 2 nolu tutukevindeki tüm tutukluların nasiplerini aldıkları bu seans sonucu yaralanan ve bayılanlar oldu. Aynı gün öğleden sonrası, tüm tutukluları yeni havalandırma alanında toplattıran ve öğleden önceki seansı, bizzat yöneten tutukevi komutanı binbaşı Sami EROĞLU, dikkat komutunu çektiler, zafer kazanmış bir edayla bir nutuk çekti ve bilinen tehditlerini bir daha savurmaktan geri kalmadı.... Aldığı karşılık ise, tüm tutukluların gözlerinden okunan derin bir nefret ve kinden başka birşey değildi. Öyle ya, süngülerin gölgesinde "aslan" kesilmek ne kadar kolaymış !

Daha fazla ayrıntılarına girmeyeceğim bu uygulamalar; "askerliğin basit temel kurallarını öğretme" gerekçesiyle maskeleyerek çalışılarak, dozajı biraz hafifletilmekle birlikte, 5-6 ay müddetçe sürdürüldü. Bunlara zamanla yeni yeni tedbirler eklenmekten de geri kalmadı. Tutuklular, sabah ve akşam, günde iki kez tek sıra halinde sayıma çıkarılmaya başlandı. Sayım çıkış ve girişlerinde ellerini yanlarına yapıştırmaya; sayımlarda hazırol-rahata durmaya; "günaydın" komutlarına "sağol" diye cevap vermeye, karşılaştıkları her yerde subay ve gardiyanlara "komutanım" diye hitap etmeye, subaylar karşısında hazırola geçerek kısa künye okunmaya zorlandı. "Yat" saatleri akşam 10.00'a, "kalk" saatleri sabah 6.00'ya alındı. Tüm tutukevine bağlanan hopperlodan, sabah saat 6.00'dan başlamak üzere çeşitli marşlar ve konuşmalar çalınıyordu. Bu arada hücrelere atılmalar da sıklaşmıştı. Ayrıca bazı roman ve dergiler dışındaki tüm ilerici yayınların toplatılması da ihmal edilmedi. Koğuşlara birer de "Atatürk ilkeleri" kitabı dağıtıldı. Tutuklular belli gruplar halinde haftanın bazı günleri üst kattaki lokalde düzenlenen seminerlere götürülmeye başlandı. Bu toplantıların ilkinde dini vaazlar vermeye gelen Merkez Müftüsü ve yardımcısı, o güzel sesleriyle "kuran" okumayı da ihmal etmediler. Öyle ki, tutukevi komutanının gözleri yaşardı ! Pazar ve görüş günleri ve yağmurlu karlı-çamurlu havalar dışındaki günlerde sürdürülen askeri talimler daha da sistemli hale getirildi.

DEVAMI GELECEK SAYIDA

YAŞASIN 1 MAYIS

Uluslararası proletaryanın birlik ve dayanışma günü olan 1 Mayıs yaklaşıyor. Uluslararası proletaryanın ülkemizdeki temsilcileri olan bizler için Onun gerçek anlamda anmak; Onun günümüz koşullarında gerek ulusal ve gerekse de uluslararası alanda taşıdığı önemi kavrayıp günün sorunlarıyla birleştirerek geniş kitleleri seferber etmede önemli bir halka olarak kavramaktır.

Uluslararası proletaryanın birlik ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ta gerek ülkemiz, gerekse uluslararası alanda gelişen bir dizi olaylar ve proletaryanın bu gelişmeler karşısında mevcut durumuna kısaca bir göz attığımızda durumun hiçte iç açıcı olduğunu söyleyemeyiz. İşte bütün bu mevcut durumdan ötürü uluslararası proletaryanın birlik ve dayanışmasını sağlamak önümüzde duran çok önemli bir görevdir. Bu görevin önemi her şeyden önce proletaryanın evrensel oluşundandır. Uluslararası proletarya ve onun tek tek ülkelerdeki temsilcileri soruna tek başına "benim ülkem", "benim devrimim" gibi dar-milliyetçi bir tarzda yaşanmaz. O uluslararası proletaryanın çıkarları doğrultusunda hareket eder. Her ne kadar uluslararası proletaryanın o ülkedeki temsilcisi olarak emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve her türlü gericiliğe orada darbe vurup o ülke devrimiyle uğraşırsa da bu diğer ülkelerin devrimlerine sırt döneceği veya döndüğü anlamına gelmez ve gelmemelidir.

Bu ML anlayış doğrultusunda hareket eden uluslararası proletarya ve onun ML Partileri kendi aralarında Enternasyonal birlikler oluşturmuşlardır. Marks ve Engels'in başlattığı Enternasyonal birlik Lenin ve Stalin yoldaşlarca da sürdürülmüştür. Stalin yoldaşın ölümünden sonra ise bu enternasyonalist birlik esas olarak işlevini yitirmiştir. Ve henüz bugüne kadar da gerçek anlamda böyle bir enternasyonal birlik yoktur. Özellikle Stalin yoldaşın ölümünün ardından 1957 ve 1960'da Moskova'da toplanan Komünist ve İşçi Partileri içinde SBKP başta olmak üzere birçok parti içinde ortaya çıkan revizyonist sapmalar ve bunun diğer Komünist Partilere dayatılmak istenmesi; ama buna karşın ÇKP ve AEP gibi ML'lerin revizyonistlere karşı yürüttükleri kararlı mücadeleler sonucu revizyonistlerin belirli noktalarda geri adım atmaları bunun sonucunda ortaya çıkan çelişkilerin derinleşmesi bu birliği uzun kılmadı.

ÇKP ve AEP uluslararası alanda revizyonizme karşı ortak mücadele yürütmelerine rağmen, etraflarında kümelenen diğer ML partilerle Komintern benzeri bir birlik oluşturamadılar. Daha sonraları ÇKP ve AEP içinde de ortaya çıkan geri dönüşle birlikte uluslararası proletaryanın kaleleri birer birer düştüğü gibi, bu alanda da tam bir keşmekeşlik ve kaos kendini göstermiştir.

Bu gidişatın hiçte iyi bir şey olmadığına biline varan uluslararası pro-

letaryanın ML parti ve örgütleri yeni bir enternasyonalin oluşturulması doğrultusunda önemli bir adım atarak "DEVİRİMCİ ENTERNASYONALİST HAREKET"i oluşturdu. Partimizin'de içinde yer aldığı bu hareket, uluslararası alanda ML ile her türden revizyonizm oportünizm ve Troçkizm arasına kalın bir ayırım çizgisi çekerek ML'in ilkelerini kararlılıkla savunacaktır. Daha yeni oluşan bu hareketin nitelik olarak değil, ama nicelik olarak zayıf ve güçsüz olduğunun bilincinde olan bizler, karanlığı yarmaya çalışan bu kıvılcımı çok daha güçlü yangınlara dönüştürmek için canla başla bir mücadele yürütmek zorundayız. Unutulmalıdır ki, uluslararası proletaryanın gücü tek tek ulusal sınırlar içindeki proletaryanın ve onun KP'sinin güçlerine bağlıdır.

Uluslararası alanda oluşan bu birliğin bugün taşıdığı diğer bir önemli husus ise her geçen gün kendisini daha da açık olarak hissettiren ve giderek geniş kitlelerin nefret ve tepkisini kazanarak onları mücadeleye iten emperyalist savaş tehlikesidir. Emperyalist savaşa karşı uluslararası proletaryanın birlik ve dayanışma oluşturup ortaklaşa hareket etmesi çok önemli bir görevdir. İşte bu anlamda 1 Mayıs emperyalist burjuvazinin yüreğine korku salan ve onları bir savaşın çıkması halinde başlarına gelecekleri düşünmeye iten; devrim ordusunun gücünü onlara hissettiren güçlü militan eylemler olmalıdır. 1 Mayıs'ları devrime hazırlanmanın ve uluslararası proletaryanın birliğini daha da pekiştirmenin bir aracı olarak

Devamı Syf: 23'de